

لفضل فامی

حدیث روشن ظلم شاد ذات
حقیقت است چرا ضمیر از بجا نکنیم

میرزا علی‌خانی

الیگارشی
یا

خاندان‌نای حکومت کرایران

-۲-

خاندان اسفندیاری

سایر آثار چاپی نویسنده کتاب :

تاریخ سیاه یا حکومت خانواده‌ها در ایران، سه جلد
اسلام از نظر دیگران
نادر، شیرمرد اتفک
قمار، دشمن خانه‌زاد بشر
فداکاری مسلم بن عقبه
نوزاکانیسم یا مترقبی تربیت ایدئولوژی جهان
مومو : ترجمه از تورگنیف
شهید خردسال کربلا
سلمان پارسی، یار و فادر پیا، پسر
امیر المؤمنین دیباچ
خاوران، گوهر ناشناخته ایران
هزار ماه سیاه یا فجایع تاریخی ایران
الیگارشی یا خاندانهای حکومتگر ایران، جلد ۱
قصه‌های استاد

به عللى برخلاف وعده‌ها ، مجلدات این کتاب نامنظم
 منتشر می‌شود. از این‌بی ترتیبی پوزش می‌جوئیم .

-۶-

(فرمانیان استعمار در ایران)

از آثار در دست چاپ این نویسنده
که در آینده نزدیک پخش خواهد شد

دارای پروانه ۳۷۶-۲۱-۵۴ از کتابخانه ملی
بهای یکصد ریال

حدیث روشن ظلم شما و ذلت ما
حقیقت است چرا صحبت از هم جا ز کنیدم

پروین اعتضامی

اسکن شده

الیگارشی

یا

خاندانهای حکومتگر ایران

خاندان اسفندیاری

نوشته
ابوالفضل قاسمی

خاندانهای خوشیخت بهم شبیه‌اند،
ولی خاندانهای تیره روز هر کدام
بدبختی ویژه‌ای دارند

تولستوی

از کتاب (افاکازینا)

ویزگیهای خاندان اسفندیاری

- ۴۱ بار نماینده مجلس
- ۴۶ دارای لقب سیاسی
- هفت عضو فراماسونری و حقوق‌بگیر از بیگانه
- بیش از پنجاه بار وزیر و سفیر
- سهامدار شرکت نفت

این جنگ :

جنگ با جانور چند سره است يك
سرش را ببرند آن يكى سرها را
مي گيرد .

از اين حيوان چند سره نميشود
در امان بود مگر آنكه تمام سرهاي
آن کو بيده شود .

کورش کوپر *

الیگارشی کهن

و

الیگارشی نو

خاندان اسفندیاري ريشه تاریخي و باستانی تبار خود را به ساسانيان و پادشاهان
 محلی (گاوبار گان) یا (آل پادوسپانان) یا (اسپهبدان) در ۴۴۶ میلادي می دسانند .
 فیروزشاه پسر یزدگرد پسر بهرام پسر یزدگرد گناهکار چند فرزند داشت که
 قباد (کواز) مهمتر آنان بجای پدر نهشت . با اجازه خوانندگان چون در اینجا سخن از

شهریاری بزرگ بنام (بزد گرد گناهکار) برده شد ، لازم می بودم در این باره به پژوهش و گفتاری پوشیدم .

از دیر نمان پولداران وزورمندان خواهان چیز کی برهمه چیز مردم بودند بیخ و استند همه چیز و همه کس را به برگی و مزدوری گیرند و هر چیز را بسود خود مسخ کنند ، اذاینرو می بینیم در تاریخ بسیار چیزها را بسود خود تغییر داده اند ، سیماهای پلاک و تابناک قهرمانان انسان دوستی و وطنخواهی ما را درگرد و غبار دروغ و ریا ، نیز نگاه و دستان بما نمایانده اند .

چنانچه ما در تاریخ خود انوشیروان را بهدادگری و هرمز پرسش هرمز دادگر را به خشونت و سختگیری شناسانده ایم و حال آنکه بنو شنیده هشگران حق طلب از آن جمله بلعهی ، طبری ، ابن اثیر ، دینوری ، گردیزی ، مسعودی ، گریستن سن ، هشیر الدوله ، تعالیبی ، ویل دورافت والنسون ...

هرمز پادشاهی دادگر می بود ، بیش از انوشیروان شایسته لقب عادل بودی ، مردم ستمکش و رنجبر به او ایمان داشتند ، ذور گویان و مهتران از او بیزاری می جستند ، او هو اخواه حقوق مستمندان بود . از امیازات تو انگران و فتوvalها و اشراف و روحانیون می کاست^۱ تاقوی وضعیف همه راست شوند ، قوی بر ضعیف ستم نیارست که دردن ، جهان از داد او پر شدن^۲ هرمز با ستم دیدگان مهر بان و با ستمکاران سختگیری بود^۳ تعالیبی از شیوه قاطع و شدید او علیه قدر تمدنان و بسود و حمامیت ضعیفان و زحمتکشان داشته اند تعریف می کند^۴ مسعودی اورا مردم گرا و دشمن اشراف میداند . دورافت اورانگه همان صاحب و سعادت معرفی کند^۵

هرمز با نظام سیاست کاست بشدت مخالف بود (از نوشتنهای مورخین بر می آید هرمز ، فتوvalها و اشراف و ترومندان را سبب سیدروزی و شکست مملک و ملت می داشته است^۶) این همان مدینه فاضله افلاطون و اتوپیای توماس مور است که همه می کوشد

۱ - ایران در ساسانیان ۴۶۲

۲ - تاریخ بلعمی ۱۰۷۱

۳ - اخبار الطول ۸۳-۸۳

۴ - غرداخبار مملوک الفرس و سیر هم صفحه ۹۴۱

۵ - مروج الذهب ... جلد ۱ صفحه ۱۹۰ تاریخ تمدن چلد ۱۰ صفحه ۲۴۳

۶ - داین المعرف جامعه شناسی تاریخی ایران ۴۹۷

تا شاید زمانی در دنیا چنین جامعه سوسیالیستی بر اساس بنیاد دموکراسی و اخلاقیات پدید آید.

پذیرش این نظام برای زورمندان دشوار می‌بود، از این‌رو بدمست نزدیکترین کسان علیه او کودتا شد، هرمزدادگر را زندانی و سپس کودکردند. بهایش پسر اشرف منش و خوشگذران و فاسد و دشمن مردم خسرو پروریز را نشاندند.

بدینیست حال که سخن از هرمزدادگر پیش آمده است بادی از **منظور روشنگر ان** عدالت انوشیروان دادگر نیز شود.

در مصاحبه شاهانه، ناینده دیبران و نسل روشنگر بآن‌نوشیروان گفت:

«شاهان قوه مالیات پایدار را بر انسان فناپذیر و بدون مردمی و به ذراعت خشک شدنی و آب جاری چشم که بر زمین فرو می‌رود می‌بندی.

خسرو انوشیروان گفت:

ای سیاه تیر بخت تو از کدام طبقه از مردم هستی؟ گفت من مردمی از طبقه دیبرانم، خسرو بدمست خود گفت: آنقدر بادوات سنگی بر سر او بزنندتا بمیرد.

ایشان برای تبرئه خود نزد خسرو، در اجرای دستور وی آنقدر بادوات سنگی بر سر او زندند تا جان سپرد.

آنگاهمه حضار گفتند:

شاهان: فرمان‌هایی که مقر رفرودی تماقی عین عدالت است^۱ و همچنین **پیشوای مردم** **Dbhr** فرمذاری (نخست وزیری) خود بر گزید، تصمیم گرفت طومار سیاه فرمانروائی الیگارشی ساسانیان را فروپیچد، بنیادن و انسانی برپا دارد. از دیرزمان در ایران یک الیگاروشی فرمانروائی میکرد؛ اختبار جان و مال مردم

۱- دایرة المعارف جامعه‌شناسی تاریخی ایران، تاریخ زندگی اقتصادی روستاییان

صفحه ۴۶۸، (نقل از: الوزراؤالكتاب ۳۲-۳۱)

در دست گروهی از خاندانهای اشرف و نمیندار، روحانیون پولیست و آنمند بود. این همان الیگارشی می‌بود بعد از کشته شدن گنبدیات مخضد اشرف و ضد ارتقای (بردیای دروغ) در گفتگوی اشرف هر ذوق از آن نام برده است. بعد از اشکانیان پادشاهان سasan آغازی در کمند اینان افتادند، اشرف والیگارشی چون انگشتی شاهان را در اختیه‌ار داشتند، بهرسومی خواستند آنرا می‌چرخانند، در حقیقت فرمایش فرمایند و ای مردم نمی‌بود باسدار و خدمتگذار لایه‌های اشرف می‌بود، همه مردم برده و اسیر اینان بودند. یزد گردید بینجهت گذاهکار نامیده شد به گناهی بزرگ که در زمان ما نیز خیانت شمرده می‌شد دست زد.

او دست اقلیت پیدادگر خاندانهای حکومتگر، اشرف استثمار طلب نمینداران پیدادگر و روحانیون انحصار طلب و اغواگر را از جان و مال مردم کوتاه کرد. بندهای گران را از دست و یائی نیاکان ما برداشت.

از دید زورمندان و پیدادگران این گناه نابخشودنی بود، ولی شموئیل آوازه فرزانگی، حق طلبی و آزاد اندیشی او از مردم‌ها گذشت، ایران تا بدانجا رفت که آرادیوس Aradius امپراتور رم فرزند

خود ^۶ تئودوسیوس را نزد او فرستاد تا نظام فرمایروائی انسانهara از این آموزگار تاجدار ایرانی بیاموزد. گروهی از باختربیان مانند گمیبوون، پر و گوبیوس مورخ بیزانسی در عظمت ویاکی والاگی شخصیت او آنچنان غالوکرده‌اند او را در شمار شموئیل * انبیای بزرگ معروفی کرده‌اند.

(در اسناد نصاری وی را به نیکی و آرامش طلبی و بزرگواری ستوده‌اند) در کتابهای سریانی اورا (پادشاهی مهربان و نیک رفتار)، از روابط او با تهی دستان و تیره بهختان) بنیکی یاد کرده‌اند.

زورمندان آنهاییکه سالیان دراز بمانند همین الیگارشی دویست ساله ما از خون مردم از تزاق میکردند دستبکش نبودند، ناشستند پیاپی نقشه کشیدند، دستان ریختند، مردم را شوراندند و چون نتیجه‌های نگرفتنند سرانجام معنوان درمان بیماری شاه، او را بقول تویلده که به نقطه دور دستی در خراسان یا گران بودند، با افسانه ساختگی سر به نیست کردند و سپس چنین نفهمانه (هو انداختند) اسبی وحشی و زیبا نمودار شد، یزد گردید

* شموئیل یا اشمومیل سریانی پسر علقمه یکی از انبیای بنی اسرائیل که بعد از هوسی نخست بار این ملت را متسلک کرد، فرمایشوائی ملی پدید آورد.

خواست بر آن اسب سوار شود، اسب لگدی بر شاه نزد: با همان لگد شاه فی الفور بمرد، قاتل نیز ناپدید شد.

چنانچه سالها بعد پژوهندگان و مورخان بعثتند نولد که نوشتهند، دشمنان (این افسانه را ساختند تا کسی آگاهی نیابد یزد گرد را در جای دور افتاده‌ای قرار گیرد) ، شاهپور، ولیمهد اورا نیز کشتهند. بهرام گور بدین شرط جای پدر نشست که کاری به (الیگارشی ساسانیان) نداشته باشد دنبال عشق و شعر و شراب و شکار باشد، خاندانهای حکومتگر را که معروف‌ترین آنان (گستهم، قارن، پورگشتب، میلاد، آرش، پرویز و اسپندیار...) بودند در چپاولگری مردم آزاد گذارد.

حال گیریم یزد گرد پادشاهی بیداد گر، غارت پیشه، خیره و خود -
فَأَبَكَتْهُ
کامه، نادرست و ناپاک بود، ولی نمی‌باشد از جباران خون آشام
از همه و ستمکار و ضملی چون ضحاک، بخت النصر، افراسیاب،
از جاسب، اسکندر، یزید، نرون، فرعون و نمرود، گالیکولا...
بدتر می‌بود.

با کمال تأسف به بینید فردوسی که قهرآمایه‌های نظم کتابش نوشته‌ها و شنیده‌های تخم و ترکه اشراف کهن بوده است در باره یزد گرد چنان بپر حمامه و حق کشانه داوری می‌کنند :

جهاندار ما تا جهان آفرید
کسی زین نشان شهریاری ندید
زکهتر نهان کردن رای و گنج
نه آن براین این بر آن بر گماشت
از این شاه فَأَبَكَتْهُ
کسی ندید
نه آن پهلو افان پیشین شنید
ز خاکش بیزدان بنالیم و بس
این مطلب را از این تو شتم تا بزرگداشتی از این شاه حد اشراف و انسان‌دوست که
سرانجام قربانی توطئه زورمندان شد گرده باشم، تابداشند ما آنرا بعثتند سایرین (یزد گرد
بزهکار) نمیدانیم.

بعاست بدین نکته نیز اشاره شود حق همیشه پیروز است بعدها هزار سال با همه
ناسپاسی فردوسی و دیگران حقیقت سرانجام چهره درخشنان یزد گرد را نمایاند، معلوم
شد نه تنها او گناهکار نیست، بلکه یگانه خدمتگزار ملت و موجب افتخار تاریخ و تمدن
ماست. آنهاگی هم که می‌خواهند خورشید را گل‌اندود کنند باید بدانند: عرض خود می‌برند
ذحمت حق میدارند، چه حق همیشه پیروز است .

گودتای

ضد ملی

گفتم قباد (کواذ) پسر مهر فیروز ساسانی بعد از پدر به شاهی رسید وی با **باامزد کنسایی** (در گزی^۱) نظام نوین سوسیالیستی پرداخت که این را بنیاد گذاشت. پلاش برادر قباد با او همراه و هماندیشه بود تا از نفوذ جبارانه (الیگارشی و تشوکراسی) خاندانهای حکومتگر سیاسی و دینی پکاهد، ولی **جاماسب** (زماسب) دیگر برادر قباد پنهانی با توانگران ضد ملی ساخت علیه برادرش کودتا کرد. قباد اغفال گردید. دچار شکست شد، جاماسب او را بازداشت کرد، در زندان معروف **آنوشبرد** (Anushbord) دژ فراموشی، زندانی نمود. پس از استوار و درست آرمان و آندهای قباد از اینجا پیداست و قتی قباد را از زندان فراری دادند وی بجنگ دشمنان ملت رفت. نیروی اهــرمی (الیگارشی) کاری از پیش نبرد، جاماسب شکست خورد، دگربار فرمانروایی بدست مردم افتاد. جاماسب از ترس مردم به شمال ایران گریخت با کمک قنودالها و نجیابی قفقاز و آذربایجان بسال ۵۰۱ میلادی حکومت خود مختاری محلی برای خود بوجود آورد.

بعد از جاماسب پسرش فرسی معروف به کامکار و پس پسر فرسی، فیروز قلمرو فرمانروایی خود را گسترد کرد، سرزمینهای مازندران و گیلان را بزرگ فرمان خود درآورد. **فroxزاد** معروف به (وهرز دیلمی) که یعنی را از دست حبیبان گرفت برادر فیروز است.

فیروز نواده جاماسب از مردم گیلان زن گرفت، نمره این پیوند فرزندی بنام (جیلانشاه) شد گیلانشاه به ۶۴۲ میلادی (۲۲ هجری = ۱۱ یزد گردی) درگذشت، جیل فرزند گیلانشاه است که گوئی بجهت مبارزه جاماسب برادر قباد با امداد گیلان و ققانی انوشیروان بشاهی رسید به نواده عمومی خود لقب (فرشاد جرشاه) داد هولانا آملی (فرشاد جرشاه) را شادبزی، بزیخوش، معنی کرده است^۲ این لقب هم معنی لقب کسری (آنوشهدوان) است، باید هم چنین باشد، نه اینکه هر دو اینان پسر و عموم دشمن قباد و آندهای ضد اشرافی او بودند.

پژوهشگران و تاریخ‌نویسان این واژه را به گونه‌های مختلف نوشتند و خوانده‌اند

۱ - تاریخ طبری صفحه ۱۴۳ آثار الباقيه

خاوران، گوهر ناشناخته ایران

۲ - تاریخ رویان ۲۳۷، معجم الانساب ۱۷۵ - ابن اسفندیار ۱۵۳ - اولیا الله ۴۰-۴۹

(دشوارگر، دشوارجر، فرجوادجرد، فراشوازگر، فرشوازجرد، فدشوارگر، پدشخوارگر) و درست تر از همه پتشخوارگر است^۱ پرسورگر یستان‌سن با استفاده از نظرات «حققان قدیم وجدید»، استرایبون جفرافیدان یونانی (بیش از میلاد) و کارنامه اردشیر با بکان و پژوهش‌های مارکوارت، این خردادبه، ابو ریحان بیرونی این‌واژه را نام محل، نقاط کوهپایه رشته البرز میدانند.^۲

گاو باره باری خاندان اسفندیاری یکی از همندھای بزرگسنه الیگارشی ایران دیشه‌تبار خانوادگی را به فرمانروایان گاواربان و جبل پسر جیلانشاه نوهجاماسب عمومی انوشیروان می‌سازند.

میدانیم کودتای انوشیروان برای درهم کویدن نظام مای و سوسیالیستی قباد و برگرداندن قدرت الیگارشی ساسانیان بود. همان الیگارشی که کوشش کبیر نیز با آن جنگید، نشان‌داد که این جانور چندسر را باید یکجا سر کوید.

خاندان اسفندیاری کهنسالترین خاندانیست که از طریق جاماسب الیگارشی چهارصد ساله اخیر را بالیگارشی ساسانیان من‌ترتیب می‌سازد، (ملوک جبل) را گاوباره نیز می‌گفتند. سبب گزینش این نام از آن‌رو بوده است گویند: او گاوانی پیش می‌انداخت به میان لایه‌های بینوا و نادر جامعه‌می‌رفت، بامردم عادی و کشتاران آمیزش می‌کرد (چون خاص و عام از او بزرگی و علو همت مشاهده کردنده همه با او بنیاد موافقت نمودند اورا گاوباره لقب نهادند) برهان تبریزی گاوباره یا گاواره را شکاف کوه نویسد^۳ مراد از آن در این باره کسی است که کوهشین بوده از کوهستان آمده باشد.

کبل گیلانشاه برهمه این نقاط دست یافت یزد گرد سوم و قنی به تبار شاهی او پی‌برد به اولقب (فرشادگرشاه) فرمانروای رؤیان داد.

رؤیان گویا از Radoidita (کوه‌مرخ دنگ) آید و دریندهشن یاروئیش مند در عهد باستان بدان می‌گفتد با توجه به نظرات جفرافیدانان معروف (اصطخری، یاقوت، این خردادبه) رؤیان اطلاق به ناحیه‌ای می‌شود که یک سوی مرذآن رودخانه هراز و دیگر سوی کوههای توچال می‌بود این محدوده شهرهای مازندران را تازدیکی دی دربر

۱ - تاریخ مازندران ۴۵

۲ - سلطنت قباد و ظهور مزدک ۲۰

۳ تاریخ طبرستان و رویان و مازندران ۲۹

۴ - برهان قاطع ۹۷۰ - ۹۶۸

میگرفت بعدها گروهی نیز (رسمندار) را باین نواحی نام می‌دادند که این واقعه خود در اصل (استندار) حکمران کوهستانات می‌بود . گیل گیلانشاه فرمانروای تمام این نقاط می‌بود بعد از گیل پسر اش (دابویه ، پادوسپان) جانشین پدر شدند ، اینان خاندان فرمانروای گاوبارگان ، پادوسپانان و اسپهبدان را پایه گذاری کردند .

این خاندان تازمان شاه عباس فرمانروای خود مختار این نواحی بشمار میرفتند ، به سال ۱۰۰۶ ه . ق (۹۷۷) این حکومت فرمانداد و با بهتر بگوئیم چون صفویان بعد از اسلام نخست سلسله‌ای می‌بودند که بر بنیاد سانقرالیسم بوجود آمدند . خرچ و سفره جنگی این فتوح‌الها را مثل بسیار زورمندان محلی متصر کردنده ، آنانرا شریک قدرت مرکزی نمودند . این چنین الیگارشی‌های محلی در محدوده کشور متصر کردند ، خاندان اسفندیاری نیزهم این‌یاز شکل جدید حکومت گردیدند .

تاریخ ایران ، سر جان ملکم ۵۲

شاہنامه ۱۱۵

کارنامه شاهان ، کریستن ۱۰۰

تاریخ گزیده ۱۱۰

خبر ایران : ابن اثیر ۷۰

ایرانشهر ۳۵۵

تاریخ بلعمی ۱۰۷۱

ایران در عهد یاستان ۴۱۰

ایران از آغاز تا اسلام : گیرشمن ۳۰۰

ترجمه تاریخ طبری ۱۴۲ - ۱۴۶

مسجیت در ایران ۱۲۰ - ۱۱۹ - ۱۰۵

هرودت دفتر ۳ - ۶۷

اوستند صفحه ۱۲۷

L'iran Sur Les Sassanides : Arthur

Chris tensen , P.238 , 441

حکومت مطلقه بدترین شکل
 حکومتهاست، زیرا قدرت زیاد با
 فضیلت و تقوی یکجا جمع نمیشود
 ارسسطو[#]

الیگارشی تو

شخصیت پر فنوز و مرشناس این خاندان درچهارصد سال پیش به‌ذمان شاه قه‌مامب،
 ملک عزیز حکمران تو ر است که باشکوه و حشمتو در این نقاط میزیست و بر قسمتی از
 هزارندان فرمان می‌راند ولی با مرکز حکومت
 قدرت سیاسی خاندان اسفندیاری در ترکیب
 ساقه‌ای بی‌شکل می‌گرفت.

 پسر او گیا جمال‌الدین می‌بود که جای
 پدرنشست و ازاو چهار فرزند یافی‌ماند بنام‌های
 اسفندیار، داود، جمشید و گویم.
 اسفندیارخان فرد برجسته این خاندان
 و پسر گیا جمال‌الدین همان کبیست که به پیشنهاد
 محظوظ‌السلطنه (حسن اسفندیاری) نام او عنوان
 خانوادگی اسفندیاریها می‌شود.

گور کیاداود

* تاریخ فلسفه: ویل دورانت صفحه ۸۵

گیا داود برادر استندیارخان نیز از افراد بر جسته زمان خود می بود که مزار او با گنبد و کتیبه معین درده کده یوش قرار دارد بعضی از قدما می محل اظهار میدارند سه گنبد از سه برادر دیگر کیا داود درده کده یوش برقرار بود که بر اثر طول مدت منهدم گردید و قعلا اثری از آنها باقی نمانده است^۱

خاندانهای معرفت و فاضل ازاعات و می بشارد .

ولی گروهی تبارنامه استندیاری را ساختگی می دانند ، تاریخنویس مطلع و حقگو و فقیدخان ملک ساسانی به نگارنده می گفت : (این شجره نسبی ساختگی است من در زمان شاه فقید روزی منزل یکی از پژوهشگران معاصر رفتم ، دیدم بسته مشغول کاراست وقتی از او پرسیدم درجه زمینه کار می کنی ؟ پاسخ داد : تاریخ می سازم . ازا تو پیجی بیشتر خواستم گفت محتشم اسلطنه استندیاری من را بمزد کرفته تا برای خاندان نوری شجره نسبی بسازم ، اسلاف اورا به ساسانیان بر سامم .)

شخصیت بر جسته خاندان استندیاری در زمان گویی مخان زند ، رستم خان پسر استندیارخان است که فردی مقتضد صاحب املاک وسیع ، نام و رسم در شمال ایران می بود . روابط او با گویی مخان زند بدنبود . رستم خان فرمانروای مازندران بشمار میرفت .

محمد رضا خان استندیاری پسر رستم خان نوری حکمران فور و گجور و کلارستاق از بزرگان و رجال نامی و شخصیت های بر جسته عصر خود دارای املاک و علاقه زیاد در حوزه رستم دار و تهران و تبریز و مورچه خوار اصفهان و شیراز بود که فعلا فهرست جمع و خرج بعضی از املاک تنکابن و کلارستاق او درخواز و اسندیاری موجود « نز دسر هنگ فرج الله استندیاری » و هنوز بعضی از آثار نامبرده از قبل نهر معروف به ده گیری اطراف چالوس و ساختمان اصطبیل محمد رضا خان بگفته قدماء و معاصرین بخصوص شادروان همینجا محمد طاهر تنکابنی در دو مجال مزبور همچنین در شهر اصفهان مشخص و باقی میباشد . اراضی اولیه مسجد شاه کنون تهران و حمام فعلی آن وحثی ساختمان کنونی حوض آن مسجد متعلق بود که شخصاً رقبات مذکور را وقف نموده و در دوره قاجاریه مسجد و بنای های دیگر ساخته اند^۲)
با این حساب محمد رضا خان از متوفیان و مالکان و سرمایه داران بزرگ اینان بشمار

محمد رضا خان اسندیاری

۱- زندگانی حسن استندیاری ، تاریخ خاندان استندیاری ۴۸

۲- تاریخ خاندان استندیاری ۵۸

میرفت که در مازندران و تهران و شیراز و اصفهان دارای ثروت هنگی می‌بود بعد از مرگ کریمخان زند قاجاریان برای استقرار نیروی خویش بتكاپو افتادند آغا محمد خان قاجار خود را به شمال ایران و استراحتگاه بسانید، تا با تجهیز قوا اختیار قدرت ایران بکف گیرد.

بنوشه (تاریخ اسفندیاری) محمد رضاخان در آغاز کار آغا محمد خان «بزمان کریمخان با او آشنای داشت و قرقی شاه زندیان تصمیم می‌گیرد که آغا محمدخان را بود کند (بوساطت محمد رضاخان وی از قتل نجات می‌یابد)

از آن و محمد رضاخان انتظارات زیاد از آغا محمد خان داشت ولی خان قاجار که خود را مرد کار آمد تو این را می‌دید، از نیای اسفندیاریها می‌خواهد با او بیرون نمود و در بجنگ آوردن سلطنت ایران با کمک کند.

برای این بکلنهگی در علی آباد مازندران (شاهی فعلی) بین در قدرت شمال ملاقات انجام می‌شود ولی سودی بدست نمی‌آید جنگ بین نیروهای در طرف در گیر می‌شود (بالاخره بعلت فربود آغا محمدخان و خیانت بعضی از عملاء و پیشکاران محمد رضاخان و سکنه حاکم تهران که از باران و طرفدارانش بود از آغا محمدخان شکست خوده و بعد از مورچه حوار اصفهان قوت کرد. در آنجا دفن گردید و تمام دارائی ویرا آغا محمدخان ضبط گرد^(۱))

خاندان اسفندیاری معتقد است محمد رضاخان با (پخش مسکوکات، پولهای زردکه در ترکخورجین اسب خویش داشت ... توانست رهایی یافته و از آین معراج که جان بسلامت برد.) واما محمد رضاخان اسفندیاری را برادری دیگر بنام حاج علی رضاخان بود که از همین رضاخان بزرگتر بود (وی برای اینکه صربدست جلال آغا محمدخان ندهد چشم خود را پروران آورد و برای شاه یعنی آغا محمدخان فرستاد)

این محمد رضاخان و برادرش آقا سی دوشاخه از خاندان اسفندیاری با بوجود آوردن که در شمال و جنوب و مرکز ایران صاحب قدرت اسم و رسمی در سیصد سال اخیر بوده‌اند.

فرزند بزرگ او فتحعلی خان کوه نور که ذندگینامه او نوشته خواهد شد شاخه اسفندیاری‌های جنوب را بوجود می‌آورد که بقول استاد دکتر باستانی پاریزی فرزندان او اکنون نیز از طریق پارلمان نزدیک حکومت و سیاست را از جست خالی نگذاشته‌اند^(۲) محمد رضاخان را پسر دیگری بنام میرزا هاشم می‌بود که نواده و نبیله و نتیجه‌های

او قوادهای سرشناس شمال بودند نیما یوشیج (علی اسفندیاری) شاعر فوآور، نسل چهارم این شاخه است.

رستم خان اسفندیاری پسر دیگری بنام آقاسی داشت که از بر جستگان و قوادهای شمال بشمار میرفت .

آقاسی چند فرزند داشت که مهمترین و نامدارترین آنان هدایت‌الخان ، حبیب‌الله و عبدالله نوری و محمد درضاخان نوری برادرزاده محمد درضاخان یادشده هستند یکی از شاهزادهای مهم خاندان اسفندیاری پسینیان آقاسی هستند که نسل سوم آنان (محتشم السلطنه یمین‌المالک و مستشار وزاره و صدیق‌الملك) نسل چهارم و معاشر (موفق‌السلطنه یمین حضور: منظم‌السلطنه، سردار مخصوص، نصیر‌السلطنه...) و فرزندان اینان هستند.

۶

هر که بیشتر خیانت کرد
مقنی بتو است.

* محمد حسن اعتمادالسلطنه

دیرینترین روایت استعماری

فتحعلی خان کوه نور (اسفندیاری) فرزند محمد رضاخان اسفندیاری
است که در زمان آغا محمد خان و فتحعلیشاه از برجستگان نظامی و
متنفذان بشمار میرفت (خدمات لایقه به سلاطین قاجار^۱) کرد، یکی
دیگر از قلمروهای تیولی خاندان اسفندیاری نقال خاوری آذربایجان و پیرامون اردبیل
می‌بود، وقتی محمد رضاخان در برآبر رئیس قاجاریان شکست می‌خورد، عمده نیز کشته
می‌شود، فتحعلی خان متواری می‌گردد به هشکین شهر می‌رود، آنجارا مأمنی برای خویش
می‌گزیند.

ولی آغا محمد خان عنود و کینه توذ پول دوست کسی نبود اورا به حال خود گذارد، از
اینرو فتحعلی خان به شیوه پدر پابول بخرید جان خود دست می‌زند (مبایغ ده هزار تومان
به آغا محمد خان تقدیم داشته که از کسان و فرزندان محمد رضاخان صرف نظر نماید در

* روزنامه خاطرات اعتمادالسلطنه ۷۹۷

۱ تاریخ کرمان ۴۰۶

خواست وی آجابت شد^۱)

فتحعلیخان کوه نور را مبتدا و ان نخست شخصیت این خاندان دانست که داخل در امور سیاسی و پلیتکی با انگلیسها می‌شود، از این‌راه بنیاد قدرت خانوادگی را پی‌ریزی می‌کند.

فتحعلی خان کوه نور

میدانیم سر جان ملکم نخست ایلچی ذیرک استعمار در ایران بود که به زمان ابراهیم خان اعتمادالدوله سدر اعظم به ایران آمد، گروهی این سدر اعظم را مخالف انگلیسها و قربانی مطامع استعماری آنان در ایران می‌شمارند. ولی نگارنده در شرح زندگی اعتمادالدوله (تاریخ سیاه یا حکومت خانواده‌ها در ایران، جلد ۱)

با استاد و مدارک نشان دادم وی کسی بود که پای انگلیسها را به ایران و افغان باز کرد. فتحعلیشاه بزرگ قهرمان خدا استعماری افغان، قربانی این دسیسه گردید، اورا بجرم میارنده با استعمار کودکردن.

فتحعلیخان کوه نور جزء میزبانان و پذیرایی‌کنندگان سر جان ملکم می‌بود و یا بقول

پرسش و گمیل الملک (فتحعلی خان چند سال در حسن سلوک مهمند از سر جان هنگ بوده^۱) سپس وی در جنگهای روس و ایران که بوسیله مأمورین ذبر دست انگلستان برای تصفیه ایران و مشغولیت و سهم رسانی به روی سید دیگر رقیب نور و مند آسما و پیمان هم ازو پائی صورت گرفت شرکت می گوید .

حقوق بگیر
از دست آموزهای ذبر دست بیگانه در این رویدادهای زیارت ابوالحسن انگلیس ایلچی خواهرزاده و داماد ابراهیم اعتماد الدوّله مسداعظم می بود که بعد از با خاطرا این نوع خدمت استعمالی جزء حقوق بگیران مادام عمر استعمال در ایران شد (جاداره اورا در زدیف خائنین درجه اول مملکت .. بنفع اجابت ذکر کنیم^۲)

نورالله خان عنصر خیانت پیشه نواده ایلچی در توب بستن روسیان به گنبد امام رضاع در کتاب خود فتحعلیخان کوه نوردا از خوبی شاوندان خاندان ایلچی معرفی میکند و سپس از (امداد پیچیدگی پلیسکی^۳) ایلچی با فتحعلیخان کوه نور سخن می گوید . این روابط شاید همان امور پلیتکی انگلستان در موضوع جنگ ایران و روس و مسافت ایلچی به پطرنژ بورغ و بالاخره تدارک قرار داد ننگین تر کمانچای باشد که با دست خیاتکارترین عناصر الیگارشی ایران (آصف الدوّله ، حسین خان سودار! میرزا صالح شیرازی ، سید محمد اصفهانی ، ملا احمد فراقی ...) ^۴ بر ما تحمیل شد . یکی از خاندانهای کم مانند خیاتکار ایران که گوئی سرشت آنان رازهای پنهانی باطنفروشی و چاپلوسی و نابکاری و پلیدی عجین شده است خاندان بتوپ بستن گنبد ایلچی است .

حضر رضاع
مظاهر خیانت این خاندان میرزا ابوالحسن ایلچی پسر دوم میرزا محمد علی اصفهانی است که بجهات بستگی مذاعات و چند سو با خاندانهای خیانت پیشه دیگر خود عامل بزرگترین خیانتها و موجبات بس ماندگی و آلدگی دویست ساله جامعه میباشد .

میرزا ابوالحسن ایلچی پسر میرزا محمد علی اصفهانی الاصل بود . در

۱- تاریخ ایران ، سر جان ملکم چاپ سنگی مقدمه و ترجم

۲- حقوق بگیران و انگلیس ۳۱۶

۳- افتخار عوام شیعه

۴- مقاله ارزنده هماناظقی در (راهنمای کتاب) F.O. 6/27

آغاز مده بیستم بیش از جنگ جهانی باسلطه روسیه تزاری برخانات مسلمان نشین آسیای مرکزی و چشم داشت به هندوستان باردیگر از طریق نفوذ اسلامی منافع انگلستان تهدید می شد، بنابراین باید کاری کرد که روسیان بعنوان دشمنان اسلام شناخته در جوامع اسلامی رسوا وبدنام شوند.

تورالخان نوه ایلچی برای ایفای نقش مورد نظر به آسیای مرکزی اعزام شد، در لباس دوستی روس گرایی و اسلام خواهی خود را در صفوف قراقوان و افسران ترکستان و مأموران روسی جاند، اطمینان روسیان و مسلمانان ترک را بخود جلب نمود، سپس این گرگه در لباس میش بزرگترین صدمات را پایگاه پاکملی و حریم دینی ما وارد ساخت.

میگساری در
حرم حضرت
رضاع)

در موقع بازگشت محمد علیشاه به ایران در سال (۱۳۳۲) آشوب مرموز و پر راز (بوسفاخان هراتی) و طالب الحق (سید محمد بیزدی) و وی در مشهد بعنوان (نماينده روسها) در حقیقت جاسوس آموخته شده انگلستان چنان ماده ذئنه و فساد را غلیظ می کند تا بدستور دایپرزا قنسول و ژنرال رد کو در ۱۰ ربیع الاول ۱۳۳۰ رئیس قشون گنبد حضرت رضا (ع) را بتوب می بندند، بیش از پانصد نفر را با توب و مسلسل و سر نیزه می کشند حرم پیشوای دینی را استطیل اسیان می کنند، به میگساری می پردازند، دست به چپاولگری می زنند این چنین فقرت و خشم جهان اسلامی را برای خود تدارک می بینند.

بعول ژنرال سایکس (نحوست و مشؤومیت آن برای روسیه در هیچ مورد بیشتر از این نبود^۲) .

سایکس که در این حادثه باعنوان (مازور سایکس) قنسول انگلیس در مشهد می بود، مزورانه این توطئه را رهبری می کرد، در نقش نورالله خان ایلچی چنین مینویسد: « نماينده روسها که دائمًا با قسولخانه روابط تلفنی داشت تبلیغات و پروپاگاند خود را ادامه داده و بقیه جمعیت که اکثر از زوار بودند افزوده و بالاخره روز صبح «صیبح نبوده بلکه طرف عصر بود» روسها حرم را هدف توب قراردادند و ضمناً به قتل و غارت ذوار بیچاره مظلوم و سکنه بی گناه شهر مشغول شدند ولی نمايندگان خود آنها که محرك اجتماع بودند مخفی گردیده و از خطر مصون ماندند. و شبانه اذیکی از دروازه های مشهد که تحت نظر قراقوهای روسی بود از شهر خارج شدند بعد ها من اسلهای سر دسته آنها با این جانب ارسال

۱ - تاریخ پیدایش مشروطیت ایران: هروی، ۴۰۹

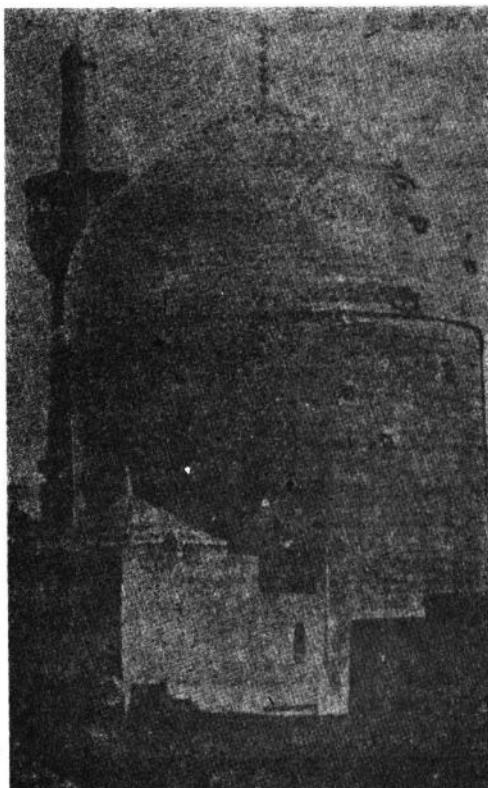
۲ - یادداشت های راینو از کتاب (مشروطه گیلان.. صفحه ۱۴۱ - ۱۴۰)

داشت میتوی براینکه روسها در مقابله خدمات شایانی که مشارالیه پا آنها کرده پاداش قابلی به او نداده اند یحتمل همکار روی من از ارسال این مراسله اطلاع به مرسانید، زیرا مقامات مربوطه دولتی ایران را تحریک کرد که یوسف هراتی را دستگیر و فوری اعدام کنند.^۱) سایکس که خود رهبری کننده این حوادث می بود، در کتاب (افتخار عالم شیعه) این نماینده را همان نورالله خان نوه میرزا ابوالحسن ایلچی نویسنده کتاب (حاج بابا) معرفی می کند^۲

باتحلیل موشکافانه در گزارش قنسول انگلیس حقایق ارزنده و روشی در این مورد بدست می آید.

اولاً سایکس مینویسد (نماینده روسها که دائماً با قنسولخانه روابط تلفنی داشت) روابط همه گونه نماینده روسها با قنسولخانه

جاسوس
انگلیس در
لباس روسی

گلوامهای روسی (انگلیسی) بر گنبد امام رضا (ع)

۱ - تاریخ پیدایش مشروطیت ایران : هروی ۴۱۰

۲ - افتخار عالم شیعه ۶

رسان چیزی نیست که از آن یادشود. نظر سایکس اذاین جمله روابط او با قنصل انگلیس بوده است که از طریق تلفنی کمتر شناخته می‌شود روسها از آن باخبر می‌گردند. چه اگر غیر تلفنی بود از دست و آمد، ادبابان روسی آگاه می‌شدند.

موضوع دوم فرار از مشهد بعد از چنین حادثه بود و حال آنکه نورالله خان مأموریت خود را بخوبی انجام داده بود لازم نبود مخفی شود و نامه به سایکس بنویسد چه این زمان هنگام اخذ پاداش و خدمات بود نه موقع فرار و پنهان شدن او واقعای مأموریتش. مگر اینکه پیذریم چون مأموریت اصلی آن بدnam کردن روسیان و رسوا ساختن آنان بوده است و بوبده است روسها به خیانت او پی برده اند و مخفی می‌شود باطراح اصلی نقشه انگلیسها تمام می‌گیرد. دلیلی که این اندیشه را درست و استوار می‌سازد تغییر تاکتیک روسها بس از پنهان شدن و روگرداندن نورالله خان است که دیگر فکر می‌کند تمام گردانندگان و بازنگران این حادثه آلت فعل حریف بوده‌اند، از اینرو دستور دستگیری یوسفخان هراتی را میدهند، وجود عناصر مشکوک دیگری نظایر سید محمد علی شوشتری عبدالحمید خان... بویژه طالب الحق بیانگر این حقیقت است که تمام نقشه‌ها از طرف انگلیسها بوده است تا حریف را در صحنه سیاست خورد و رسوا و بدnam سازند.

طالب الحق
که پیشنهای زیاد مفسد جوئی و جاسوسی و ضدآزادی‌خواهی در
عامل انگلیس
یزد و اسلام‌آباد و تهران داشت، ناگهان بنوان (عامل انگلیس) در خراسان یافت می‌شود، دست به آشوب و تحریک می‌زند. بعدها سیما این مأمور خطرناک استعمال بخوبی شناخته می‌شود، او را بی‌آسیب از درون خون و آتش بیرون می‌کشند، برای روزهای مبادا حفظ می‌کنند. وی در چندگاه جهانی برای مأموریت توئی در عتبات پیدا می‌شود، بتحریکات سیاسی مپردازد، عثمانیان او را دستگیر می‌کنند، بلا فاصله بجرائم جاسوسی تیرباران می‌شود.

جای پای دیگر استعمال در این حادثه وجود (عبدالحمید خان مترجم کنسول روس در مشهد است) اندکی بعد نقاب از جهله او نیز فرو می‌افتد.^۱

انتقام خونین
یکی از خاندانهای صد انگلیسی خراسان خاندان حکمران مهروشی در گز (خاندان استاجلو و چاپسلو) می‌بود که از دیگر زمان با ترکتازان قراقوم و با انگلیس و عمال آنان می‌جنگیدند.

۱ - دست پنهان سیاست انگلیس ۷۰ - مشروطه گیلان (حوادث خراسان

یادداشت‌های دا بنو ۱۳-۱۲۱)

یادداشت‌های دست آموزهای انگلیس در لباسهای مبدل در این نقاط حاگی از مبارزه حکمرانان در گز با انگلیس‌هاست.

ادو نوان یکی از این مأموران در سال ۱۲۹۷ هـ ق. (۱۸۷۹ م) می‌بود که منصورالملک (محمدعلیخان چاپشو استاجلو) حکمران در گزاورا بازداشت از اتک و در گز دور کرد، شاید بجرم این مبارزه می‌بود که منصورالملک در اوآخر عمر دچار پریشانی و درمان‌گی عجیب شد با وضع بدی جان‌سپرد.

یکی دیگر از افراد این خاندان سو تیپ الهیارخان در گزی می‌بود که تا وقتی این بزرگ‌گه قهرمان میهن و رزم‌نده بی‌امان ضدیگانه و حکمران ابیورد و در گز در محل بود روسیان نتوانستند خود را بعمرزهای امر و زی خراسان بر ساند، آخال را تصرف کنند. تا اینکه سردار بزرگ‌گه خراسان را از در گز تبعید کردند، تا آخر عمر در مشهد بماند و در تبعید گاه جان‌سپرد.

میبدالملک در رساله خود از مبارزه جوئی و دطپرسی او و توطئه دشمنان برای تبعیدش یاد کرده است.

آخرین نسل این خاندان صید علیخان در گزی (استاد ملک‌الشعرای بهار) و فرزندانش بودند که بهار این‌چنین از صید علیخان در گزی یاد میکنند.

پالایش!زادگاه فاتح دهلی

زیران ومهان چون او ندیدم
بسی بنشندهام بنا میر و مهتر
مرا استاد شعر پارسی اوست
بنام ایزد ذهی استاد و سرور
درجای دیگر او دا استاد خوبیش و یکی از ادباء و فارسی‌دانان مشهور عصر خود را معرفی میکند.

صید علیخان و برادران و فرزندانش مردانی وطن‌پرست و ضدیگانه و بویشه مخالف امپریالیسم سیاه می‌بودند. یکی از کارهای آنان پاک نگاهداشتن سنگر در گز (زادگاه نادر فاتح دهلی) اذعمال و جاسوس‌ها و دست آموزهای استعمار سیاه می‌بود که به موازات این جهاد ملی به تربیت نسل نویی در این دهليز می‌پرداختند.

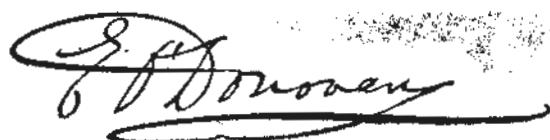
۱ - تاریخ احزاب سیاسی ایران (مهر ایران شماره‌های ۱۵۰ - ۲۴ خرداد ۱۳۲۱)

**مسعودخان چاپشو
(استاجلو)**

فرزند برومند و فرنگی دوست و خد استعداد صید علیخان را به مراد پدره دف کلوله قرار گرفت این همان فرمانروای دانش پژوه است که روزنامه حبیل المتنین با قلم تحسین آمیز از او یاد می‌کند، ملک الشعراًی بهار بمناسبت مرگ سرمهقاله نوبهاردا با عنوان (شقاوت اندشتاوت) بمسعودخان اختصاص می‌دهد، آخرین نامه پرداز سیاسی حکمران در گز را

که بخوبی پرده از توطئه‌های استعماری و چگونگی ترور بر میگیرد درج می‌کند، این شخصیت جوان بر جسته خراسان را به (علم و دانش، فضیلت و تقوی و وطنپرستی و مردم داری،

ادمونت اودونوان جاسوس ذبردست اسنتمار در لباس محلی
از کتاب (O Merve oasis)

آزادیخواهی و روش آندیشی) می‌ستاید^۱ وی برای نخست بار در خراسان در درگز مدرسه‌ای بالاستیل نو و معلمان خارجی بنام مدرسه مسعودیه بنیاد گذاشت که در آن زبانهای خارجی فیز تدریس می‌شد.^۲

استعمار چشم دیدن چنین حکمران میهن پرست و ترقیخواه را نداشت از این اعمال امته مار سیاه همواره ناراحت می‌بود انتقام وحشتناک آنان را در مفر خود می‌پرورداند. تاینکه بسال ۱۳۳۳ هـ. ق (۱۹۱۴ م.) با نقشه‌های موذیانه صید علیخان و پسرانش را کشتن، این سنگر را بهیک جوان بیدادگر و آدمکش و خون‌آشام و بقول معروف به (ظالم‌الممالک) سپردند.

یکی از کسانیکه در تدارک این قتلها دست داشت عبدالحمیدخان منشی سفارت روس در مشهد می‌بود که بعداً معلوم شد این عبدالحمید بظاهر باروسیان بود، در باطن بستور ارباب عمل می‌کرد. چنانچه در مسئله ترور صید علیخان و پسرش، بهار و این قتل را (بتحریک....) یاد می‌کند که باحتمال قوی نظرش انگلستان می‌بود.

این عبدالحمیدخان یکی دیگر از فراهم سازندگان بتوپ بستن گنبد حضرت رضا بود که بعد از کاملانقاب از جهره او کنار رفت معلوم گردید، عامل انگلستان بود بنابراین با شرکت عناصری نوکر مساب شناخته شده چون : طالب الحق ، نورالهخان، عبدالحمیدخان روشن می‌گردد که اگر هم توپهای فیکلا در مشهد به صدا درآمدند، با گلوله روسی گنبد رضا سوراخ شد، ولی در حقیقت این گلوله‌های انگلیسی بود که هم بن ساخت مقدس ماتک حرمت کرد و هم نفرت و دشمنی مردم را علیه روسیان برانگیخت.

سرتیپ اللهیارخان

نورالهخان، عبدالحمیدخان روشن می‌گردد که اگر هم توپهای فیکلا در مشهد به صدا درآمدند، با گلوله روسی گنبد رضا سوراخ شد، ولی در حقیقت این گلوله‌های انگلیسی بود که هم بن ساخت مقدس ماتک حرمت کرد و هم نفرت و دشمنی مردم را علیه روسیان برانگیخت.

۱ - مجله المتنین شماره ۱۳۱۱ - ۸ ربیع الثانی - نوبهار شماره ۷۳ ، ۲۶

شوال ۱۳۳۲

۲ - خاوران، گوهر ناشناخته ایران ۳۹۱

پنجه های
خون آلواد
انقلیجنس سرویس

این حادثه بجهاتی بسیار شبیه با رویداد خونین ۱۳۱۴ مسجد
گوهرشاد بود. رضا شاه از طبقه عادی این کشود بود، بسیار
کوشید بنیاد حکومت خود را از ایگارشی کهن و نوکرها بآب
و ازدست آموزهای بیگانه پاک کند.

در حکومت او داور و اسدی با همه کمبودها ریشه های خانوادگی اشرافیت نداشتند
این از دید ایگارشی گناه نابخشودنی بود، به مراء بر نامه های دیگر استعماری رویداد
خونین ۱۳۱۴ مشهد پدید آمد.

با اینکه عبدالعلی لطفی شخصیت شرافتمند و ضد بیگانه، شاه را از نقشه های
استعمار آگاه نیست، ولی چون از مدتها پیش انجام این رویداد فراهم شده بود شیخ بهلول تربیت
یافته در حیجراز^۱ و سپرده بیگانه و عامل انقلیجنس سرویس، سید عباس علی زاده^۲ گماشته
استعمار، سیده هر قضی تو بتوی بالآخر مقفل در که ناگهان با صورت گریم شده ریش مصنوعی
در مشهد پیداشد... سید محمد علی شوستری^۳، احتشام رضوی^۴ وارد صحنه شدند
با اینکه نقشه اصلی و تمام آنان انجام نشد، رضا شاه بموقع خطر را احساس کرد، ولی با کشته
شدن اسدی... بد گمانی به داور استعمار ضریبه های محکمی به بتیاد جامعه ما نواخت.
اگر خدا بخواهد انشاعاً با اسناد و مدارک زیاد در جای خود از این بازی ارتقای
استعمار علیه قدرت ملی^۵، سخن خواهیم گفت.

بنابراین دیدید که خاندان اسفندیاری از همان ابتدای بذرگشانی استعمار در ایران
دست آندر کار سیاست آنچه ای با میرزا ابوالحسن ایلچی عامل حقوق بگیر روابط
(پلتیکی)^۶ و خویشاوندی داشته است.

پسر نورالله خان جاسوس، نواده همین ایلچی نیز با فتحعلی خان کوه نور اسفندیاری
مر بوط بود، خود نورالله خان مینویسد (محمد حسین خان پدرم را محمد اسماعیل و کیل الملک
حکمران کرمان و بلوچستان به حکومت ماهان مقرر نمود^۷) .

این و کیل الملک که با محمد حسین شجاع السلطنه همکاری سیاسی پیدا میکند

۱ - بیرنگ صفحه ۱۱ (نویسنده با تقوای اکتاب، قاضی ضد فساد، وزیر ضد امپریالیست
سر انجام پاداش خود را بدست آورد، حريم خانه اش مورد یورش و حمله قرار گرفت، بر اثر
ضریبات وارد نایینها و در دمند شد با افتخار جان سپرده).

۲ - مجله تهران مصور سال ۱۳۳۰ شماره ۴۳۴ (پنجه خون آلواد انقلیجنس سرویس)

۳ - افتخار عوالم شیعه ۵۷ - ۶۵ - ۵۳

پسرهای فتحعلی خان دوست ایلچی است عمومی نورالله خان نیز ندیم و مستوفی و کیل‌الملک بود و در روز اول خدمت دولتی (پنجاه‌تومان دخل می‌کند^۱).

و کیل‌الملک (محمد اسماعیل اسفندیاری) که با گلداشتی روابط نزدیک و دربر نامدهای خاص استعماری او شرکت داشت، از او خواست وسایل ترجمه و انتشار کتاب (تاریخ ایران) سر جان ملکم فراهم شود. کتابت و انتشار آن بهده علیرضا ضیاء‌الادبا و کوک شد که بعد معلوم گردید این شخص خود نیز از خاندان ایلچی پسرهیرزا ابوالحسن شیرازی است^۲. بنابراین می‌بینید چگونه از دیر زمان خاندان اسفندیاری با خاندان ایلچی روابط دیرین و نزدیک داشته‌اند.

و کیل‌الملک ... برای حساب‌سازی و
خرجه‌تراشی و اضافه منصب و درجه و
جیوه هر روز یک پادشاه . یک یا اغی
برای دولت جعل می‌کرد .

میرزا رضا کرمانی

و کیل‌الملک اول محمد اسماعیل و کیل‌الملک پسر فتحعلی خان کوه نور ، پایه‌گذار سیاسی و محلی قدرت خاندان نوری اسفندیاری و کیلی در (محمد اسماعیل کرمان، در تهران پا به جهان می‌گذارد. در ۱۲۷۲ به مراد کیومرث تویی اسفندیاری) میرزا عمه‌الدوله بنویان پیشکار شاهزاده و وزیر کرمان به جنوب می‌آید. اندکی بعد با کمک قدرت‌ها (از اختلافات شاهزادگان استفاده می‌برد خان حاکم را کنار می‌ذند، و مرکز را با هر وسیله بود با خود همراه می‌کنند و ناگهان فرمان حکومت کرمان را بدست می‌آورد و این نخستین بار بود که در زمان فاجار حکومت کرمان از چنگکه

۱ - افتخار عوالم شیعه ۸ - ۶

۲ - تاریخ ایران، ملکم، چاپ‌سنگی مقدمه مترجم وصفحه ۳۲۴

شاهزادگان قاجار خلاصی می‌یابد^۱) .

محمد اسماعیل نوری اسفندیاری در ۱۲۷۷ لقب وکیل‌الملک در ۱۲۸۱ لقب‌خانی و سال بعد لقب سرداری و در ۱۲۸۳ به دریافت عصای مرصع بجواهر سرفراز و مستقلاب به حکومت کرمان و بلوچستان مفتخر می‌شود^۲ .

این ارتقاء سیاسی در عرض چند سال بظاهر طبیعی جلوه‌می‌پذیرد، ولی اگر موقعیت این منطقه و نقشه‌های طرح شده در لندن را دراینموقعاً مورد مدافعت قراردهیم می‌بینیم این ترقیات با حساب اهمیت بالیستی بوده است .

بعد از قرارداد ننگین پاریس، انگلیسها نقشه‌هایی برای ایران داشتند تا با محکم کردن دربندهای غربی‌هند و ذوبون ماختن ایران بنوانند این چراگاه استعمار را کاملاً در دست داشته باشند .

بهترین این دربندهای کرمان و بلوچستان و سیستان می‌بود که در آنجا نیاز به وجود یک قدرت محلی قابل اعتماد داشتند .

سال‌های ۱۸۶۳ تا ۱۸۷۳ (۱۲۹۱ تا ۱۲۸۰) دوران صادرت میرزا حسین خان سپهسوار دوران سازنده‌گی استعمار در ایران می‌بود که هیچ‌گاه ترمومتر انگلیس پرسنی اینقدر در ایران بالا رفته بود .^۳

در همین سال‌هاست وکیل‌الملک، وزیر و پسر حکمران این مناطق و صاحب اسم و قدرت مطلق محلی می‌گردد از این‌رو محمود محمود مورخ فقید ضد امپریالیست پس از یادآوری ترقیات وکیل‌الملک نتیجه گیری می‌کند (البته دراینموقع این ارتقاء بدون دلیل نیست^۴) .

مأمور زبر دست و کارآی انگلیس برای نقشه‌های مورد نظر، فرستدیک جان گلدازمیت بود که وکیل‌الملک (محبیتی تمام و رغبتی مالا کلام^۵) بادو و همراهانش داشت . و بجهت این روابط بود که ایجاد خط تلگراف هند و اردوپ وسائل مرزسازی کرمان

۱ - آثار پیغمبر دزدان ۱۷

۲ - مرات‌البلدان جلد ۳ صفحه‌های ۶۲ - ۴۴ - ۳۱ -

۳ - الیگارشی یا خانهای حکومتگر ایران ۱ - صفحه‌های ۸ - ۷

۴ - تاریخ روابط سیاسی ایران و انگلیس جلد ۳ صفحه ۷۴۵

۵ - تاریخ ایران سر جان ملکم ۲

وبلوچستان بخوبی اجرا گردید، باشودشهای ساختگی و تشکیل دولت پوشالی بخشی از
 بلوچستان از ایران جداشد و ارباب وکیل‌الملک مقام (Major General Sir ... British Commissioner and Arbitrator) دولت انگلیس را بdestmi آورد.^۱ وکیل‌الملک برای فروبردن رسیه‌های قدرت هم مار غاشیه محلی خویش در کرمان دربرا بر فرقه شیخی قاجار (خاندان ابراهیمی)
 با تبرذین و کشکول درویشی یعنی آنان رفت (نتیجه این شد که هم اژدها او نیز در لباس فقر باشهزادگان توانست مقابلله کند و بساط خود را بکسر آند و حتی نان حکومت فرزندان و احفاد و اولاد خود را تأمین کند^۲) دکتر باستانی پاریزی پژوهشگر نامور نتیجه گیری می‌کند (این تدبیر البته برای وکیل‌الملک مؤثر بود و برای کرمانیان مثل همیشه هورث ضرر وزیان^۳) وی پس از شرح عوام‌فریبی رئیس خاندان اسفندیاری معتقد است مردم برای فرار از مظالم یک‌صد ساله قاجاریان و یکی از الیکار گهای ایران (خاندان ابراهیمی) تن به فرم‌سانبرداری وکیل‌الملک دادند، از قریس مارغاشیه به اژدها پناه برداشتند. ولی این تربیاق نه تنها کرمانیان را از سوم مار نرهانید، بطوریکه در بخش (خاندان ابراهیمی) اگر خدا عمر و توفیق دهد خواهیم دید مردم کرمان همچنان در میان نیشهای اژدها ومار گیر، می‌کنند، سالها دچار نهرهای جانگذاز آنان می‌شوند.

محمد اسماعیل وکیل‌الملک

۱ - تاریخ روابط سیاسی ایران و انگلیس جلد ۳ صفحه ۷۱۷

۲ و ۳ - آثار پیغمبر دزدان ۱۸

پز رگترين آرزوی من اينست
حاکم کرمان شوم ... اگر در
کرمان بتوست مردم را بگتنند صدایي
درنمی آيد .
اما اهل آذربایجان پرشور و شور
هستند، غوغایي کنند .

محمد علیشاه قاجار*

ازويزگي و کيل الملک در کرمان نفوذ سريع فتوطاليسی او در کتمريين مدت بود
بطوريکه پس از چند سال (اول تاجر و اول ملاک می شود^۱) او از دوراه بدينكار دست ميز ندا
يکی بعنوان آباد کردن روستاهای و گسترش فعالیت کشاورزی و دیگری برقراری امنیت و
آسایش در کرمان .

شماره های روزنامه های دولتی و نامه های سیاسی در این سالها این حقیقت را نشان
میدهد. او برای مردم ظاهرآ وقت معین برای احیاء اراضی و مزارع و کشتزارها در نظر
میگیرد و از این راه نفوذ خود را با تصرف روستاهای و دیهای از همه سو گسترش میدهد و دیگری
باتراشیدن دزد و نافرمان و سرکش تسمه از گروه مخالف می کشد^۲ در مایه ایجا، محیط
وحشت و ترور به رکاری دست میز نداشته تا پایه های فتوطالیسم سیاه استفاده ای را در کرمان
بنیاد نهاد .

در برای سنا شاهی معمول دولت ما باشه بهتر است حقیقت کارهای و کيل الملک را از
ذبان يك جوان محنت دیده و ستمکشیده همیز رضا گرهانی بشویم ، در احوالا : قاتل
ناصر الدین شاه آمده است (در زمان حکومت محمد اسماعیل خان و کيل الملک که در کرمان
سالهای دراز حکومت کرده و صاحب اقتدار شده بود، به حدی تعدی می نمود که بسیاری از
مردم چشم از املاک خود پوشیده و آواره شده بودند، هنچمله پدر میرزا رضا بود که جزئی
تفخواهی از کرمان برداشته بهیزد برد و آنجا مالک خریده مشغول زراعت شد^۳)

در بازجوانی وی که در روزنامه صور اسرافیل چاپ شده یکی از انگیزه های اقدام
خود را در تور ناصر الدین شاه چنین می گوید :

* تاریخ اوایل انقلاب مشروطیت ایران : تقیزاده صفحه ۵۸

۱ - تاریخ بیداری ایران ۱۸-۴

۲ - روزنامه دولت علیه ایران (ناصر الدین شاه) ۵۴۷ - ۴۹۵ - ۴۹۶

۳ - تاریخ یونی دروغ ۸

(ج - محمد اسماعیل خان و کیل‌الملک حاکم کرمان هر روزی برای حساب‌سازی و خرج‌ترشی و اضافه مواجب و منصب درجه یک پادشاه و یکنفر یاغی بدولت جعل می‌کرد و مدتها به‌اسم نوروز علی‌خان قلعه محمودی دولت‌را مشغول کرده بود. نایب‌السلطنه‌هم هر وقت یک امتیاز نگرفته داشت مرا می‌گرفت. عیالام طلاق گرفت پسر هفت ساله‌ام بخانه شاگردی رفت، بچه شیرخواره‌ام بسر راه افتاد... واضح است انسان از جان سیر می‌شود بعدازگذشتن از جان هرچه می‌خواهد می‌کند^۱)

سنده‌لئی که در اینجا می‌بینید به امضا و کیل‌الملک است؛ مفاد آن کاملاً نظر میرزا رضا را تأیید می‌کند.

بطوریکه می‌بینید و کیل‌الملک ایلات فارس را متهم به (شارات و هر زگی می‌کند) بعد از نسبت‌دادن راه‌زنی و دزدی و غارت به آنان، می‌نویسد (دست ایلات فارس از چیزی میوه کوتاه نخواهد شد و بچای خود نخواهد نشست والا یکنفر مشخص و باعرضه بساد و فوج به تنبیه آنها برخیزد^۲) بطور قطاع نظر و کیل‌الملک از اینکار بدست آوردن ابتکار عملیات در فارس ملحق کردن فارس به قلمرو و سبع حکومت خویش می‌بود

ثُنَرَ الْمَلِكِ سَائِيْكَسِ مَثُلَ دِيْكَرَانِ ازْ فَعَالِيَّهَائِيْ عَمَرَانِيْ وَآبَادَانِيْ وَكِيلَ الْمَلِكِ يَادَ مِيْكَنَدَ وَلَى دَرَ مُورَدَ وَيرَانِيْ يَكِيَ اذْآثارَ بِرَجْسَتَهِ باسْتَانِيْ كَرْمَانَ (مقبره خاندان قراختائی) می‌نویسد؛ (من مسؤولیت صدق گفтар راهنمای خود را بعدهه فیگیرم یک قسمت این بنا را معروف است که و کیل‌الملک بخيال یافتن گنج و اشیاء گران‌بهای خراب کردد^۳)

در مورد بوجود آمدن فتوح‌الیسم اسفندیاری، فیروز میرزا نصرت‌الدوله در کتاب خود می‌نویسد (و کیل‌الملک بزرگ از جهت ملک و املاک و عمل مباشین و منفعت خود زیاد حریص بود و همه از بزرگ و کوچک معرفه می‌شد تا به مقصد برسد^۴) یعنی ابن‌احمد گرهانی، دانش و بیشن او را می‌ستانیسد، معتقد است (صدارت عظمی را بر او عرضه کرده‌اند^۵)

محمد اسماعیل و کیل‌الملک رئیس خاندان اسفندیاری کرمه‌ان در ۱۸۶۷ (م. ۱۲۸۴) برای گرمادگی در سفر سپستان بدورود زندگی گفت. سر شناسنیرین فرزندان وی (مرتضی‌قلی و کیل‌الملک، علی محتشم‌الدوله، ولیخان امیر‌شوکت ...) هستند.

۱ - تاریخ بی‌دروغ ۶۸، انقلاب ایران ۷۰-۷۱

۲ - اسناد دولتی کرمان (عکسی)، کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران

۳ - سفرنامه سایکس ۲۲۶ - ۱۸۴ - ۱۰۰ - ۹۹

۴ - فرماندهان کرمان، نسخه خطی ۲۱

ذابت از نیک و سبز بسیار دست داشت
و نیز میخواست خود را نیز نیز نیز نیز

در سرمه کشیده باشد و نیز میخواست خود را نیز نیز نیز نیز

در سرمه کشیده باشد و نیز میخواست خود را نیز نیز نیز نیز

در سرمه کشیده باشد و نیز میخواست خود را نیز نیز نیز نیز

در سرمه کشیده باشد و نیز میخواست خود را نیز نیز نیز نیز

در سرمه کشیده باشد و نیز میخواست خود را نیز نیز نیز نیز

در سرمه کشیده باشد و نیز میخواست خود را نیز نیز نیز نیز

در سرمه کشیده باشد و نیز میخواست خود را نیز نیز نیز نیز

در سرمه کشیده باشد و نیز میخواست خود را نیز نیز نیز نیز

در سرمه کشیده باشد و نیز میخواست خود را نیز نیز نیز نیز

در سرمه کشیده باشد و نیز میخواست خود را نیز نیز نیز نیز

در سرمه کشیده باشد و نیز میخواست خود را نیز نیز نیز نیز

(بعشی کرمانی) امیر شوکت را بعد از پدر (شخص اول یا دوم کرمان^۱) معرفی می‌کند.
و کیل‌الملک برادری بنام محمد مهدی نوری اسفندیاری دارد که پسر او نبی خان
اسفندیاری از خوانین مازندران است.

محمد مهدی مظفر الممالک (امیر مظفر) از درباریان
ناصر الدین شاه سرتیپ غلام‌حسین سالار حشمت از متنفذان
مازندران و سرهنگ ابوالحسن اسفندیاری، فرزندان
نبی خان، محمد حشمت خاقان پسر سالار حشمت و علی‌باشا اسفندیاری و
امیر مظفر نواده و نبیر او هستند.

نان مشروطه کرمان را در بیشتر ادوار
کسانی خوردند که نه تنها قدمی در راه
مشروطه برند اشته بودند بل سنگ‌ها
دربار بر چرخهای این انقلاب‌ملی نهاده
بودند! اغلبهم اصولاً کرمانی نبودند.

دَكْتُر باستاخانی پاریزی *

مرتضی قلی اسفندیاری (و کیل‌الملک) پسر محمد اسماعیل
و کیل‌الملک که مدتی سرهنگ فوج ملایر (۱۲۷۳) سپس در
۱۲۸۴ بادرجه سرتیپی فرمانده کلیه افواج می‌شود. پس از بروز اختلاف
بین او و حکمران کرمان حسین خان شهاب‌الملک، وی راه تهران را

فرزندان
نبی خان
نبی خان

و کیل‌الملک^۲
(مرتضی قلی
اسفندیاری)

۱ فرماندهان کرمان، نسخه خطی ۳۱

* مجله وحدت شماره ۴ سال ۷ فروردین ۱۳۴۸ (اما نظر استاد آزاداندیش دکتر
باستاخانی پاریزی درمورد اینکه کرمانیها از ثمرات خونهای پاک بهره‌مند نشدند برای من
بقیه پاورقی در صفحه بعد

پیش میگیرد به کمک درباریان اورا بر کنار خود بالتب دکیل‌الملک ده ۱۲۸۷ فرمانروای کرمان و سپس حکمران کرمان و بلوچستان میشود، سیستان نیز به قامرو او افزوده میشود و به دریافت نشان شیر و خورشید با حمایت مخصوص نیز تایل می‌گردد.

تنرا از سایکس درسفر نامه خود از خوش‌فتاری و حسن سلوک اویاد می‌کند، او را مردی بخشنده و دلبسته به کارهای عمرانی معرفی میکند.^۲

ولی صنعتی آزاده کرمانی او را مردی بیدادگر، دشمن آزادی میداند در مورد آزاد او بهیکی از آزاد اندیشمندان وارسته چنین می‌نویسد:

چون این فصل کتاب بنام پیشووان آزادی کرمان نوشته شده لازم گردید از واعظ سخن‌ران بزرگ کرمانی که اگر دریکی از عمالک دیگر عالم بود در شمار نوایع محسوب میگردید شمایی بنویسم و با تأثیر از اویاد کنم.

دریکی از روزهای سال ۱۲۹۴ قمری فراشان حکومتی عمame طلب جوانی را به گردش انداخته و بواسطه سیلی‌های که باوذه بودند گوشه‌ها وزیر چشم‌اش کبود شده بود با پای بر هنر بدون آنکه شال به کمرش باشد از وسط بازار شهر کرمان با خواری او را پطرف دارالحکومه بردند. سیماق نوادانی و پیشانی بلند و دشیمه و چشم‌ان حقیقت بین این جوان را هر کس میدید از همان وله اول به بن گناهی و مقصوم بودنش گواهی میداد، اشخاصی که اورا بدانحال میدیدند هر کدام بعcessی درباره اش سخن میگفتند.

استاد حسین آهنگر که بخوبی این طبیه را می‌شناخت که بلاعی عباس بقال را کدهم چرا غ او بود مخاطب ساخته پرسید: این شخص را که اینطور میبرند شناختنی؟ که بلاعی عباس - اورا در کوچه و بازار دیده‌ام این همان واعظی نیست که هر کجا می‌رود مردم هجوم می‌آورند و در جلو منبرش جمعیت زیاد می‌شود.

بعید پاورقی از صفحه قبل

روشن نیست که اگر نظر ایشان مردم یامردان فداکاری چون میرزا رضا، آقاخان، روحی خبیرالملک... بودند بحق چنین است. ولی بطوریکه خواهید دید فتوذالها و شیخ‌ها، رجال خود کامه کرمانی یعنی (البگارشی کرمان) کاملاً ذاته خود را از میوه‌های تزویز شر و طبیت شیرین کردنده می‌کنند.

۱ - مرآت‌البلدان جلد ۳، ۱۱۲ - ۱۱۰، فرماندهان کرمان (عکسی)

۲ - سفر نامه سایکس ۱۰۰ - ۹۹

استاد حسن آهنگر - بلی این همان پسر میرزا عبدالله سر رشته دار فوج است دشمن حاج میرزا احمد میباشد. این پدر و پسر همسایه‌ما بودند سر رشته دار در تعلیم و تربیت احمد زیاد کوشش داشت حتی برایش در خانه معلم می‌آورد و کتابخانه‌ای ترتیب داد تمام سعی او این بود که این پسر جانشین او شود و نوکر مآب گردد اما برخلاف میل او همینکه احمد بسن رسید سر رشته داری در فوج و شغل دیوانی را حرام دانست و حاضر نشد زلف بگذارد و لباس پدرش را بپوشد. باین لباس در آمد و پیاده بهج رفت و عاقبت آنقدر وسوسه و حسابه‌ای پیش خودش کرد تاچشم از ارثیه پدری پوشید زیرا پدرش آن اموال را از مر نوکری دیوان بدهست آورده بود او دخل و تصرف را حرام دانست املاک و خانه پدری را فروخت و پولش را بین مستمندان و فقرا تقسیم کرد، حتی کتابه‌ای راهم که پدرش بزم حمت هریک را بدهست آورده بود هر کس از او میخواست بدون دریافت دیناری می‌بخشید و خلاصه برای خودش چیزی باقی نگذارد و کارش باینجا کشید که در مدرسه خاندان قلی بیگ اطاقی محقق گرفت و در روی بوریا زندگی کردن را بخانه و زندگی مجلل ترجیح داد ولی در عوض واعظ خوبی از کار در آمد، محل است کسی را متنبر ش نشیند و شفیقته حرفا نیاش نشود.

آزادی خواه

حافظ قرق آن

وهر کجا منبر میرود مردم بنوعی با نجا هجوم می‌نمایند که پس از احظه‌ای دیگر جابرای نشستن کسی باقی نمی‌ماند و همینکه مردم می‌شنوند در فلان محله منبر حرفا های تندبرضد حاکم و دولتمی زند هجوم می‌آورند. کله ترسی دارد و مثل اینست ترس در خلقت او وجود ندارد ما میگوئیم این طبله است بعضی از مردم اورایکی از اولیاء الله میدانند میگویند تمام قرآن را حفظ دارد، حاج آقا احمد که در کرمان بالا دست ندارد شفیقته وعظ و خطابه خواندنش میباشد.

کربلا گی عباس - با آنکه حاج آقا احمد این واعظ را اینهمه احترام میگذارد باجه جرئتی فراشان حکومتی اینطور اوراند و باین خواری آبرویش را میبرند. استاد حسین آهنگر - نشینیده‌ای که مهگویند حرفا حق مزن سرت را می‌برند. البته

کسیکه دست ازدار و ندار خود بکشد و روی حصیری بخوابد و کسی را نمیکشد یا بحق کسی کسی ظلم و تعدی نکرده یقیناً خلافش همان است که پاتوی کفش و کیل‌الملک کرده مردم را بین چگونه از مشاهده این رفقاء دولتیان نالان و ناراحت‌اند همه بظرف از حکومتی روان‌اند. بیا ماهم برویم من دیگر دست و دلم بکار نمی‌چسبد سهیس این دونفر کاسب بامردم دیگر بجانب دارالجکوم درون می‌شوند، برای آنکه نظم برقرار باشد آذدان و فراشها هر کدام بر دیف در جای خود و پای حوض آبی که در جلو قرار دارند اطاق حاکم نشین قرار داشت دست بسینه حاضران؛ بفرمان‌اند تمام کسانی که اذتعجب حاجی میرزا احمد بارنگ و روی رفته و دهانه‌ای باز چند پشهنه از تعجب ایستاده بودند حاج میرزا احمد را اذش پله بالا

برده در جلو ایوان در مقابل درب پنجره‌ای اطاقی که جایگاه مرتضی قلی و کیل‌الملک مردم بود نگاهداشتند.

و کیل‌الملک دستهایش را روی دست انداز پنجره اطاق‌گذارده و نصف تنهاش را که بر جعبه‌ای از قرم و کلاه پوست بخاراگی پوشانده بود بچلو آورده نظری غصب آلوده به میرزا احمد انداخته و باشندگی: تو روشه خوانی یا آشوب طلب، توباید به کاینات و دولت رویمنیر توهین کنی اگر دیوانه‌ای چرا در لباس اهل علم درآمده‌ای و اگر عاقلی این مهملات چیست که برای گراهی حق الله میگوئی، شهری را نامن کرده‌ای حاج میرزا احمد سرش را که بزیر بود بلند کرده گفت: من کلمه‌ای برخلاف شرح نگفته‌ام آنچه در کلام الله بوده تفسیر کرده‌ام.

و کیل‌الملک – قبله‌عالیم نظم و نسق این شهر را بمن و اگذار فرموده منهـم نمیتوانم تماشچی باشم توبا این حرفاها تازه‌ای که باب کرده‌ای میخواهی درب خانه همه و عاظ و اهل علم را تخته کنی و کارت باینچا کشیده که بهر کجا منیر میری عده‌ای بدنبال تو گزاره شوند و مجالس روشه خوانی مردم را تقولی میکنی و با آنکه هنوز عده‌ای دیگر باید منیر بروند با این اتباع خودت آنها را سنگ روی یخ کرده و ما نند آنکه خردجال را دیده‌اند سر در دنبالت می‌گذارند.

حاج میرزا احمد – اگر مردم از روشه خواندن آقایان راضی نباشد گناه من

چیست؟

و کیل‌الملک – گناه تو اینست که این عریضه بالا بلند را همکاران نوشته و متذکر شده‌اند که با صحبتها فریبنده همه را حتی حاج آقا احمد مجتبه بزرگ این شهر را آغوا میکنی و در باطن حرفاها بجز کفر والحاد چیزی نیست سپس لوله عریضه‌ای را که مخالفین حاج میرزا احمد نوشته و او را کافر و از خدا بی خبر قلمداد ساخته بودند جلو و انداخت و تصور می‌کرد حاج میرزا احمد از ترس الفرامی میسپارد که یا منیر بزود و یا اگر میروند حرفاها تازه و سخنانی که از آنها بوی خون می‌آید بربزبان نراند.

اما حاج میرزا احمد با بی‌اعتنایی گفت معلوم است شما فریز چوب و فلمک قدرت دارید زوردارید هر چه بخواهید میکنید و هر کس در مقابل قرآن می‌خواند شما مقاومت کنید او را باینصورت مانند من در می‌آورید. اما من نمیتوانم حقایق را مکنوم کنم اگر بیشتر از اینهم صدمه بزنید و توهین نایابد حقایق گفته می‌شود. آیا این مسلمانی است که بدون پرسش و سوال تحقیق کسی را که آزارش بهم رچه‌ای ترسیده اینطور سر اپا بر هنه مانند مردمانی که خلاف کرده‌اند از وسط شهر و بازار عبور دهند

آیا عدالت همین است. اذ کجا کفر و خلالت من بر شمیعاً این کسانی که این عریشه را نوشته‌اند ثابت شده‌اگر آقایان و عاظهم میل دارند پایمندی‌شان مردم بشیتند همان حرفاها را که مردم میل دارند بر ذبان آورند، بیان نمایند. اما این اشخاص جرات آنکه حقایق را راست و پوست کنند بگویند ندارند و میترسند مانند من باین صورت در بیانند و بازارشان از رونق بیفتند من راهم که مشاهده می‌نمایند فراشان حضرت اجل که بچه صورتی در آوردند اگر بمراتب بیشتر از این صدمه و آسبب بر سانند باز میگویم و اذ اینکه خونم بریزد باکی ندارم.

و کیل‌الملک - توروضخوان نیستی یکنفر یاغی و طاغی هستی که باین لباس در آمدۀ‌ای و میخواهی در این شهر پابر کاب کنی. آنوقت با تشدید وتندی نهیبی به فراشان زده فرباد زد پایی این دیوانه ذنجیری را بغلک بیندید، فاختنهاش را بگمینید آنقدر بنزد تادیگر در چلومن اینظور یاوه سرائی نکند.

فراشان حاج میرزا احمد را از توی ایوان بصحن باع نشاندند عده‌ای تر که عای اثار را که در آب حوض بود اذ آب کشیده و چند نفر دیگر او را خواهانیده و پایش را بغلک بستند و شروع بزدن کردند. حاج میرزا احمد هم بی آنکه عجز و التمس نماید یا از دد بن‌الد با صدای جذابی شروع بتألوت قرآن و قرائت سوره کهف را کرد. هر کس آنجا ایستاده بود بر آن وضع گریه‌اش گرفت دستهای فراشان از فرمان اقتاد و متوجه و کیل‌الملک بودند خود حاجی میرزا احمد فراشان را مخاطب ساخته گفت «فرمودندیگر نزیند» و کیل‌الملک هم که محظوری مشکل پیدا کرده بود تصدیق گفته حاج میرزا احمد را کرد و باسر اشاره کرد دست از چوب‌زدن بردارند. حاجی میرزا احمد باناتوانی ارک دولت را ترک کرد و از اینکه اینظور حاکم مستبد کرمان با او رفتار کرده بود دیگر از توقف در کرمان وازده شد و بدو نفر از رفقای خود که یکنفرشان را بخوبی می‌شناختم و نامش آقامیرزا حسین واعظ بود و صدای دور گه شیرینی داشت و از بهترین و عاظ کرمان محسوب می‌شد مناسقانه این سه نفر پولی که مخارج سفرشان را تکافو نماید نداشتند عاقبت آقامیرزا حسین مقداری ظروفی‌س خود را که کلیه پولش دوازده تومان شد بفروخت و از آن دوازده تومان الاغی را به چهار تومان خریدند و هشت تومان دیگر را بدست حاج میرزا احمد دادند تام‌قصدی که داشتند در طول راه بتدزیج خرج کند و این مقصد خراسان بود^(۱).

میرزا احمد بایاران از گرمان خارج میشود ولی وفقی به
 چراغِ عمرش در هوتک اولین آبادی سرداه میرسد چنان ازحالت یک دختر بینوا
 زندان خاموش شد و پراحساس دگر گون می‌گردد تمام موجودی خود را به آن دختر ک
 میدهد و چون یارانش از این کار او میر نیجند خوش را به آنان بخشیده خود با پای پیاده
 برآم میافتد.

شیخ میرزا احمد کرمانی

او در همه جا مبارزه خود را ادامه میدهد، از طبس و مشهد او را می‌دانند، در همدان
 نیز توقیقش میکنند به زندان میافتد.
 همه از او حساب میبرند با اینکه پول زیادی به او میرسید ولی همه را به مردم
 میبخشید.
 چنین مردی با این وارستگی و آزادی در پایه برتر علم و دانش قرار داشت محمود
 دستانی در این باره می‌نویسد:

« من در تهران نزد میر شهاب الدین قبریزی که از شاگردان درجه اول مرحوم میرزا جلوه بود منطق والهیات و شرح اشادات و قسمتی از اسفار را فرا میگرفتم استادم از حسن تقریر و حافظه قوی حاج میرزا احمد حکایت کرد و گفت روزی مشارالیه در قبریز چنانکه شیوه او بود سوده کهف را از بد و تاختم قرائت کرد و بعد ترجمه آیه به آیه را بدون کلمه‌ای پیش و پس با بیانی شیوه ادا کرد بعداً به تفسیر پرداخت و دو ساعت تمام بدون خستگی نطق را ادامه داد. چنین هنر و قدرتی اگر دربار اممان‌های انگلیس یا فرانسه بکار میرفت چه آثاری در اذهان عمومی بجای میگذارد) .

اما ججاج میرزا احمد برادر آنمه کوش خالصانه در راه آزادی و مردم و دیدن آنمه آسیب‌ها، زندانها، تبعیدها در بدریها بیمار میشود، او در تهران میزیست وقتی میرزا رضا کرمانی ناصرالدین‌شاه را کشت او را ب مجرم اینکه همشهری میرزا رضا و همسایه او در شاه عبداللطیم بوده است زندانی میکنند (جراغ عمرش در زندان استبداد خاموش میشود بالته نه بمرگ طبیعی^۱) .

سند دیگر از
بردگی سیاسی
(۱۸۲۸) بر اساس چیرگی فرمانروای قضائی و سیاسی بیگانگان (کاپیتو لاسیون) و سپس قرارداد ننگین پاریس که خواهیم دید بهانه آن بوسیله (میرزا هاشم‌نوری) انجام گرفت وزارت خارجه دستوراتی بفرمانروایان نیرومند و محلی ایران میدهد از آنچه ملء سند است که سعید تقی‌خسی آزاده چشم وزارت خارجه ایران درج کرده است .

این سند که از طرف وزارت خارجه ایران و با نظر ناصرالدین‌شاه در ۲ محرم ۱۲۸۶ صادر گردیده برای فرمانروای کرمان و بلوچستان با این عنوان مقرب الخافان و مؤمن - السلطان مرتضی قلی خان و کیل‌المالک، سرتیپ اول و حاکم مملکت کرمان و بلوچستان ارسال شده است .

اصول و مواد ۱۶ گانه این سند دستور العمل در باره نحوه دیپلماسی ایران بادولت انجلیس و شیخنشینان و سفارش درباره (نحوه سلوك، همراهی و موافقت با انگلیسها و اتخاذ روش مهر و عطوفت نهاده و غصب) و مسائل اقتصادی و تجاری و مرزی میباشد. این دستخط حاکیست که مسائل سیستان نیز در محدوده اختیارات و کیل‌المالک قرارداده^۲)

۱ - روزگاری که گذشت: صنعتی‌زاده کرمانی ۱۰۸ تا ۹۷

۲ - مجله وزارت خارجه شماره ۱۲۰ - اسفند ۱۳۳۹

وکیل‌الملک^۲ بعد از پدر تقریباً تمام عمر فرمانروایی کرمان می‌بود. فقط در ۱۲۹۴ هجری
برادر شورش (شیخی وبالسری) از حکمرانی بر کنار میگردد، یکسال بعد دکتر بار

فرمانروایی کرمان می‌شود، در سال ۱۲۹۶ هجری ق. ۱ (۱۸۷۹ م.) دیده از جهان فرمی‌بندد.

وکیل‌الملک دوم دارای فرزندان زیاد بود که سرشناسترین و

سه‌امداران

با شخصیت‌ترین آنان: نصر‌العدل‌الملك، حسین سردار نصرت،

فتحعلیخان وکیل‌الملک، محمد رضا عدل‌السلطان، رستم رفعت‌الدوله

هم‌ستند، دکتر اسفندیار اسفندیاری فرزند رفعت‌الدوله است.

در مرکز لندن سازمانی بنام (هاوزبوش) است که اسناد بایگانی شرکت ساپاچ نفت
ایران و انگلیس در آن نگهداری می‌شود اسفندیار اسفندیاری و اردشیر اسفندیاری
دارای صد سهم از سهام این شرکت بوده‌اند و امامحت این قول با پیرو فونتن نویسنده
فرانسوی است که می‌گوید^۱ (اکثر سه‌امداران که پهانی نزت ایگایس و ایران مأمورین
این‌تجنست‌سر ویس می‌باشند)

در زیر چو بهای فراشان (اسفندیاری) بجای زبونی و "قاله و زادی
(سوره کهف) را می‌خواند

۱ - روزنامه کیهان شماره ۱۳۳۱-۲۷-۲۷۳۳ خرداد ۱۳۳۱

۲ - چنگکسر نفت صفحه ۲۱۵

اگر غرب ادعایی برتری در چیزی
داشته باشد ، قطعاً در فضایل اخلاقی
نیست ، بلکه در عالم و صنعت است.

* برتری اندراسل *

میرزا هاشم نوری

میرزا هاشم نوری پسر میرزا محمد رحیم نوری و خواهرزاده و کیل‌الحالک (محمد اسماعیل نوری) در ۱۲۴۰ هـ ق (۱۸۲۵ م) پا به جهان می‌گذارد این همان عنصر نوکرماه و مأمور حقوقی بگیر انگلیس و مرد فرمایه ایست که (رسوانی بزرگی بیارآورد تاجاییکه دابطه ایران و انگلیس بخاطر او وعشتبازی همسرش با سفیر انگلیس قطع شد و با حمله قوای انگلیس به بوشهر «هرات» برای همیشه از ایران منزع شد^۱)

* امیدهای نو ۱۶۸
۱ - حقوق بگیر انگلیس ۲۶۰

پندوش میرزا محمد وحیم خود از درباریان ولیعهد قاجار در تبریز میبود که مددی نیز به حکمرانی شهرهای آذربایجان بمانند (میانه و سراب...) میرسد وی پسرش میرزا هاشم را بعنوان غلام بجهه وارد دربار ولیعهد (ناصرالدین میرزا) میکند.

زن و شوهر
احمدعلی میرزا قاجار پسر فتحعلیشاه دختران زیبائی داشت که مهمتر آنان گلین خانم را ناصرالدین شاه بهنگام و لیمه‌دی در تبریز میگیرد؛ چون نخست زن عقدی شاه و از قاجاریان و نوه فتحعلیشاه میبود، نزد شاه پایه و متزلت ویژه‌ای داشت.

گلین خانم خواهر بسیار زیبا و لوند و داربائی بنام پروین خانم داشت که از لحاظ اخلاقیات زنانه درست نقطه مقابل خواهرش میبود. بقول صدراعظم نوری (نام نیک بیان خلق نداشت) از اینرو همسران غیرتمدن و باحمیت تحمل او را تمی توانستند بکنند بزودی او را رهایی کردند.

میرزا هاشم نوری که در این‌زمان و از نزدیک شاهد بی‌بند و باری پروین خانم میبود گوئی اورا برای مقاصد خود وسیله خوبی میدید و چون بقول صدراعظم جوانکی جلف^۱ بی‌بند و بلهوس^۲ و متنلوں و چندان پایینه عفت همسری نمی‌بود خود را به از نزدیک کرد. پروین خانم که بـا آن‌همه تجارت از سه شوهر، دنیال مردی میگشت سخنگیری گذشگان را درباره او نداشته باشندوبه او آزادی عمل پدهد از اینرو او نیز میرزا هاشم نوری را شوهر ایدال‌خود یافت، ایندو بادرک خواسته‌ای یکدیگر بهم ازدواج کردند، اینچنین میرزا هاشم نوری با جنایق ولیمه‌دهد.

حقوق بگیر
وی بعداز مرگ محمدشاه و بسلطنت رسیدن ناصرالدین‌شاه بهمراه با جنایق تاجدار خود به تهران می‌آید و در شمار نزدیکان و درباریان شاه جوان درمی‌آید. بعد از امیرکبیر میانه میرزا هاشم نوری و میرزا آفاخان نوری (صدراعظم) بهم می‌خورد. اگر ما این کدورت را جنگ‌زدگی و ساختگی نگیریم این جدائی وسیله نزدیگی میرزا هاشم به سفارت انگلیس می‌شود. بعد از ترور امیرکبیر کلمنل شیل سفير انگلستان از ایران می‌رود، رونالد تامسون Ronald Tomson که کاردار سفارت می‌بود عهده‌دار امور سیاسی می‌گردد.

۱ - جنگ انگلیس و ایران ۴۵.

۲ - مخزن الواقعی ۶۰

۳ - ناسخ التواریخ جلد ۳ قاجاریه ۲۶۳

سایر اعماق

میباشد و میتواند بود خواسته باشد فهم

کوایل او میتواند پر عجیب بوده عطایا پیش خوب

دین عده بدو اگر طنز از این دنیا میباید

دین بر خالق بخواهد افراد فرقه نمایند
در آن زمان بقدر توانی که میتوانند خواسته باشند

تامسون از مأموران تهرک و موزی بريطانيا مبیود معلوم نیست روی چه حساب به اعمال شاه و دولت می پیمچد، به تحریکات دامنه دار علیه ایران می پردازد . دستخط ناصرالدین شاه به صدر احتمام که در اینجا کلیشه شده است نادر حقی شاه را از تامسون بخوبی میرساند تا بدان حد که شاه مینویسد (به خدا ندی خدا) قسم است که آتش بسفارتخانه انگلیس خواهم زد) ویژه گیهای میرزا هاشم و گلین خانم دست آویز خوبی برای تامسون می بود تا از این راه بتواند جنگ اعصاب بزرگی را در دربار ایران برآورد شاهرا خفیف و بی آبرو سازد.

میرزا هاشم که خود دنبال وسیله ای برای ترقی می گشت (خود را به سفارت می بندد) دنود وسیله دیدار و آشنایی نزدیک پروین خانم را با تامسون فراهم می کند اینچنان روابط این زن و شوهر نرم خواسته اسفارت انگلیس خصوصی تر و استوارتر می شود. میرزا هاشم از این موقعیت برای خود بهره برداری می نماید تامسون بجهت خرسندی بیشتر پروین خانم شوهرش را وارد کار (حقوق بگیران انگلیس) می کند.

بهانه استخدام میرزا هاشم در سفارت (عدم دریافت اضافه حقوق^۱) از دستگاه دولت ایران می بود، بعد از اندک مدتی اشغال میرزا هاشم توری بعنوان منشی سفارت اعلام گردید. این نحوه آشنایی پروین خانم و استخدام میرزا هاشم (حرفه ای بد و ذممه ای باقی باحت که ذکر ش مایه افتضاح دولت و ملت است در دست و زبان های مردم دارالخلافه از خارج و داخله افتاد)

قهی بود در چنین مسئله مهم حیثیت شاهنی تو انتس ساکت خواه زن شاه در
بنشیند و شاهد برایاد رفته حیثیات مسلطنی خوش باشد بنابراین
جادر سفیر بشدت در پی حل این قضیه میرود.

علیرغم نظر شاه کار این زن و شوهر در سفارتخانه بالا میگیرد به پروین خانم در سفارت جامی دهنده، روابط بقدرتی خصوصی می شود (حتی هنگامیکه سفارت به بیلاق میرفته برای خانم چادر مخصوص در سفارتخانه قلهک می زند)^۲) سفارت برای خرسندی خاطر پروین خانم، میرزا هاشم را کاندیدای قنسولگری شیراز می کند ، با کمال تمجب وزارت خارج و انجلیس با این مأموریت موافقت می نماید.

آیا تمام این رویدادها و هوسبازی ها آشکارا متوالیان سفارت دامیتوان عادی

۱ - مخزن الواقعی ۷۲

۲ - تاریخ قاجار ۳۹۰

۳ - سیاستگران قاجار ۳۵

دانست، دیپلماسی انگلستان که بجهت ازدواج پادشاه با یک دختر نجیب تا بدان حد پا یافشاد دارد ادواردهشتم از سلطنت کناره می‌گیرد آیا برای حفظ حیثیت خود اجازه میدهد (تمایلات بسیار خصوصی و نزدیک نماینده دولت پامحارم دربار) وسیله تیرگی روابط دولت گردد؟

بیشک جواب این پرسش منفی است مگراینکه زیر کاسه نیم کاسه‌یی باشد.

براستی ما بملت بدشانسی هستیم هر گاه رجل ملی و پاک و
جنگی
میهن پرستی برای خدمت به ملت پهمیدان آمده است بی آنکه ذره‌ای
اعصاب
از مقاصد شخصی و خواسته‌ای ضد ملی و ضد انسانی خود بکاهیم با
دشمنان ایران درنا بودی آن رجل می‌کوشیم.

در اینجا مجال شناساندن کامل امیر کبیر نیست. این خدمتگزار بزرگ ایران را همه
میشناسند ولی نمیدانیم میرزا آقا خان توری اعتمادالدوله به چه بهائی جای اونست شتر آمال
و آرزوهای امیر کبیر را در جلو در سفارت فتحیمه خواهاند.

در این زمان دیپلماسی ایران درجهت همزیستی با روسیه در حال پیشرفت بود که
اعتمادالدوله با قراردادسری ۱۲ محرم ۱۲۷۱ اسas آن را به مریخت. در نتیجه پرنس
نیکلاادالترگی Pr. Nicola Dalgorooki برای این شکست به روسیه فرا
خوانده شد (انجشکوف) بجای او آمد.

انگلستان که برای خدمات ضد استعماری امیر کبیر بسته از ایرانیان آزاده بود
تصمیم بر آن داشت در صدد واکنش سیاسی درآید.

جنگی کریمه که تاحد زیادی انگلستان را بخود مشغول کرده بود اینک تمام شده است و
چون ازسوئی روسیه تزاری با از دست دادن فیکلای اول فاقد تزار تجریه بادیده و قدر تمدن
شده بود بهترین فرصت برای سیاست انگلستان بود که با سیمای خشن و برآشفته در ایران
ظاهر گردد، با کمک صدراعظم دست نشانده خود، شاه جوان و مجنوب امیر کبیر را تنبیه کند
و ایران را چنان به بندهای استعمار کشد یا بندهای زودیها بخیال سرکشی و خود سری
جدید نیافتد.

برای اجرای این سیاست در ۱۲۷۱ (۱۸۵۴ م.) مأمور کارآمد و خشنی بنام
سر چارلز موری Sir Charles Murry (شاه ایران را تنبیه کند و باطاعت درآورد)^۱ گرگه گرسنه و خون آشام برای خوردن میش

لافوتنن) دنباله بهانه میگشت بقول محمود (قضیه میرزا هاشم نوری برای انگلیس بهانه خوبی شده بود^۱) اذ اینرو نباید موضوع میرزا هاشم را ساده و فقط عنوان یک مسئله جنسی تلقی کرد. با آموختهایی که از لندن داده شده بود. دشمن در پی وسیله‌ای بود که شاه را بسختی برانگیزد، به خشم بیاورد و از این جنگ اعصاب، جنگ واقعی بوجود آورد.

در شرق هیچ وسیله‌ای برای جنگ اعصاب به تراز مسائل عرضی و ناوسی نیست. موری وقتی عنوان سفیر وارد ایران می‌شود که تامسون مقدمات این جنگ اعصاب را از هر جهت فراموش کرده بود، بالاینکه پیش‌بینی می‌شد بر اثر آمدن موری بجای تامسون کار رو باصلاح برود ولی برای انجام نقشه‌های مورد نظر بقول اعتماد الدوّله (ذیر سر سفیر را چنان بلند کردند^۲) او باشدت بیشتر به حمایت پروین خانم و میرزا هاشم پرخاست بقول حقایق نگار (موری مروحة جنبان (پادیزن) فتنه و فسادش^۳) دولت ایران رسماً از سفارت خواست میرزا هاشم نوری را که مستخدم دولت ایران است از کاربر کناد سازد، زن او را که خواهر زن شاه است از سفارت دور کند.

سفیر جواب سر بالا میدهد، درنتیجه شاه مجبور می‌شود بوسیله برادر پروین او را به خارج سفارت بکشاند، این عمل هوای طوفانی روابط دودولت را تبره تار می‌کند موری ضمن اعتراض شدید از دولت ایران می‌خواهد پروین خانم را آورده در سفارت تحويل میرزا هاشم و در حقیقت تامسون و موری بدهند. با استخدام میرزا هاشم نیز موافقت شود.

پاییدزنش و بجای شاه برای حل قضایا و راضی کردن سفیر و میرزا هاشم و پروین
نامناسب نبود خانم حاضر می‌شود (چهارصد تومان مواجب دو ساله میرزا هاشم را که در پست سفارت بوده است و خدمتی به دیوان نکرده است که مستحق مواجب باشد اما محض خواهش سفارت این چهارصد تومان به اوداده شود و سیصد تومان هم از وجوده هوائی بمالحظه پریشانی و مقروضی^۴ که در این مدت از برای او حاصل شده است علاوه به او داده شود، باید سر خدمت خودش از برای اطمینان از هم کاغذی بشورش می‌نویسم و مهر می‌کنم و قسم در آن یاد میکنم که به او اذیقی وارد نیاید و بعد از بیرون آمدن التزامی بدهد و تهدید نماید که زوجه خود را حفظ نماید نه خودش بجهاهای نامناسب اورا ببرد و نه بگذارد خودسر او بجای نامناسب

۱ - تاریخ روابط سیاسی ایران و انگلیس جلد ۲ / ۵۱۹

۲ - روضه الصفا جلد دهم

۳ - حقیقت الاخبار ناصری ۱۶۲

برود زوجه اوهم باو تسلیم خواهد شد و اگر میل دارد از تهران بدولایت دیگر برود و در آنجا مشغول خدمت باشد غیر از شیراز و تبریز بهرجایی که میخواهد برود وهم منصب او زیاد میشود که سالی دویست توان از خودش به او بدهد که در عرض سال پانصد توان به او برسد وزن او هم در صورت بردن از شهر بلاشرط باو تسلیم میشود که با خودش بیرون ببرد.^۱

ولی این گذشت‌ها کاری از پیش نمی‌برد، نمایندگان و سفیران مقیم ایران منجمله موسیو بوره M. Bourée و حیدر افندی خیلی میکوشند کاررا از طریق مسالمت جویانه حل کنند ولی چون برنامه ایجاد جنگ اعصاب بود اقدامات بی‌ثمر و بی‌نتیجه می‌شود.

شاه در نامه ۲۶ نوامبر ۱۸۸۵ بالصراحه به میرزا سعیدخان هو تمن لملک مینویسد: (قصد مری اینست که خواه زن مارا بزور ببرد فرمان اینست که ما تن با دین خفت و خواری نماید بدھیم و نمی‌گذاریم که آن زن را ببرند^۲).

اسناد و مدارک موجود کاملاً این واقعیت را نشان میدهد شمن استخدام
پی بهانه می‌گشت، يك مردپست و بي حميٰت بما نند ميرزا هاشم، اين
بخاطر زنش بهانه را بدست دشمن داد.

در تمام گزارشات و نظرات موضوع خود میرزا هاشم و استخدام او تحت الشاعع روابط زنش با سفارت است، بجهت اینکه میخواستند جنگ اعصاب ایجاد کنند. ژرفزال سایکس می‌نویسد (سفیر بریتانیا میرزا را محض خاطر زنش نگاهداشته است^۳) و اتسون می‌گوید (آقای مری... اظهار داشت که وزیر مختار و سلف او هردو میرزا را برای خاطر زنش استخدام کرده بودند^۴) صدراعظم خود می‌نویسد (علت استخدام میرزا هاشم از طرف مستر تامسون این بوده که مشارالیه بازوجه وی روابط نامشروع داشته است^۵) (خود سفیر انگلیس در گفتگویی با بوره سفیر کمیر فرانسه اظهار میدارد که البته تامسون کاردار سفارت نسبت به زن میرزا هاشم نظری داشته لیکن بمنظور خود

۱ - نامه آفاخان صدراعظم دریع الاول ۱۲۷۲ (حقوق بگیران انگلیس در ایران ۳۰۶)

۲ - اسناد بایگانی انگلستان نقل از کتاب (حقوق بگیران ۲۹۷)

۳ - تاریخ ایران جلد ۲ صفحه ۵۴۳

۴ - تاریخ قاجاریه ۳۹۲-۳۹۳

۵ - جنگ انگلیس و ایران ۴۷

نرمیده است سفیر انگلیس این جمله را بالحن استهزا آمیزی گفته تا موقیت خود را در همان قضیه نشان دهد^۱)

بطوریکه دیدید دولت ایران برای حل موضوع پیشگام می شود بشرطی که میرزا هاشم (تمهد نماید که زوجه خود را حفظ کند و نه خودش بجهات نامناسب او را ببرد و نه بگذارد خود او بجهات نامناسب بروزد^۲)

خوب توجه کنید این آقای خوش غیرت مثل اینکه خودش هم ذنث را بجهات نامناسب می برد^۳.

البته بقول قدیمی ها: مرگ فقر را و جرم اقویا صدا ندارد اگر اینکار را یک آدم عادی و از لایه های سوم اجتماع انجام دهد فوراً به اولقبی با پساوند (.... کش،.... کش) میدهند. ولی حال که مخن بدینجا رسید از مولانسا عبید زاکانی بزرگ طنز گوی ضد اشراف ادبیات ایران باید یاد شود، او که به کاراکتر طبقه فرمادرای ما وارد بوده است در اخلاق اشراف خود می گوید :

از رشته بحث بدور افتادیم در برابر پیشنهاد دولت اموردی با هیئت زی
یکدندگی پروین خانم را طلب می کند (لازمه هر گونه راه حل را
دیر زی
این میداند که زن میرزا هاشم را نزد شوهرش بفرستند^۴)
(و اگرچه زوجه میرزا هاشم تسلیم نشود دولت انگلیس برق را خواه بانیده قطع مراده خواهد کرد^۵) در چنین حالت تاریخ، بشریت، اخلاقی، شرافت چه کسی را محکوم می کند.

انگلستان یا ایران.

در چنین شرایطی که حبیت یک ملت ملکوک شده است این گرگ لاقونقن از قلم لورڈ کلارنسون می نویسد (دولت انگلیس بیش از این نمی تواند منحمل بیحرمتی هما خسارتها از دولت ایران شود.^۶)

۱ - بایکانی وزارت خارجه فرانسه (حقوق بکیران ۲۹۷)

۲ - تاریخ قاجاریه ۳۹۲

۳ - سپاستگران قاجار ۲۶

۴ - جنک انگلیس وایران نقل از مخزن الوقایع ۴۸

۵ - بایکانی راکد وزارت امور خارجه دهم اکتبر ۱۸۵۶ (از کتاب حقوق

بکیران ۳۰۴)

رأستی ذهی وفاحت دیمشرمن ا به کی بیحرمتی شده است به ایران یا انگلیس ؟
 جنگ اعصاب به اوج خود میرسد، انگلستان از آن بهره برداری میکند در
 ربیع الاول ۱۲۷۲ سفارت بریتانیا التیماتوم میدهد اگر تادوروز پروین خانم آزاد نشود
 پرچم بریتانیا خوابانده خواهد شد، روابط قطع خواهد گردید.
 بدنبال این التیماتوم در پنجم دسامبر ۱۸۵۵ (۲۵ ربیع اول ۱۲۷۲) باهم خود را
 روابط رسمی دولتین وزیر مختار انگلیس تهران را ترک میکند.

پوچم انگلیس
 میرزا هاشم نوری خود را یک ایرانی آنهم خواهاند نزدیک
 شاه میدانست، چنین کس اگر دارای رگه ملت و غیرت می بود اولاً
چرا خواهانده شد! هر گز حاشر نمیشد ذنش را که خواه رذ شاه است اینجا و آنجا
 و (بدسفارت بیگانه) بیرد، و سپس خود بجهت کمی حقوق دولتی از عشاق ذنش استفاده کند
 به استخدام و منشیگری سفارت در آید.

در درجه دوم وقتی موضوع راز روابط ذنش را با بیگانگان بدین آشکارا و رسائی
 همگانی دید نمیباشد باز در خدمت بیگانه میماند تاچه رسد از آن بخواهد ذنش را به سفارت
 باز گردد اتفند. دست آخر وقتی میدید دولت اذ لاحاظ تأمین مالی و مقامی چه آوانسی به او
 میدهد نمیباشد لحظه ای در نگ میکرده آبروی زی میپرداخت . بقول کفت دو گویندو
 (در دست آخر بخواهد بسفارت فرانسه و عنمانی بروند)

میرزا هاشم نوری آگاه ووارد به مسائل سیاسی بود، وقتی میدید کار کوچک او،
 دارد چهارچهاری برای دولت وملت بوجود می آورد نباید هر گز تن به خواهانی میداد که
 زیان های آن دیگر قابل جبران نبود. مگر اینکه کار خود میرزا هاشم را ساده و سرسی
 نگیریم اورا عامل و مهربانی آگاه برای نقشه ها بدانیم، چنانچه رأئین پژوهشگر ناعورد
 (میرزا هاشم را مأمور مخفی و حقوق بکیر بریتانیا معرفی میکند) محمود محمد محمود درباره این
 قطع را بطمی نویسد: (برای قطع روابط سیاسی بین دولتین ایران و انگلیس سوابقی موجود بود
 که در این تاریخ دولت انگلیس برای پیشرفت سیاست شرقی خود لازم میدانست با دولت
 ایران دست و پنجه نرم کند و آن نفوذ مادی و معنوی که دولت ایران در ممالک آسیای مرکزی
 داشت از بین بیرد (۲))

در اینجا مجال شرح نقشه های ایران بر باد ده ویسکونت پالمرستون
Lord Dalhousie Viscount Palmersotn

۱ - گزارش ۱۹ نوامبر ۱۸۵۶ از آرشیو وزارت خارجه فرانسه

۲ - حقوق بکیران انگلیس ۲۶۰

۳ - تاریخ روابط سیاسی ایران و انگلیس ج ۵۲۷ / ۲

هند و مأموران ذبر دست افتخیر جنگ سرویس، سر جان لارنس Sir John Lawrence ورد رابرт Lord Robert و هربرت ادوارد Herbert Edwards و دست آموز استعمار در افغانستان دوست محمد خان نیست.

حوادث برای بهره برداری از قطع رابطه و تدارک حالت جنگ
قراداد اند نتیجه
بزودی پیش رفت در اول نوامبر ۱۸۵۶ (دیجع الاول ۱۲۷۳)
پاریس انگلستان بدولت ایران اعلام جنگ داد، مسئله عقب کشیدن قوای
فاتح حسام السلطنه در هرات مطرح گردید، جزیره خارک و بوشهر و محمره
بتصرف رآمد. عمال استعمار و خاندانهای خیانتگر در جنوب در سپردن دهلیزهای ایران به
ارباب کمک شایان کردند، ایران ناگزیر قن به تسليم داد، در مارس ۱۸۵۷ قراداد صلح پاریس
امضا شد.

این قراداد پر نگه بدت و امضای فرج امین الدوّله (ابوطالب غفاری) و
میر ذاصلکم دو عضلو گرانداوریان، بر ایران تحمیل شد، از اینکار چنان دل شاه بدرد
می آید که شاه در باره خیانت امین الدوّله: می نویسد (از این مرحله تا قیامت خواهم سوت ^۱)
(په رحال آنچه را که دولت روس در سال ۱۸۲۸ میلادی (۱۲۴۳) بموجب معاهده
ترکمانچای پس از ۲۵ سال جنگ بدت آورده بود انگلیسها نیز بعد از بیست و پنج سال کشمکش
و هبارزه و جنگ و خونزیری در سال ۱۸۵۷ م. (۱۲۷۳ هـ ق) و بموجب معاهده
پاریس بدت آورده ^۲) روسها قفقاز و انگلیسها افغانستان و هرات را برند.

بر اساس ماده ۵ قراداد عمال و دست آموزهای استعمار در ایران (از هر گونه زحمت
و اذیت مأمون و محفوظ شدن) باماده ۶ (ما از هر گونه ادعـا نسبت به خـاک هـرـات و
افغانستان محروم ماندیم و حق نداریم در امور افغانستان مداخله کنیم) بر اساس ماده ۱۰
(دولت ایران قبول می نماید بامضت و تشریفات معینه سفیر ... را پیغاید) و اماجالیب قر
از همه ماده ۱۱ ماده پروین خانم در این قراداد است که (هر تبعه ایرانی یاد عاییای سایر
دول که تازمان حر کرت سفارت انگلیس از تهران در تحت حمایت انگلیس بوده از آن ببعد
ترک آنرا ننموده اند دعاوی و ادعـاـیـیـ بـهـ دـوـلـتـ عـلـیـهـ دـاشـتـهـ باـشـنـدـ مـأـمـورـینـ هـزـبـورـ بهـ آـنـهـ مـ
رسیدگی و حکم خواهند داد) بطور قطع دعاوی میرزا هاشم نوری و پروین خانم نیز مشمول این
این ماده است و یا بهتر بگوییم این ماده را برای آنها گذاشته اند حال بـهـ بـینـمـ سـفـیرـ کـبـیرـ رـانـهـ
شـهـ وـ پـشتـیـبـیـانـ اـینـ دـوـتـنـ شـرـیـفـ ! چـگـونـهـ بـرـسـ مـأـمـورـیـتـ خـودـآـمـدـ .

پیشواز

شم آور

در ذیقده ۱۲۷۳ (۱۸۵۷ م) هستر مویر با جلال و شکوه
خاص و سافرازی وارد خاک ایران شد، در کرمانشاه عهاد الدوله
(امامقلی میرزا دولتشاهی) به پیشواز اورفت. در خارج دارالخلافه
حاجب الدوله (حاج علی‌خان اعتماد‌قدم) سراپرده وزیرهای برای او برسا کرد،
سیف‌الملک (عباسقلی خواجه‌نوری)، وزیر نظام (فضل‌الله خواجه‌نوری) و سایر
شخصیت‌های صدارت به استقبال سفیر شافتند، با چهارصد سرباز و شاطر و فراشان و غلامان
واسبان زرین لگام وارد تهران شدند، سفیر را با این شکوه اذکوی و برزن (تسافارتخانه
خاص انگلیس با عزتی لايق و حشمتی فائق عبور دادند^۱) صدراعظم نوکرها ب خوانهای
حلویات بمبارکی و رودبدان مجلس فرستاد، اعتماد الدوله نوری خیز قدم گفت... شاه اسبی
با جل زربقت و افساری که ذنجیرش از زر بود برای سفیر فرستاد^۲)

بلی، اینچنین بدست میرزا هاشم نوری اسفندیاری یکی از افراد المیکارشی ایران
بزرگترین خیانت‌ها، وقارهایها، پستی‌ها و بی‌آبروییه‌ای انجام گرفت، لابد پر و بن خانم همچنان
در سفارت باقی‌ماند و اگر هم این‌هم، بازیه‌اسر لحاف‌ملانصر الدین بود دشمن پیروز شد، ایران
به عاطر یک مرد بی‌حیثیت در برابر استعداد بزانو در آمد.

ماهیت حکومت در ایران زور گوتی ،
خودخواهی و نابکاریست؛ طبعاً عمال
دستگاه از این مختصات خارج نیستند.

جمیع فریزر *

سردار نصرت (حسین اسفندیاری)

سردار نصرت پسر و کیل‌الملک دوم (مرتضی قلی اسفندیاری) متولد ۱۲۸۱ق. (۱۷۶۴)، یکی از رجال معروف او اخر واوایل دوران مشروطیت و قدر تمدن‌ترین افراد خاندان اسفندیاری در قرن هجدهم در کرمان بوده است، وی ابتدا رئیس پست کرمان، رئیس توپخانه کرمان و بلوچستان سپس با دریافت لقب عدل‌السلطنه رئیس قواي نظامی این حدود می‌شود، ۱۸ سال عهده‌دار این پست بوده است، سپس معاون حکمران و بعد باللقب سردار نصرت فرمان‌وای کرمان و بلوچستان می‌شود و یا بقول یحیی‌ابن‌احمد گرمانی (جمله‌الملک کرمان و شخص اول محسوب می‌گردد^۱).

* Travels and Adventures In Persian Provinces

۱- فرماندهان کرمان، عکسی، کتابخانه مرکزی دانشگاه، تهران صفحه ۳۶

سردار نصرت از رجال خدمه‌گر و دیسیه‌باز می‌بود و برای تنفیذ قدرت خاندان (اسفندیاری و کیلی) به انواع شیوه‌های ماکیاولیستی و ضدانسانی دست میز ندا، تا سرانجام اختیاردار کل کرمان و بلوچستان می‌شود.

یکی از خاندان‌های نیرومند و کهن کرمان خاندان ابراهیمی است که نیای نخست آنان ابراهیم خان ظهیرالدوله (فرزند هدیقلی قاجار پسرعمو، داماد، پسر خوانده فتحعلیشاه) می‌بود. یکی از کارهای خاندان اسفندیاری کاهش نفوذ این خاندان می‌بود، تا بتواند نفوذ محلی و سیاسی بیشتری در کرمان داشته باشد.

در ۱۳۲۲ حکمران کرمان با رکن‌الدوله و همه کاره او محمد‌امیر‌الامرا^۱ نواه ابراهیم ظهیرالدوله و (نیای خاندان امیر ابراهیمی) می‌بود. امیر‌الامراء قاب رکن‌الدوله را دزدیده بعنوان جمع‌آوری مالیات دولت همه کاره کرمان می‌شود و چون شیخ محمد خان رئیس خاندان ابراهیمی و پیشوای شیعیان، پسرعموی امیر‌الامراء نیز قدرت قابل توجهی در کرمان داشت از وحدت قدرت سیاسی و مذهبی آنان مخالفان بفکر نابود ساختن قدرت حریف می‌افتد.

خاندان اسفندیاری سرستده‌خالغان، وقتی در چنین موقع کلاه خود را پس معرکه می‌بینند و یا بقول **ناظم‌الاسلام** (می‌بینند اذاین نهاد کلاهی ندارند و ازین خربمن خوش‌های نبردند در صدمه‌ی آیند که این شال‌لوده را بهم دیزند^۲) به پیشنهاد امیر‌شوکت عمومی سردار نصرت جنگ شیخی و شیعی راه می‌اندازند.

حاکم شیخی در این‌موقع آخوند ماجراجویی بنام شیخ شمشیری در **نهم‌خواهیم و زیر** کرمان پیدا می‌شود که در بالای منابر به آشوبگری و شورش طلبی **شیخی نهم‌خواهیم** می‌پردازد. سردار نصرت از این وسیله برای افتتاح جبهه جنگ شیعه و شیخی استفاده می‌کند.

همزمان با این تحریکات آیة‌الله محمد رضا کرمانی یکی از اعضاء خاندان نیکنام روحانی کرمان، یکی از شاگردان ملا کاظم خراسانی از عراق به کرمان می‌آید؛ این خاندان روحانی بهجهت بی‌احترامی خاندان ابراهیمی به پدر آیة‌الله از دیر زمان بسا خاندان شیخی میانه خوبی نداشت و چون خاندان اسفندیاری میدانستند آیة‌الله تحت تأثیر ملا کاظم خراسانی دارای اندیشه‌های روشن و ضد خود کامکی است و با برنامه وسیع و دقیق

۱ - تاریخ بیداری ایرانیان ۷۰

ذور و پر اور آگر فتنه، شیخ شمشیری و مجتهده کرمانی را با هم مربوط کردند، از این همبستگی بسود خود بهره برداشتند. هیجان عمومی علیه دولتیان با صدور حکم تکفیر از طرف یکی از روحانیون صادر میشد، در اندک مدتی دشمنی‌ها شکل میگیرد، بیکبار مردم راه می‌افتدند شعاری دهنده: (حاکم شیخی نمیخواهیم، وزیر شیخی نمیخواهیم^۲) مردم ناگاهه و با ایمان بجهنمگ (رکن‌الدوله و امیر‌الامراء) گروه دولتی کرمان میروند، آشوب و شورش، جنگ و جدال بالا میگیرد، باقی‌بانی (چهل مجرم و جنديقتول) حکمران بر کنار (خوازین و کیلی مظفر و منصور و غالب^۳) میشوند، ظفر السلطنه (عزیز‌الدقاجار) بحکمرانی کرمان تعیین میگردد.

با اینکه سردار نصرت پسر و کیلی‌المملک رئیس قشون و دستیار حاکم میشد، ولی خاندان و کیلی‌واسفندیاری ول کن مدامله نبودند، میخواستند پوزه شاهزادگان اعزامی قاجار را چنان بخاک بمالند که آنان بار دیگر به هوس انتلاف با خاندان قاجار کرمانی (ابراهیمی‌ها) نیافتدند.

ظهور خاندان اسفندیاری خود را آرام و بی‌نقشه نشان دادند (سردار نصرت و برادرش عدل‌السلطان به خانه خاچ محمد خان ابراهیمی رئیس شیخیه آمدند، ضمن عذرخواهی گفتند، مقصود ما از کار افتادن امیر‌الامراء بود^۴)

ولی در باطن نظرشان این بود این شاهزاده را نیز رسوا واز کرمان براند، دوباره حرکتها و تظاهرات شکل میگیرد، این بار مردم را بارگاه دیگر و با عنوان خشکه مقدسی حمله به خانه یهودیان و بهم ریختن بساط می‌فروشی و شرایخوارگی، به کوی و برزن‌ها میکشانند، آیة‌الله میرزا محمد رضا که فتوحات گذشته زیر دندانش منه کرده بود بی‌آنکه بشناسائی تحریک کنند گران آگاهی باید، به کنه نقشه‌های اسفندیاریها و سردار نصرت بینندیشند، آلت دست بازیگران سیاست‌قرار میگیرد، بر اسب نخوت و قدرت می‌نشینند بیمه‌های می‌تازند، در اینجا هامچنان شرج این رویداد را تفصیل نداریم، انشا الله در بخش (خاندان ابراهیمی) به روشن کردن کامل این حوادث خواهیم پرداخت. خاندان اسفندیاری، سردار نصرت رئیس قشون کرمان، آیة‌الله را روبروی ظفر السلطنه قرار میدهند بامبادله پیک‌ها و پیغام‌ها، تحریف و تغییر گفته‌ها کار بجایی میرسد که یک‌روز مردم عصباتی و تحریک شده و عامی با قطایر و سویع به طرف فرمانروایی راه می‌افتدند. در این ساعات سردار نصرت

۱ - روزنامه اتحادملی شماره ۳۲۰ (۹ شهریور ۱۳۳۳)

۲ تا ۴ - روزنامه اتحادملی شماره ۳۳۱

رئیس قشون گرمان غیب شد و همینکه از طرف ظفر السلطنه دستور حمله و یورش و کشتار صادر میگردد وی برای گل آسود کردن هرجـه پیشتر آب سیاست و بدست آوردن ماهی قدرت پیدا می شود، تیراندازی، کشت و کشتار، غارت و چپاول حمله با شمشیر و قمه به مردم و تیراندازی بسوی زنان و کوکان شروع می شود (چهار کشته گروهی زخمی میشوند^۱) بالاخره جویند گان بازار آشفتگی کار را به جایی میرسانند که ملام محمد رضا کرمانی و چند تن دیگر از روحانیون را باین احقرامی به نزد مجتهد کرمانی را بفلک بستند چوب برپایشان میزند و سپس بدستور شاهزاده مجتهد کرمانی را به نصرت آباد تبعید میکنند.

همینکه طوفانها فرو می شیند ، عقل بر احساسات چیره میگردد آیة الله متوجه اشتباهات خود و دشمنان دوست نما می شود. در سفر تبعید و قفقائی اسفندیار خان بچاقچی سردار کرمانی یعنوان دلسوزی از آیة الله سبب این تحریکات و ظاهرات را می پرسد آخوند با سخن میدهد (چه بکنم والله وبالله من تقصیر نداشتم و ندارم)

حال که گذشت و کارمنهم باینجا رسید، ولی خدا گواه است من کاری نکرد همه را اولاد محمد اسماعیل و کیل الملک کردند، خدا آنها را موقظه کند ، در حق من کسی این دشمنی را نکرد مگر عدل السلطنه، تامرا به روز سیاه نشانید ، نمیدانم ، چه عداوت با من داشت.

جمعیت ایفکارها از روزاول تفسیر او بود و اومرا باین حرکات و ادار گرد والا به مخیله من چنین کارهای نمیگذشت. عدل السلطنه «سردارنصرت» تمام مقصودش پیشرفت سیاست و کار خوش بود، مرا جلو انداخت و روزگارم را بینجا رسانید، حتی همین دیروز صحیح که والی فرستاد پیش من که بستی ها را بدهم، والله خودم خیال داشتم آنها را بفرستم ، ولی عدل السلطنه چند مرتبه آدم فرستاد که مبادا بستی ها را بدھی و خود را سبک و خفیف کنی ، نرس و بواسی جواب سخت بدید^۲)

با اینکه پیش از این حوادث روحانیون تهران هم از آیة الله طباطبائی یا شیخ فضل الله نوری : هلا کاظم یزدی سپارش آرامش طلبی و هم زیستی با دولتیان و شیخیان را به آیة الله داده بودند ولی به صورت کار بجایی بدی رسید و چون این روزها قدرت

۱ - روزنامه اتحاد ملی شماره ۳۴۳

۲ - روزنامه اتحاد ملی شماره ۳۴۴ - ۱۶ آذر ۱۳۳۳

افزاینده روحانیون سیاسی و آزادیخواهان در تهران بر هر نیرویی برتری داشت، بر اثر اعتراضات و تظاهرات تهران ظفر السلطنه اذکار بر کنارشده. تنها کسی که از این حوادث سود برداشته است (حسین اسفندیاری) بود که بجهت عدم تشدید در آزار مردم و خودداری از شرکت فعالانه در کشتار، مورد قدردانی دولت و ملت قرار گرفت و بنوان لیاقت و کارданی و شایستگی در امور حکومت لقب سردار نصرت می‌یابد، دستیار و در واقع همه کاره کرمان می‌شود.

شغالان استبداد سودبزرگ دیگری که سردار نصرت از این رویداد برد بسا خون مردم خود را رنگ آمیزی کرد به دنباله روز و به پوست دموکراسی درآمد.

دوره آزادیخواهی شروع شده بود شغالان همه در خم می‌رفتند خود را می‌آراستند که (این منم طاوسی علیون شده) بنا بر این سردار نصرت نیز به نظور استفاده از این وسیله هواخواه مشروطه و آزادی شد.

واما ز ذاویمه نافع امپریالیسم، از این رویداد جناح اصلی دینی آخونده حمداد رضا کرمانی که خاندانی نیکنام و ضد استعمار بود از گردن خارج شد، شیخ به گوشمالی گردید، تا بهتر در اختیار باشند. واژسوئی خاندان خوش را بطری اسفندیاری تقویت شد تا در حوادث آینده نقش خود را بخوبی ایفاء کنند. سردار نصرت که بلوها را باینجا رسانیده بود بهتر از هر کس از آن بسود خویش بهره برداری کرد.

توطنه بر کناری کتاب آبی انگلیس در همین اوان در باره او و قدرت و شخصیتش چنین می‌نویسد (در واقع تمام مشاغل اصلی در دست والی سردار نصرت است چه معاون والی، رئیس عدلیه، فرمانده قشون موبایل) سرجو جبار کلی در گزارش ۲۰۹ - ۱۹۹۰ از مساعدت سردار نصرت اظهار امتنان می‌کند^(۱) ولی تحریکات وی به میان جا پایان نمی‌پذیرد او همواره موی دماغ مأموران و حکمرانان اعزامی می‌بود.

در سال ۱۳۳۰ امیر اعظم (نصرت الله عضدی) حکمران کرمان و سردار نصرت نایب الایاله می‌شود. ولی باز سردار نصرت دست تحریک میزند، مأموران کرمانی را که همه

۱ - کتاب آبی، ضمیمه جلد ۲ - ۴۵۶ - ۴۵۵

۲ - کتاب آبی ج ۱ ص ۱۵۱ - ۱۲۸

با و سر داشتند بدخرا بکاری و کارشکنی و ایجاد ناامنی فی پردازند، بطوریکه ماموران رسمی برینایا گلنگ همیک قنسول کرمان و سو و المتر تسلی سفیر کبیر انگلستان در ایران در گزارش (۱۴ م ۱۹۱۲ م ۱۵۶) خود به سرادوار گری سردار نصرت را عامل آنتریکها و تحریکات علیه حکمران معرفی میکنند^۱)

سردار نصرت که خود از کرمان خارج بتهران می‌ورد، با دست یاران و نوکران خود جبهه گسترده و خطرناکی علیه امیر اعظم بوجود می‌آورد. دموکراتها نیز بهم خالقان می‌پیوندندند، می‌خالقان سر از فرمان دولت بر می‌تابند، بسوی کرمان راه می‌افتدند، شهر را مورد تهدید قرار می‌دهند، بطوریکه امیر اعظم از ترس تصمیم می‌گیرد به سفارتخانه انگلستان پناهنده شود یا کرمان را ترک کند. گزارش سیاسی سفارتخانه حاکیست این تحریکات از سوی خاندان اسفندیاری است (برای اینکه آنها مخالف باودن حکمران مقنودی در کرمان می‌باشند)^۲) بالاخره کار امیر اعظم و شورشیان بجهنمک وجدال، کشتار و سید، درست در لحظه‌انی که والی بر مقام متزلزل خود ثبیت گردید، اوضاع آرام شد. (چون ماده اغتشاش غلیظ شده بود اقدامات سردار نصرت هم کاد خود را کرد^۳)

امیر اعظم بر کنار بجایش امیر هفتم (لطفلی بختیاری) پدر بزرگ (سپهبد تیمور بختیار) به کرمان رسپار شد.

لاله‌های خونین
انقلابی خود را دلمیکنند، بدولنیان می‌پیوندند، بیر حماهه پر بو-
فرماشیر
ترین و سرخترین لاله‌های کرمان را پر پرمی کنند.

این حوادث با این تراژدی‌اندوخته انجام پذیرفت: (میرزا حسین رئیس، مرد آزادیخواه روشنل، ویار و فادرش، لاله دشتهای فرماده اشیر یعنی رفعت نظام جوان را بردار کشیدند و داستان این دو بدین نحو پایان یافت^۴)

به پای لاله کدامین شهید مد فونست
که از لحد بدراقتاده گوش کفنش^۵)

ولی در آن محیط پر ترور و خفغان آمیز مردم آزاده و حقشناک کرمان آنان را فراموش

۱ - کتاب آبی ج ۶ ص ۲۹۳

۲ - کتاب آبی ج ۶ ص ۴۳۴

۳ - پیغمبر دزدان ۴۷

نگرددند، برای شهیدان سوگواری نمودند، آنان را مستوفدند و به اینکی بادگردند و شعاد دادند؛ (باید بگوییم بر آنان که نهال آزادی را با خون خود آبیاری سخن دند^۱) اما در این ماجرا آنها که بهره کامل می‌برند خاندان استغفاری و بوئشه سردار نصرت است که اندکی بعد اختیار دار مطلق کرمان می‌شود اذاین بیعد او را ۱ هاون سنگین کرمان می‌نامند چه (سردار نصرت همچنان هاون بزرگ میباشد که جایجا کردن مشکل است در خانه می‌ماند^۲).

سرگلاره مواف اسکرین نماینده سیاسی بریتانیا در سالهای بعد شیوه ویژه سردار نصرت را در افزایش قدرت محلی، پولستانی و گردآوردن ثروت چنین می‌نویسد (از آنجاییکه سردار نصرت خود کرمانی بود نمی‌توانست رفقاری در پیش گیرد که نزد مردم کرمان زیاد غیر محبوب شود و وجهه خویش را از دست بدهد، اما چون چنان رفقاری برایش مقرن به صرفه نبود بالامتناع از پرداخت مالیات املاک و سویع خویش، فروش مشاغل کم اهمیت، استفاده آزادانه از بودجه قشون، ضررها را جبران می‌کرد. از لحظه مردم کرمان سردار نصرت خود را قهرمان مبارزه بر ضد حرص و آزار مأموران اعزامی تهران که در رأس آنان والی قرار داشت نشان میداد. والی نیز سردار نصرت را بحق خدمتگزار خویش میدانست اذاین و کمتر هیان آنان شکر آب می‌شد.

با این ترتیب مقامات رسمی کرمان به دودسته کامل‌تر ماین تقسیم می‌شده باشد باز شاهزاده، بازسردار، این دو بازدید طی مدت اقامتشان در کرمان فقط یکباره باهم تشریک مساعی کرده و آن هنگامی بود که وزارت مالیه یکی از صاحبمنصبهای خویش را که بطور استثنائی مردی مقتدر و شرافتمند بود برای رسیدگی و تصفیه حساب منشوش مالیه کرمان از تهران به محل اعزام داشت نام این صاحبمنصب آقاشجاع کرمستانی بود...

ناسیو نالیستها
انگلیس ماکمتر بیاد داریم انگلستان در ایران از شخصیتهای پاک و پر هیز کار و باقqua جانبیاری کرده باشد قنصل انگلیس در این امپریالیستها امورد از شخصی بنام سوگردلو ریهر نام می‌برد که به کمک این مأمور پاکدارانی می‌شتابد و از او حمایت می‌کند^(۲) و اما میدانیم به دنبال انقلاب مشروطیت

۱ - پیغمبر دزدان ۴۷ و ۴۸

۲ - پیغمبر دزدان ۵

۳ - جنگ جهانی در ایران ۶۸ - ۶۷

ایران و در گیری ملت‌ها با دو دیپلوماسی خشن شمال و جنوب جنگ جهانی شروع می‌شود. ملت ایران باستهایی که اذاین دو استعمار دیده بود دنباله وسیله‌ای می‌گشت شاه خود را از زیر بار تحمیلات استعمار برها نمود.

در برآبر این جهاد ملی عناصری مزدور در همه‌جا یافت شدند تن به نوکری بیگانه دادند و بجنگ ملت آمدند.

بحکم اینکه (غريق به وسیله برای رهائی دست می‌بازد) وطنخواهان و گروههای ضد تزاریست و ضد امپریالیست بسوی آلمانها که بالانگلیس وروس می‌جنگیدند کشانده شدند تا شاید پس از سالیان دراز ایران را از مظالم روس و انگلیس برها نمودند.

در کرمان نیز این در گیری بین ناسیونالیستها و امپریالیستها آغاز شد، مردان دموکرات، جوانان وطنخواه، افسران حق طلب زاندارمی و مردم غیور کرمان با زوگمایر Zugmayer مأمور پرکار و شجاع آلمانی جناح نیرومندی تشکیل دادند.

در رأس گروه امپریالیستهای انگلیسی سردار نصرت قرار پاسدار می‌گیرد که بعداً بادسیدن ژنرال سایکس و تشکیل پلیس جنوب استعمار کرانه‌های خلیج فارس را برای اربابان قرقمی کنند.

از این رو می‌بینیم ژنرال سایکس در یادداشتهای وکتابهای متعدد خود از سردار نصرت بنوان (دوست و همراه انگلستان) نام می‌برد و از کمکهای نظامی او در تهیه آذوقه وعلیق برای ارتضیان اینگلیس سپاسگذاری مینماید و می‌افزاید:

(سردار نصرت باعده‌ای از جباری کرمان به استقبال مامد... شهر کرمان امن و امان شد، آشوب طلبان ناپدید گردیدند)

بدیهی است طبق روال همیشگی امنیت بوسیله‌یک بیگانه‌اشغالگر، مهمان مزاحم و ناخوانده به آرامی صورت نمی‌گیرد، بدنبال برخورددها، در گیریها و قربانیها و حبس و تبعید و در بدربیها کرمان آرام می‌شود.

ملیون از هواخواهی سردار نصرت بسیار خشمگین و ناداحت می‌بودند و همواره در کمین او بودند تا پاسدار استعمار جنوب را از میان بردارند. سایکس در همین مورد دمینویسد خواستند با پیمبستن کار سردار نصرت را تمام کنند ولی اتفاقاً بمب به بعضی از همراهانش اصابت می‌کند، پنج تن از سوارانش بر اثر ضربات بم بجان می‌سپارند اسب سردار چهل پاره می‌شود ولی بقول سایکس (خود سردار باجراحت خفیفی از میان گرد و غباری که فضای راتاریک

کرده بود گریخت^۱) دکتر باستانی پاریزی این سوه قصد به سردار را احتمالاً بانتقام
قتل این دو تن آزادیخواه میداند^۲)

سردار نصرت (حسین اسفندیاری) با آنمه پیشنهای ضد ملی و امپریالیستی چون
یکی از اعضاء کهن و نیر و نزدیکی ایگارشی ایران می‌بود. پس از آرامشدن اوضاع کماکان با
قدرت در کرمان بفرمان روانی خود ادامه می‌دهد و بنوان پاداش خونهای پاک و داغ ریخته
شده، در دوره ۵ قانون گذاری وارد کعبه ملت می‌شود، در ۱۷ آبان ۱۳۱۳ بدر و دزندگی
می‌گوید.

امیرشوکت
(ولیخان اسفندیاری)

امیرشوکت پسر محمد اسماعیل و کیل‌الملک، برادر سردار
اصرت، منفذ و ملاک کرمان که مدتها (ضابط بلوکات بزرگ
کرمان) و رئیس ژاندارمری کرمان و حکمران بلوچستان بود.

امیرشوکت مردی تند و در شوخو بود کردار و بدرفتار می‌بود، در رویدادهای بین
سردار نصرت و حکمران انان وی بیشتر مأمور اجرای دستورات برادر بود. در جدال محلی بین
شیخیان و متشرع او بایرجمی مردم را به گلوله می‌بندد، سبب کشته شدن بیگناهان می‌شود.
در حوادث مشروطیت اورا متهم به حبس و مرگ حاج ابراهیم دریم می‌نمایند^۳)
بدستور او خواجه محمد حسین پاریزی را که سالها پیش به پسر امیرشوکت توهین
کرده بود به سختی بچوش بستند.

فرزندان سرشناس او محمد باقر سالار احتشام، محمد ابراهیم سالار
مفخم، محمدجواد محتشم‌الملک هستند.
امیرشوکت (محمد ولیخان اسفندیاری) در سال ۱۲۵۲ هـ. ق (۱۸۳۶ م) پس از
زندگی گفت.

عدل‌السلطان
(محمد رضا
اسفندیاری)

محمد رضا اسفندیاری (عدل‌السلطان) فرزند مرتضی قلی
اسفندیاری (وکیل‌الملک) خدمات دولتی خود را در ارشد شروع
می‌کند مدتها حکمران کرمان و رئیس مرزبانی کرمان بوده است
یحیی بن احمد گرمانی معتقد است او نفوذ عجیبی در کرمان

۱ - سفر نامه سایکس ۷۰-۷۱، پیغمبر دزدان ۴۸

۲ - پیغمبر دزدان ۵۴

۳ - تاریخ بیداری ایرانیان جلد ۲ صفحه ۲۶۹

۴ - پیغمبر دزدان ۴۸

داشت (کلیه امور مملکت بالو بود^۱) در مدت حکمرانی آصف الدوّله (غلام رضا شاهسون) حسام‌الملک قراگوزلو، علاء‌الملک (محمود دیبا) بندهان رئیس قشون اختیاردار اصلی کرمان می‌بود. سروال‌تر تسلی سفیر کبیر انگلستان در گزارش ۷ اوت ۱۹۱۲ به سرآدوادارگری وزیر امور خارجه بریتانیا، عدل‌السلطان را متهم به تحریک ایلات در غارت کرمان می‌کند، در جای دیگر اورا همکار برادرش در تحریکات علیه امیر اعظم معرفی می‌نماید^۲)

محمد اسماعیل اسفندیاری پسر فتحعلی‌خان اسفندیاری و کیل‌الممالک متولد ۲۷ جمادی‌الاول ۱۳۰۴ (۱۸۸۷ م.) که در آغاز لقب امیر احتشام داشت بعد ملقب به کیل‌الممالک شد. مهمندین مشاغل وی چنین بسوده است: منشی اول اداره

تحریرات روس در وزارت خارجه (۱۳۲۸ق.) کارگذاز کرمان، کارگذاز کرمانشاه، معاون حکمرانی کرمان، رئیس شعبه اجرائی محاکمات وزارت خارجه، در دوره ۵ مجلس از بمنایندگی تعیین شد، خاندان اسفندیاری او را (از مردان نامی و رجیال سیاسی وقت کهور^۳) میداند، وی ملاک و نمیندار پرنفوذ کرمان می‌بود. و کیل‌الممالک^۴ دادای نشانه‌ای طلای علمی از درجه اول، نشان شیرو خورشید از درجه سوم است.^۴)

و کیل‌الممالک دوم

۱ - فرماندهان کرمان، نسخه عکسی ۵۴ تا ۵۰

۲ - کتاب آبی جلد ۶ صفحه ۲۳۸ و ۲۹۲

۳ - نمایندگان مجلس ۳۷۸

۴ - خاندان اسفندیاری ۹۹

هر آت‌السلطنه
(حسن مرات
اسفندیاری)
من کند^۱

متولد ۱۳۰۳ هـ ق. (۱۸۸۶ م.) فرزند حسین سردار
نصرت، مدتها در کرمان شاپتو حکمران نواحی مختلف بوده است.
سپس فرمانده و سرتیپ فوج کرمان می‌شود. یحیی بن احمد کرمانی
از شکوه و حشمت جشن عروسی او بهنگام حبات پسدرش یاد

مرات‌السلطنه از سیاستکران بر جسته و
سرشناس کرمان در دوره معاصر بشمار میرفت.
مرات‌السلطنه در دوره ۶ قانونگذاری از
رسانی‌جان و ادوار ۷ و ۹ و ۱۰ و ۱۱ و ۱۲ و ۱۳ و ۱۴ از سیر جان نماینده مجلس تعیین می‌گردید.
وی عضو فراماسونری، لژخیام و کودش (لژ
انگلیسی تابع قانون اساسی اسکاتلند) بود^۲

مرات‌السلطنه

مرات‌اسفندیاری محسن مرات اسفندیاری پسر حسن مرات‌السلطنه متولد ۱۲۹۳ م. (۱۳۰۴ خ.) دارای تحصیلات عالی (لیسانس
محسن رشته سیاسی از دانشکده لانک آیلند نیویورک) در فروردین ۱۳۲۴ وارد خدمت دولت در وزارت خارجه می‌شود، مهمترین مشاغل او:
وابسته نماینده دائم در سازمان ملل (۱۳۲۲) دبیر دوم سفارت کبرای بغداد (۱۳۳۱)
دبیر دوم نماینده دائم سازمان ملل متحد (۱۳۳۲)
نماینده مجلس شورای اسلامی در ادوار ۱۵ و ۱۸ و ۱۹ و ۲۰ از کرمان و ۲۰ از سیرجان^۳)

۱ - فرماندهان کرمان ۵۴

۲ - نماینده‌گان مجلس ۲۹۵

۳ - فراموشخانه و فراماسونری در ایران جلد ۳ صفحه‌های ۶۷۲ - ۲۹۳ - ۲۷۱

۴ - نماینده‌گان مجلس ۲۹۵

عضوی البدل در پانزدهمین دوره اجلاسیه مجمع عمومی سازمان ملل ۱۳۳۵، سفیر ایران در لهستان (۱۳۴۰ - ۱۳۴۴) سفیر ایران در آردن‌هاشمی (۱۳۴۴) سفیر ایران در آنوا (۱۳۴۹)^۱

عدل السلطنه پسر حسین سردار نصرت متولد ۱۳۰۴ ه. ق.
(۱۸۱۶ م.) که مهترین مشاغل دولتی او : حکمران چیرف،
فرماندار بهمن، کاشان فرماندار کرمان، معاون استانداری هشتم،
رمیس اداره کارگزینی و زارت کشور.

عدل السلطنه
(عبدالله عدل
اسفندیاری)

و در ادوار ۱۵ و ۱۶ نمایندگی مجلس از سیر جان و به تعیین میگردد^۲ منصور
عدل اسفندیاری فرزند اوست.

عدل اسفندیاری منصور عدل اسفندیاری تاریخ تولد ۱۲۹۴ خ ((۰۱۹۱۵))
پسر عدل السلطنه اسفندیاری، لیسانس دشته سیاسی از امریکا تاریخ
ورود به خدمت وزارت خارجه ۱۱/۴/۴۰ مهترین مشاغل : وابسته
سفارت کبرای شاهنشاهی در توکیو ۲۹/۹/۳۳ دیپرسوم سفارت شاهنشاهی در ورشو
۱۲/۱۰/۳۴، دیپرسوم سفارت شاهنشاهی در ورشو ۱/۱/۳۶ معاون اداره تابعیت
۱/۱/۳۸

اسفندیاری، عباس اسفندیاری و کیل الممالک متولد ۱۳۰۳ خ.
(۱۹۲۵ م.) دارای مدرک لیسانس رشته سیاسی از دانشکده
حقوق تهران، ورود به خدمت وزارت خارجه ۱/۱/۲۷ مهترین
مشاغل : دیپرسوم سفارت شاهنشاهی ایران در پاریس ۱/۱/۳۷
عضو هیات نمایندگی اجلاسیه ۱۷ سازمان ملل (۱۹۶۲ م.) ۱۳۴۱ خ. (عضو
فراماسونری^۳ (لوخیام، خطیب لوث، این لوزجه از های انگلیسی و تابع قانون اساسی
اسکاتلندر است^۴)

۱ - مجله وزارت خارجه شماره ۱۱۰ (تیرماه ۱۳۳۹) صفحه ۷۹

۲ - نمایندگان مجلس ۲۹۵

۳ - مجله وزارت خارجه شماره ۷۶ سه ماه اول ۱۳۳۷ صفحه ۷۴۵

۴ - فراموشخانه فراماسونری در ایران جلد ۳ صفحه های ۲۹۵ - ۳۰۳

امیراعیل رائین پژوهشگر خود استعما در خاندان اسقندیاری در این سازمان نام ۵

نفر دیگر را اینچنین یاد می‌کند:

(رضا اسقندیاری در لزو مولوی ،
دکتر حسین اسقندیاری در لزو خیام ،
دکتر امیر اسقندیاری در لزو مولوی، حسن
هرات اسقندیاری در لوهای خیام و کوشش
(لزو انگلیسی تابع قانون اساسی اسکاتلند)
و اسدالله یهمن اسقندیاری در انجمن
اخوت ^۱)

بنابراین شش نفر از افراد این خاندان
عضو فراماسونری هستند که «جتمع آنان نیروی
ویژه سیاسی باین خاندان میدهد.

عباس اسقندیاری

دکتر اسقندیاری، دکتر اسقندیاری متولد ۱۳۰۱ هـ ق. (۱۹۲۲ م) پسر
محمدجواد محظوظ‌الممالک، ابتداءوار خدمات دولتی دردادگستری
ملک‌منصور می‌شود .

در سال ۱۳۴۱ (۱۹۶۲ م) به عضویت انجمن شهر کرمان تعیین می‌گردد، بر اثر خدمات
مورد نظر ارتقاء می‌یابد، درادوار ۲۱ و ۲۲ مجلس بنایندگی مردم کرمان تعیین می‌شود^۲)
سپس در ۱۳۵۰ استاندار کرمانشاه می‌شود.

۱ - فراموشخانه و فراماسونری در ایران جلد ۳ صفحه‌های ۶۸۲ - ۵۰۳ - ۴۹۵

۲۴۳ - ۴۶۸

۲ - نایندگان مجلس ۳۷۲

مظفرالملالک
(محمد مهدی
اسفندیاری)

مظفرالملالک فرزند میرزا نبی اسفندیاری از متنفذان
سرشناس و محلی و قویودالهای مازندران که بس درجه سرتیپی و
امیر نویانی میرسد.

سالار حشمت
(غلامحسین
اسفندیاری)
او هستند.

سالار حشمت فرزند میرزا نبی اسفندیاری فتووال معروف و
محلی مازندران که دارای درجه سرتیپی نیز بوده است.
در سال ۱۲۰۸ بـدرود زندگی می گوید سو هنگ
ابوالحسن اسفندیاری ، محمد مهدی امیر مظفر برادران

سرهنگ اسفندیاری
متولد ۱۳۱۳ هـ . ق . (۱۸۹۶ م) فرزند مهدی امیر
مظفر ، از افسران بر جسته شهربانی کل که مدتی عهدهدار بـدـاست
شهربانی کرمانشاه ، خراسان بوده است.

سرهنگ احمد مظفرالملالک
امیر مظفر هستند.

یکی دیگر از فرزندان محمد رضاخان دیگر برادر فتحعلیخان
کوئنور ، میرزا هاشم اسفندیاری است که خود شاخه‌ای تشکیل میدهد
(علی اسفندیاری) بطور یکه در نمودار نسبی خواهیم دید بزرگان آن : علی نظام الایاله
احمد امیر منتخب ، ابوالحسن انتظام السلطان و ابراهیم اعظام السلطنه است .
علی اسفندیاری (نیما یوشیج) شاعر نوپرداز ، پسر ابراهیم اعظام السلطنه متنفذ معروف
و ترقیخواه و کتاب دوست مازندران است .

انتظام السلطان اسفندیاری

در حکومت اشرافی فساد وقوعی به
منتهای درجه خود میرسد که اشرافیت
موردوفی شود.

* منقصکدو

شاخه مرکزی خاندان اسفندیاری

دیدیم یکی از فرزندان سرشناس دستم خان، آفاسی (عموی فتح علی خان کوه نور) می‌بود. آفاسی که از هفتاد و چهار سالگی در مازندران بشهر امیرفت چند فرزند داشت که نامدارترین آنان : حبیب‌الله‌خان، عبدالله‌خان و محمد رضا خان نوری اسفندیاری بود. منتخب‌الممالک اول نواده محمد رضا خان . منتخب‌الممالک دوم نماینده ادوار ۱۱ و ۱۲ مجلس از بابل فرزند منتخب‌الممالک اول است^۱ باور ترین ساقه‌های این شاخه عبدالله‌خان نوری است که از دیگر ساقه‌ها تنونه‌تر و پرثمر تر گردید، به تنها ائمین ساقه دارای

* روح القوانین ۲۳۹
۱ - نماینده‌گان مجلس ۲۹۶

آنچنان پرجستگان سیاسی هست که پانزده لقب سیاسی در نسلهای دوم و سوم این ساقه دیده می‌شود، فرزند پرجسته عبدالله نوری (میرزا محمد نوری اسفندیاری) صدیق‌الملک پدر حسن محتشم‌السلطنه است.

محمد نوری اسفندیاری فرزند عبدالله نوری اسفندیاری نواده آفاسی (پسر عمومی فتحعلی‌خان کوه نور) که به سال ۱۲۳۳ هـ ق (محمد نوری) پایجه‌ان می‌گزارد، در زمان فتحعلی‌شاه به سال ۱۸۵۴ مـ. اسفندياري () می‌گردد، سپس عهده‌دار امور تحریر رسانی و بعد رئیس کابینه وزارت خارجه و بنوشهه اعتماد‌السلطنه (واسطه رجوع کل اجرا و جناب اشرف می‌شود) دکتور قاسم غنی شرح مفصلی در این باره نوشته است که ماعیناً احوال صدیق‌الملک را اذ قلم او در اینجا می‌آوریم: (موقعیکه مرحوم میرزا سعیدخان انصاری بدیگری مهام خارجه معین شد، چون به مرحوم میرزا تقی خان امیر گبیر اظهار داشت که بنتهائی از عهده این کار بر نمی‌آید و محتاج به معاونی است مرحوم امیر، میرزا محمد را که به امانت و کار دانی و درستی موصوف بود به همکاری میرزا سعیدخان بر گزید و او از ۱۲۶۲ در وزارت خارجه بهمنشی گری برقرار شد. در ۱۲۷۵ به ریاست دفاتر وزارت خارجه منصوب و به لقب رئیس ملقب گردید و در سال بعد که مرحوم میرزا سعیدخان مؤتمن‌الملك وزیر امور خارجه در رکاب شاه به گیلان رفت و به حکمرانی و نظم آن ایالت مأمور شد در تمام مدت غیبت او کفیل امور وزارت خارجه بود و نیز در سال ۱۲۸۸ که ناصر الدین‌شاه به عراق عرب و عثمانی عزیمت نمود و مرحوم میرزا سعیدخان ملتزم رکاب شاه بود و در سال ۱۲۹۵ ملقب به (صدیق‌الملک) گردید و در سال ۱۲۹۷ بعد از انفال مرحوم حاجی میرزا حسین خان سپه‌سالار از وزارت خارجه تا ورود مرحوم میرزا سعیدخان از مشهد به تهران و نیز در سال ۱۳۰۱ در خلال ناخوشی و فوت میرزا سعیدخان تازمان نصب محمد و دخان ناصر‌الملك به وزارت خارجه کفالت وزارت خارجه به او مرجع نمود).

در موقعیکه میرزا سعیدخان در مشهد بود ناصر الدین‌شاه حاج امین‌السلطنه را نزد صدیق‌الملک فرستاد که عهده‌دار وزارت خارجه گردد مرحوم صدیق‌الملک بیان دوستی با میرزا سعیدخان و همکاری سالهای طولانی از قبول وزارت خارجه خودداری و بهمنان کفالت اکتفا کرد. اما مرحوم میرزا سعیدخان پس از هراجعت از مشهد چون او را مقرب درگاه شاه ورقیب خود میدید با او بنای بی‌مهری را گذاشت تا آنجا که دیگر اورا در عزل و نصب مأمورین و سایر کارهای وزارت خارجه مورد مشاوره قرار نمی‌داد و غالب امور را بدون اطلاع او می‌گذراند. چندان که مرحوم صدیق‌الملک دلسُر داشد و پس از آنکه می‌دنی

صدیق‌الملک
(محمد نوری)
اسفندياري ()

هریض و بسیرنی بود چندی هم تمارض نمود و از کار گذاشته جست . ولی ناصرالدین شاه از او دلジョئی نمود و دوباره اورا به ادامه خدمت و اداره کرد .

در موقع گذاره جوئی مرحوم میرزا محمد صدیق الملک ناصرالدین شاه امین حضرت را نزد او فرستاده احوال پرسی و تفقد کرده و ضمناً جویا شد که چهوقت بسر خدمت خود حاضر خواهد شد ؟

صدیق الملک اسفندیاری

مرحوم میرزا محمد غریب شه بخط خود بشاه نوشت که خلاصه
اصحاح
آن اینست که می گوید «من سالهای طولانی بوظایف دولتخواهی و
صاحب الزمان نوکری قائم بوده و بدون هیچ عرض و استدعای وظایف خود را انجام
داده و هیچ وقت از خدمت بنعمت نپرداخته ام اینکه پادشاه به صرافت طبع تفقد فرموده اید
و محظیانه بعرض میرساند که پس از آنکه اعلیحضرت بطيب خاطر نسبت بمن اظهار مرحمت

فرموده بهمیرزا سعیدخان امر فرموده‌اند که من هم همیشه باتفاق او شرفیاب شوم این امر ملوکانه را ایشان بمن ابلاغ فرمودند ولی روزبروز آثار بی‌مهری اظهارداده‌اند و کارها را بدون مشاوره من انجام نمیدهند، غالباً کارها را با شخصی پست مراجعت می‌کنند بالاخره از فرط تأثیر بیمارشده درگوشایی از جناب میرزا سعیدخان درایام بیماری من هم بشرائط محبت قیام نکرده هیچ قسم تقدیر و احوالپرسی نکرده‌اند»

ناصرالدینشاه در حاشیه این عرضه بخط خود می‌نویسد (صدیق‌الملک این عرضه شما را ملاحظه کردم بسیار تعجب کردم واقعاً خیلی تعجب کردم که یعنی چه ؟ چطور شده است. که شما از جناب وزیر خارجه و او از شما دلتنگی داشته باشید؟ خیلی غریب حکایتی است از زمان سابق الی حال همیشه وزیر باشما یک نوع محبت و خصوصیتی داشت که محسود اقران بودید و بخصوص در زمان سپه‌سالار مرحوم وغایب کباری جناب وزیر از منند وزارت خارجه چه قدرها بنا با تحداد و خصوصیتی که با وزیر داشتی لگد کوب حادث آن وقت شدی. بعد از ظهور و خروج ورجت ثانی وزیر ترا مثل‌یکی از اصحاب خاصه حضرت صاحب‌الزمان علیه السلام و رجال‌اللیب میدانسته ولی امروز نمی‌دانستم که حالت صحابه کبار این نحو باشد، خلاصه البته بازهم مصلحت شما و وزیر هردو این‌است که با کمال اتحاد و یک‌جهتی را باهم داشته باشید و ابدی‌کسی تفهمد که شکر آبی بی‌جهت و سبب درمیان شماها باشد زیاده فرمایشی نبود.

اصل مکتوب در تصرف آقای موسی نوری اسفندیاری برادرزاده حاج محتمل‌السلطنه است^(۱).

S. G. W. Benjamin بنجامین نخستین سفیر آمریکا در ایران (۱۳۰۰ هـ ق ۱۸۸۳ م) نیز به‌هم‌ماونت صدیق‌الملک در وزارت خارجه میرزا سعیدخان مؤمن‌الملک اشاره می‌کند.

وزارت خارجه ما از پستهای بوده است که از ابتداء حرف‌شروعی از بیگانگان داشت، پایه این بیگانگان^۲ گرایی را میرزا ابوالحسن یلچی نهاد، میرزا سعیدخان انصاری (مؤمن‌الملک) نیز بیرون از این‌مشی و سیاست نمی‌بود، چنان‌چه محمود محمدورخ گرانایه در این‌ورد مینویسد: (میرزا سعیدخان دست‌کنی از میرزا ابوالحسن شیرازی نداشت، دولت انگلیس اوراهم وزیر خودمانی میدانست)

دیدیم که دستگاه وزارت مؤمن‌الملک بیشتر بوسیله صدیق‌الملک اداره می‌شد

۱ - مجله‌یادگار شماره ۸ سال اول صفحه ۷۴

۲ - تاریخ روابط میان ایران و انگلیس جلد ۳ صفحه ۶۸۵

صدیق‌الملک نخستین شخصیت پر جسته خاندان اسفندیاری می‌بود که وارد کادر وزارت خارجه شد، بدنبال او بیشتر افراد این خاندان بویژه فرزندان و نواده‌ها و نبیره‌ها و نتیجه‌های اکنون نسل پنجم صدیق‌الملک شاغل پستهای مهم در این وزارت‌خانه هستند و حتی بطوطیکه خواهیم دید دخیل در کارهای جنگی منطقه‌ای جهانی میباشند

امحمد نامدار معاون پیشین نخست‌وزیر در کتاب پرسرو صدای
مونوپلیستهای و پرازخود در مرور خاندانها و گروههای مونوپلیست وزارت خارجه
وزارت خارجه چنین می‌نویسد:

«از تاریخی که وزارت خارجه ایران بدت یکی دونفر از اشراف زاده‌های این کشور تأسیس گردید و آفازاده‌ها دخیل در گردش آن شدند تا به‌امروز این انحصار طلبی کم‌بیش باقی است. علت آنهم اینست که تشکیلات وزارت خارجه مانند کالاهای صادراتی از خارج به‌ایران آمد و در اینجا پر ریزی شد.»

در این مقاله با پردازگی و ترقای بیشتر از فعل و افعال دسته مونوپلیست و فرم از وايان وزارت خارجه سخن رفته است، تا بجاییکه مینویسد: (مدیران کل و معاونان و وزرای وزارت‌خارجه هم خودشان بودند آفازاده‌ها را مدرسه می‌برندند همانجا پارچه را به انداره قدوبالای آنها میدرینند «درست‌تر بگویم می‌برندند» و در وزارت‌خانه برایشان می‌دوخند).

بنابراین بتعداد آفازاده‌ها و اشراف‌زاده‌ها که بدنبال می‌آمدند در همان موقع مأموریت مختار و سفیر کبیر پیدا می‌کردیم ... نتیجه‌آن شد که وزارت‌خارجه ما تا حلول سلطنت دضاوه همچنان ماند و نسبت به‌امهیتی که داشت پیش‌رفت نکرد^(۱))

افضل‌الملک تاریخ در گذشت صدیق‌الملک را (سه شنبه ۱۷ ذی‌حجه ۱۳۱۷ در ۸۵ سالگی و گور اورا در جوار امامزاده معصوم) مینویسد.

وی پس از ستایش از تویی و زهد و نیکیهای او در تأثیر و نقش سیاسی صدیق‌الملک چنین می‌افزاید :

(درهر عهد وزارت هر وزیر امور خارجه در این اداره اول کسی بوده و کارها بدرأی و صلاح و صواب ایشان می‌گذشت. در تمام امور خارجه بصیر بوده هر چه امر و نهی می‌کردد پادرکاری رأیی می‌دادند پذیرفته ولی در این اواخر بواسطه پیری و شکستگی اذکار کناره جسته بوزارت خارجه حاضر نمیشد. لکن دو فرزند قابل ولایق خود را یکی یمین‌الممالک

۱ - مجله خواندنیها شماره ۲۵ سال ۲۵ شنبه ۲۱ آذرماه ۱۳۴۳ صفحه ۶ و ۷
احمد نامدار معاون اسبق نخست‌وزیر از کتاب (سلام چناب‌سفیر کبیر)

ویگی میرزا حسن خان محتشم‌السلطنه با مرور بزرگ وزارت خارجه مداخله داده بودند و هردو بطریش شوکت و احترام و داشتمندی کارهای بزرگ وزارت خارجه را میگذراندند و از کمالات خارجه و داخله بهره وافی دارند و اکنون هم محتشم‌السلطنه بعداز وزیر امور خارجه بجمعی اجزاء محترم ریاست کل دارد و نیابت اول وزارت خارجه اسماء و رسماً با ایشان است که امور کلی بحسب ایشان اصلاح میشود اداره روسیه و کلیه سئوال و جواب ایران با روس بهدهمین‌الملک است که در کمال احترام و خوبی از عهده این کار برآمده‌اندیگر بیش از این در حق آنها فرصت ندارم که آنکارم^۱)

یمین‌الملک
(جعفر اسفندیاری)
جعفر اسفندیاری فرزند محمد صدیق‌الملك متولد رجب ۱۲۸۵ (م ۱۸۶۸)، پسر ارشاد او را همراه برادرش به سال ۱۳۰۲ هـ، ق. وارد کادر وزارت خارجه کرد، امور اداره روس را بداو و اگذاشت. سپس رئیس اداره دول غیر هم‌جوار، رئیس اداره عثمانی (۱۳۰۵) رئیس اداره کل تذکره و محاسبات (۱۳۰۷)، کارگزار کل عراق شد.

یمین‌الملک اول

خاندان اسفندیاری معقدانه ایشان در مأموریت عراق خود، با مشروطت طلبان ایرانی همکاری میکند، البته اگر چنین چیزی درست باشد این روش مشروطه طلبی درست نقطه مقابل شیوه مشروعه بازی برادرش محتشم‌السلطنه بود . در زمان احمدشاه، رضا شاه، حکمران تهران، حکمران مازندران میشود.

مهترین سمت او بعد از شهر بور ۱۳۲۰، معاون وزارت جنگ (۱۳۲۸ خـ.) معاون وزارت امور خارجه، معاون نخست وزیری میباشد. یمین‌الملک به دریافت نشانهای طلا شیر و خورشید و حمامیل سبز و تمثال همایونی و خطاب جنابی و نشان مجیدی و نشان فرانسویزرف و نشان صرب نایل می‌آید.

۱ - افضل التواریخ، عکسی مجلد ۶ صفحه‌های ۳۱۲ - ۳۱۳ (کتابخانه مرکزی

دانشگاه تهران ۵۰۲۸)

در سال ۱۲۳۶ خ . در تهران در کوچه بدهست یک شخص دیوانه بضرب تیشه نجاری بدون سبب مقتول گردید^۱

یمین‌الملک ۲ اسدالله یمین اسفندیاری (یمین‌الملک ۲) فرزند جعفر (اسدالله یمین) که در ۶ ذی‌حججه ۱۳۰۶ (۱۸۸۹ م.) در تهران پا به جهان می‌گذارد ، تحصیلات خود را در مدرسه افتتاحیه و در سن لوئی و دارالفنون با نجاح میرساند.

در سال ۱۳۰۵ ه . ق . که جوانی بیست‌ساله می‌بود وارد خدمات وزارت خارجه می‌شود، آنکه بعد به معاونت اداره همگانی، ریاست شعبه محکمات، ریاست کل تذکره و محاسبات و در سال ۱۳۳۱ به وزارت داخله انتقال می‌یابد. مدتی کفیل حکمران اراثت، معاون حکمرانی گردستان، کارگزار غرب و برای بار دوم حکمران اراثت می‌شود.

یمین‌الملک دوم

سپس کارگزار اصفهان، حکمران اصفهان، کارگزار جنوب و دو سال حکمران کل بنادر و خلیج فارس می‌شود، بواسطه همتیستی با صیانت جنوب پنج سال در این پست مهم و حساس باقی می‌ماند .

یمین‌الملک درست در سالهای پرقدرت انگلیسها در جنوب، شخصیت مهم سیاسی این نواحی به خدمار میرفت، انگلیسها که بیوهده کسی را تائید نمی‌کنند همینکه به سال ۱۳۰۴ خ . اسفندیاری به سرکنسولگری ایران در بادکوبه هی-رسد

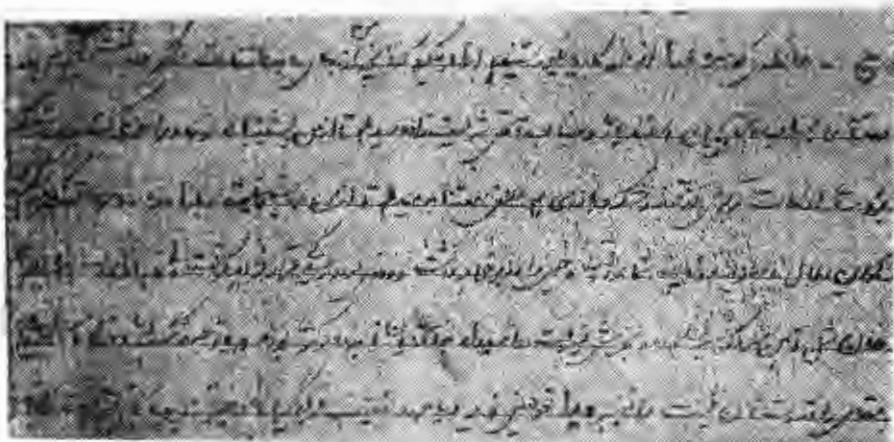
روسها از اینجهت زیر بار نمایندگی او نمی‌روند که وی مدتی در جنوب با انگلیسها کار کرده است. ولی مقاومت رضا شاه که در این زمان نزد روسها وجهه خاصی داشت موجب پذیرش استوارنامه او می‌شود. وی بعداز مدتی به سرپرستی نخستین محصلین اعزامی ایران به اروپا میرسد، سپس ڈنرال کنسول کربلا (۱۳۰۸) و وزیر مختار ایران در مصر می‌گردد.

۱ - رجال صدر مشروطیت : ابوالحسن علوی (یقما اسفند ۱۳۳۱ صفحه ۵۴۴)

اعلام جرم

پس از بازگشت به ایران در سال ۱۳۱۰ رضا شاه اورا حکمران مازندران و تمسکابن زاده بوم هوروئی خاندان اسفندیاری می‌بینند. در مدت این آموریت قتل و انفصالاتی در امور املاک شمال می‌شود که مورد ناخوشانی شاه قرار می‌گیرد، در تعقیب (ایشان به تهران احضار و تحت تعقیب قرار می‌گیرد، منتظر خدمت می‌شود). بجهت این انتها و قتی در دوره ۱۴ ایشان بنمایندگی مجلس برگزیده می‌گردد بهنگام طرح اعتبارنامه احمد شریعت زاده و کیل معرف دادگستری، و نماینده مجلس با اعتبارنامه اول مخالفت می‌کند، با استفاده این پرونده در دیوان کیفر، صلاحیت اورا ردیف کنندولی مجلسیان اعتبارنامه اورامی پذیرند، عضو پارلمان می‌شود. برخورد ۵ گفتار مصدق بایمین اسفندیاری در مجلس و سوء استفاده یکصد هزار تومان نیز دنباله همین اتهامات است.

اصولاً باید داشت اورا آدم ناپرهیز از آسودگیها نمی‌دانند، بسال ۱۳۲۸ پر جنجالترین ذذیها، تهمت اختلاس پنجاه میلیون به کمال کاویانیور رئیس دادگستری شهسوار است در جریان تعقیب و اعلام جرم اذناههای ۲۴/۱۱/۷/۳۷۸۵۵ و ۲۴/۱۱/۴۸۶۱ و ۲۹۳۰۶ دفتر وزارت دارائی حاکیست که یمین اسفندیاری حامی پشتیبان کاویانی بوده است در برگ بازجویی ۱۶۸۴ پرونده، متهم اقرار می‌کند شریعت دزد و پارتن او در این اختلاس، نماینده قدرتمند بابل است اینک قسمتی از اتفاقات در اینجا کلیشه می‌شود

د می‌بینید در بر این بازپرس توضیع داده می‌شود (می‌درصد آنرا به جناب آفای اسفندیاری و شریعتزاده میدهم تا اذمن پشتیبانی نموده مر احفظ کنند... باتوجه و نیکوچادری و اتکاء

آن هیچ مقامی را قدرت آن نیست، هر آن تغییر دهد یا تعویض نماید و یا مورد تعقیب قرار گیرم^(۱)

یمین اسفندیاری بمناسبت برگزاری از کار دولتی به کارهای گوناگون مهم دیگری می‌پردازد؛ مدتی مدیر عامل شرکت رازان (برای ساختمان راه آهن)، مشاور حقوقی شرکت خریز، بازرس کل شرکت سهامی تلفن، رئیس هیات مدیره شرکت ساختمانی کنسرسیوم برای ساختمان قصود سلطنتی، معاون باشگاه سوارکاران، بازرس هواپیمایی، عضو انجمن شهر، عضو هیات نظارت شهرداری تهران، یمین اسفندیاری در اداره ۱۳۹ و ۱۴۰ نماینده مجلس از بابل می‌شود^(۲) (از نماینده گانی بود که با دولتها روابط خوب داشت با کخدامنشی کارهادا بسوی صلح و سازش می‌برد).

بهنگام تشکیل مجلس مؤسسان دوم از بابل بنمایندگی و سپس در دوره به سنا توری از تهران به پارلمان می‌رود. در کابینه هژیر اول تیر ۱۳۲۷ (ژوئن ۱۹۴۸) به وزارت تعیین می‌شود، گوئی یمین‌الملک (پولی تکنیسین) در تمام فنون و دانشها می‌بود که در همه نوع مشاغل دارای مقام مؤثر می‌گردد. می‌بینیم از کادر امور خارجه به وزارت کشور سپس مدیریت شرکتهای اقتصادی و ساختمانی میرسد، از گانون سوارکاری به هواپیمایی و بعد شهرداری سرد می‌آورد. سپس و کبیل و سنا تور می‌گردد.

در باره کاراکتر وی مینویسد (مخالف کمونیسم، در دوستی ثابت قدم، بذله گو، صريح الهجه، اهل بندوبست، آدم فمال و پرکار) می‌باشد^(۳) هیات تضییه دولت در سال ۱۳۲۹ خ. ویرا جز مشمولین بندج (افراد ناصالح و ناشایست) قرار میدارد، تحت شماره ۱۰ نام اورا اعلام میدارد^(۴).

اسdale یمین اسفندیاری عضو فراماسونری جزء او انجمن اخوت و هیات مشاور ۱۲ نفری انجمن می‌باشد^(۵)

۲ - نصایندگان مجلس ۳۸۱

۳ - روزنامه دفیها ۲۲ - یکشنبه ۲۰ فروردین ۱۳۲۹

۱ - روزنامه فیبان ملت بمدیریت اسلامی نماینده مجلس شماره ۱۵۸ - ۲ تاریخ

۱۳۲۸ بهمن ۲۵

۴ - دفتر بندهای الف، ب، ج

۵ - فراموشخانه و فراماسونری جلد ۳ صفحه‌های ۵۰۳ - ۴۹۵

صدیق‌الملک ۴
احمد اسفندیاری فرزند محمد صدیق‌الملک متولد ۱۲۶۴ از رجال دوره قاجار و پهلوی جرج چرچیل نخست‌اموریهای (احمد اسفندیاری) مه مورا در بلغارستان و هلنند در ۱۹۰۵ مینویسد و وی را از مدیران و رجال مؤثر وزارت خارجه یاد می‌کنند^(۱) مهمترین سایر مشاغل او : دبیر دوم سفارت ایران در پاریس (۱۲۸۲) دبیر اول (۱۲۸۶) ، مستشار سفارت پاریس ۱۲۹۹ ، رئیس اداره تشریفات مستشاری در وزارت خارجه ، وزیر مختار ایران در کشورهای آمریکا ، آلمان ، اتریش دارنده نشانهای لژیون دونور . فرانساوا زف (ازاطرش) ، کرس (ازبرتقال) کیسیسون (از پرتقال) پنیف (ازباب) ، من مارن نشان درجه ۱ مجیدی (از عثمانی) نشان درجه سوم گراندفر (از ایتالیا) نشان درجه سوم شارل احمد صدیق‌الملک اسفندیاری سال ۱۳۱۷ خ . بدرود زندگی می‌گوید.

صدیق‌الملک ۳
(عبدالحسین
فرزند احمد صدیق‌الملک ۲ نواده صدیق‌الملک در سال ۱۲۹۱ وارد خدمت دولتی وزارت خارجه می‌شود .
صدیق اسفندیاری مهمترین مشاغل او : منشی اول مدعی‌العموم ، معاون و سپس کارگزار بوشهر ، رئیس اجرای دیوان محاکمات و امور رمز ، اداره عثمانی ، نیابت اول سفارت شاهنشاهی در برلن ، بروکسل (۱۹۰۳) و کابل ، مستشار سفارت کابل ، قنسول کراچی ۱۳۱۶ ، مدیر اداره اقتصادیات ، سرکنسول شاهنشاهی در فلسطین ، شرق آردن ، رئیس اداره انتظامات ، وزیر مختار ایران در کشور عربی سعودی ۱۳۲۵ ، وزیر مختار چاکارتا (۱۳۲۷ - ۱۳۳۵) .

احمد صدیق‌الملک فرزند دیگر بنام ابراهیم منتظر السلطنه می‌دانست که از شخصیتهای سرشناس بشمار میرفت .

صدیق اسفندیاری
حسن صدیق اسفندیاری متولد ۱۳۰۳ خ . (۱۹۲۴)
پسر عبدالحسین صدیق‌الملک دارای مدرک تحصیلی فوق لیسانس در
حسن علوم سیاسی از آمریکا ، در ۱/۷/۳۵ وارد خدمت در وزارت خارجه می‌شود .

همترین مشاغل او : دفتردار سرکنسولگری شاهنشاهی در نیویورک ۱۸/۲/۲۹ ، دبیر دم کنسولگری شاهنشاهی در نیویورک ۱۸/۲/۳۰ ، عضو هیات نمایندگی دائمی ایران

در سازمان ملل متحده ۱۲/۷/۳۰، دیپر سوم نمایندگی دائمی ایران در سازمان ملل متحد
۱/۳/۳۱، دیپر دوم نمایندگی دائمی ایران در سازمان ملل متحده ۱/۳/۳۳، منظوظ خدمت
۱۵/۱۰/۳۴ به کادر سیاسی ۲۱/۳/۳۵ منتظر خدمت ۱/۱ ۳۶ - منتب به
کادر سیاسی ۱/۱۲/۳۶ (۱) هم‌اکنون سفیر ایران در تایلند و ناظر بین‌المللی آتش من در
ویتنام می‌باشد.

حقایق تاریخی را بساید با صراحت
هر چه بیشتر بازگو کرد؛ حقایق باید
در پوشش نارسا و بی‌نتیجه به نسلها ارائه
گردد.

* زوهان هر در*

حسن اسفندیاری پسر محمد صدیق‌الملک در روز چهارم
محتشم‌السلطنه شنبه ۱۸ ذی‌حجه ۱۲۸۲ (۱۸۶۷ آوریل) در تهران پا به جهان
(حسن اسفندیاری) می‌گذارد. دارای تحصیلات دانش‌های قدیمه و آشناهای به زبان‌های
عربی و انگلیسی و فرانسه و لهجه ترکی بوده است.
حسن اسفندیاری چون بیشتر افراد خاندان اسفندیاری که از خدمت در وزارت
خارجه به مقامات بالا و بزرگ میرسد، خدمت خود را بسال ۱۳۰۲ در این وزارت تخریج شروع
می‌کند، بالاً‌اصله، مشاغل مهم زیر را عهده‌دار می‌شود:
پیشکار آذربایجان، نیابت سفارت ایران در آلمان (۱۳۰۲ - ۱۳۰۳)،
دیاست اداره غیره مخصوص و ملّه متنوعه (۱۳۰۷) در سال ۱۳۱۲ با دریافت لقب محتشم‌السلطنه
پژنرال قنولکری اینان در هندوستان تعیین می‌شود.
در ۱۳۱۵ از همکاری هند باز می‌گردد، عهده‌دار دیاست امور خارجه و مترجم‌های این
می‌شود و در ۱۳۲۲ (۱۹۰۵) آخرین سفر مظفر الدین‌شاه به اروپا همراه وی میرود،
سپس در صدایت علی‌اصغر خان آتابک به معاونت صدراعظم تعیین می‌شود و در سال
۱۳۲۳ هـ ق. (۱۹۰۶ م.) سفیر ایران در لندن می‌گردد.

* - Johen Heder

۱ - مجله وزارت خارجه شماره ۱۰ مهر ۱۳۳۸ صفحه ۵۳۴

دکتر آقایان معنده است وی در زمان مظفرالدین شاه امتیاز انحصار ورود تخم نوغان را بدست عیا آورد، از هر تخمی یک قرآن حق انحصار میگیرد^(۱) در زمان نخست وزیری فضل الله پیغمبر فیض (مشیرالدوله) با عنوان مترجم حضور شاه و وام طه عربیش بین دربار و وزارت خارجه بکار مشغول میشد، در ۲۱ ذیحجہ ۱۳۲۴ از طرف دولت شاه به مجلس میآید پیام شاه را میخواند ۲ سپس در زیر جدید (مشروطیت) در کابینه‌های زیرش کت میجوید:

معاون نخست وزیر در کابینه علی اصغر اتابک	۱۳۲۵ (۰۳ ۱۹۰۶)
وزیر دادگستری در کابینه احمد شیرالسلطنه	۱۳۲۶ (۱۹۰۷)
» » حسن مستوفی‌المالک	۱۳۲۸ (۱۹۱۰) اکتوبر
وزیر خارجه	۱۳۲۹ (۱۹۱۱) ۱ مهر
» » محمد ولیخان سپه‌سالار اعظم	۱۳۲۹ (۱۹۱۱) (مارس)
» » ۲۶ جمادی‌الاول	۱۳۲۹ (۱۹۱۱) (اوت)
» » ۲۲ ربیع‌ب	۱۳۲۹ (۱۹۱۱) (نویسه)
وزیر دادگستری در کابینه صد‌صالح‌السلطنه	۱۳۲۹ (۱۹۱۱) (سپتامبر)
وزیر کشور	۱۳۳۰ (۱۹۱۲) ۱۷ جمادی‌الثانی (ژوئن)
وزیر دارائی	حسن مستوفی‌المالک ۲۶ مرداد ۱۳۹۲ (اوت ۱۹۱۴)
» » اسفند ۱۳۹۳ (فوریه ۱۹۱۵)	
وزیر خارجه	عبدالحمید عین‌الدوله ۱۰ اردیبهشت ۱۲۹۴ (۵۰ ۱۹۱۵)
وزیر کشور	حسن مستوفی‌المالک ۲۸ مرداد ۱۲۹۴ (اوت ۱۹۱۵)
وزیر دارائی	محمد علی علاء‌السلطنه ۱۵ خرداد ۱۹۲۶ (ژوئن ۱۹۱۷)
وزیر خارجه	فتح‌الله سپه‌دار رشتی ۲۸ بهمن ۱۲۹۹ (فوریه ۱۹۲۱)
وزیر فرهنگ	احمد قوام‌السلطنه ۱۲ خرداد ۱۳۰۰ (ژوئن ۱۹۲۱)
وزیر دارائی	حسن مستوفی‌المالک ۲۵ بهمن ۱۳۰۱ (فوریه ۱۹۲۳)
وزیر دارائی	» ۲۴ شهریور ۱۳۰۵ (سپتامبر ۱۹۲۶)

عضو مجلس مؤسس (۱۳۰۴)، ناینده مجلس در ادوار ۸ - ۹ - ۱۰ - ۱۱ - ۱۲ - ۱۳ و رئیس مجلس درجه‌دار دوره آخر.

۱ - خاطرات دکتر آقایان (مجله‌خواندنیها شماره ۹ سال ۱۳۲۲)

۲ - اسناد و نامه‌های تاریخی ۳۶۹

جنگ

یکی از مباحثه‌نوه که باید با فرصت و حوصله درباره آن گفتنگو شود
مسئله مشروطیت ایران از دید ماست.

دو گروه

در مشروطیت ایران دو گروه با دو هدف جدا و مخالف یکدیگر
شرکت داشتند، گروهی از اشراف و طبقه توأنگر و سیاستمدار و حکمران و فتووالر آخوند
که هدفشان از مشروطیت جا بجا کردن قدرت در خارج محدوده مردم و دموکراسی می‌بود،
آنها می‌خواستند قدرت سیاسی را از دست تیرانها، پادشاهان و مستبدان بگیرند بی‌آنکه
به مردم بدهند، منارشی را تبدیل به الیگارشی کنند. در آغاز، امپرالیسم سیاه و پس از
موافقت قرارداد ۱۹۰۷، تزاریسم با این دگرگونی همداستان می‌بودند.

گروهی از الیگارشی ایران، تنی‌چند از اشراف با وجودان و سیاستگران انسان -
دست و حق طلب بالایه‌های میانه و روشنفکر و زمینه‌گان ملی و قهرمانان آزادی هدفان
از انقلاب مشروطیت، تبدیل حکومت فردی به همگانی با صلاح استقرار دموکراسی می‌بود.
پس از صدور دستخط مشروطیت و افتتاح مجلس که خوشبختانه خاندانهای حکومتگر
در این مجلس کم می‌بودند، بیشتر نماینده‌گان از لایه‌های پائین. (خیاط، چینی‌ساز، نانوا،
خراط، حصیر‌باف، دباغ، نعلبند، پاره‌دوز، آهنگر، سلمانی ...) بودند الیگارشی
ایران ابتدا با پنهانکاری و سپس آشکارا بچنگ دهبران عامله مردم رفت، پادسیسه‌ها و
دستانها تاحدی کار خود را پیش بر دند.

محتشم‌السلطنه که حقاً از کهنه‌ترین لایه‌های اشرافیت ایران می‌بود، گوئی بعنوان
نماینده دستگاه کهنه و فرسوده هیات حاکمه این وظیقه در دولت و مجلس بعده می‌گیرد.
بزرگترین نقش او در آغاز مشروطیت صیانت حقوق اشراف مستبد بمانند حاج
آقامحسن‌اراکی، قوام‌الملک، متولی باشی‌قم، اقبال‌السلطنه هاکوئی،
سالار‌الدوله، آصف‌الدوله، سردار‌نصرت... می‌بود

محتشم‌السلطنه با عنوان را بسط دولت، مع‌اون نخست وزیر، وزیر داخله، وزیر
خارجه، وزیر دادگستری ... همواره در راهی حرکت می‌کرد تا نگذارد از تیرهای
جانشکاف آزادی گزند و آسیبی به الیگارشی ایران وارد آید، روش سفسطه و مغلطه و سنگ
اندازی و سیاست دفع الوقت دنبیل کاری او بسیار ماهرانه‌می‌بود، تاکسی با حوصله‌هذاکرات
مجلس را در دوره اول ورق نزند نمی‌تواند به ماهیت نقش او در این مورد پی‌برد.

تاکتیک
محو آزادی

بنوشه یکی از سیاستمداران ملتهای ایران و ایرلند دارای یک خصیله مشترکی هستند که با بی اعتمادی بمغور و منش آنان نمیتوان در پیشبره نظرات به پیروزی دید، اگرهم قصد تضییع حقوق آنها است باید در آغاز خود را همای آنان نشان داد ، سپس بتدریج نظرات خود را بر آنان تحمیل کرد، از راه خواهاندن غرور ملی خواستهای خود را برآورد.

محتشم السلطنه از آغاز مشروطیت با رعایت غرور آزادیخواهان به لیاس مشروطیت درآمد بعنوان سخنگوی دولتهای مشروطه و میانجی مخالفان با آزادیخواهان شد ، سپس بامهارت و پلیتیک خاص نقش محو آزادی را ایفا کرد .

محتشم السلطنه در برابر حملات و اعتراضات مشروطه طلبان اینداد فیلسوفه آبانه میگوید (باید با بصیرت عمل کرد^۱) تنبیه مستبدان فارس را باعث دو تیر گی میداند، میگوید (جه کنم که اهل فارس دو فرقه شده اند^۲) و همینکه الیگارشی زخم خوده التیام میباشد و بخوبی بسیج می شود در برابر پاسخهای تندوتیز مجلسیان در باره سرکوبی مستبدانی چون اقبال السلطنه ماگوئی ، سالار الدوئه میگوید (باید تمام مملکت را یکی تصور کنید، اقدام در رفع مفاسد را تعمیم دهیم^۳) سپس موزیانه اخلاصگری پادوهای استبداد را در گوش و کنارکشود چنین سابل میکند (هر وقت تهران منظم شد سایر جاهای منظم خواهد شد^۴) در دست آخر وقتی سرتاسر خانهای پیرها ، یار محمدخانها ، خیابانی ها... را ذیر آب میکنند، دموکراسی را به الیگارشی تبدیل می سازند، سرنگهایان طبقه کهنه حکمرانی ایران با صراحت در مجلس به مخالفان می تازد این چنین از الیگارشی جانبداری میکند : (اگر بخواهیم تمام مفسدین را دفع نماییم کسی باقی نمیماند^۵)

پاسداران
اشرافیت

یکی از بازیهای خدمتی صدر مشروطیت ساز کردن سفوئی ناموزون و گوشخراش مشروعه در برابر مشروطه میبود ، که وی یکی از بازیگران ضد آزادی بود اما همینکه دیو استبداد در باعثهای گرفت و به تکه پاره کردن نو گلهای آزادی و پیرانگری پارلمان قبله آمال آزادگان پرداخت ، محتشم السلطنه در کابینه ضد ملی مشیر السلطنه در این دخوبی و ددمنشی شرکت جست . گفته میشود که وی در باعثه نزد محمدعلیشاه از آزادیخواهان هواداری مینمود ولی متواری و پنهان شدن وی پس از رسیدن انقلابیون نشان دهنده این حقیقت است که وی از

۱ و ۴ - روزنامه رسمی شاهنشاهی دوره اول ۲۴۴ - ۳۴۳ - ۱۸۴ تا ۱۹۱

۲ و ۳ - روزنامه مجلس ۹۸ - ۱۰۸

آزادی بینانک میبود تا اینکه سید عبدالله ببهانی میانجی میشود، مشروطه طلبان از گناه او در میگذرند، محتشم السلطنه آشکار میگردد.

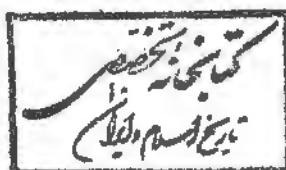
محتشم السلطنه در جوانی

وجود امثال محتشم السلطنه با آنهمه مختصات برای الیگارشی ایران ارزش زیاد داشت، او پس از اشارافت بشمار میرفت، بنابراین حال که کار نخست دستگاه حاکمه در محو نابودی رئیم فردی پایان پذیرفته است، برای جنگ بزرگ دوم یعنی تبدیل دم و کراسی به الیگارشی حفظ وجود محتشم السلطنه از ضروریات است. از اینرو همینهم مقبل لشکر لیستی از اشراف خود کامه پشیمانگر را به مجلس میاورد تا سوگند آنان مورد پذیرش قرار گیرد، نام محتشم السلطنه در میان این سوگندخوردها دیده میشود^(۱)

ولی در هوای توفانی تهران کامثال شیخ افضل الله نوری در بالای دار میرقصیدند صلاح نبوده در تهران باشد.

محتشم السلطنه از طرف مجلس و دولت بعنوان مأمور عالیرتبه حل اختلاف مرزی ایران و عثمانی و فرماینروای آذربایجان غربی عازم رضاعیه شد.

محتشم السلطنه در آذربایجان نیز موزیانه بدستیه علیه مشروطیت میپردازد، اعمال و دسایس او موجب عصبانیت مردم میشود . بستور فرمازنخان ظینه کف یکی از پیشوایان مشروطیت آذربایجان اورا بازداشت و در سلماس زندانی میگشند^(۲) پرسور برآون نیز باین موضوع اشاره کرده است^(۳)

۱ - روزنامه رسمی ۳۵۷ - ۱۳۳

۲ - هم میهنان نقش آفرین ۶۲ - ۶۱

تبیید

از گره زمین

محقشم السلطنه پیر کهنه کار اشرافیت ایران بتهران میآید از ضعف وذبونی آزادگان سوه استفاده میکند بجنگ رهبران ملت میرود. یار محمدخان کرمانشاهی از رهبران پرباور دراستین وحق طلب میبود وجودش در تهران عامل مهم نیز و مندی دموکراتها و مانع بزرگ انحرافات بود، الیگارشی ایران او را نشانه قرار میدهد. برای فروغستاندن این گرد دلاور آزادی غرب نیاز به تکفیر میبود، محققم السلطنه این دماگوک بزرگ قرن ما مردمدان مبارزه میشود

گرد دلاور آزادی غرب

در برابر اعتراضات دموکراتها وقته نوبت دفاع به هیات وزراء میرسد او خود را در پشت مقدسین مسائل جامعه ما یعنی قران پنهان میکند، بمانند آتش افروزان جنگ صفين یار - محمدخان را از دشمنان خداو پیغمبر معرفی میکند، او را عنصری فاسد میداند و سپس فتوای خود را این چنین آشکار میکند ماکیفر او را که (تبیید از روی زمین است) پائین آورده (فقط تبیید از تهران را درباره او معمول کردیم^۱)

لودادن

یاران

ولی اندکی بعد میبینیم خواست او بصورت ایدآل انجام میشود بادست او و بارانش انسوئی، سالار الدوله و فرمانفرما زیگرسو کار یار محمدخان ساخته میشود، آن گرد غیر تمدن به خون خود در در کرمانشاه مینگلند (تبیید او از روی زمین) انجام میگیرد، بطور قطع در بهشت بین جایگاه پاکان و آزادگان جایگیر میشود. کار تبدیل دموکراسی به الیگارشی کار آسانی نمیبود ولی خاندان اسفندیاری با آن پیشنه کون بیش از همه اصالت این دیاست را داشتند.

جوانانی آزاده و پرشور بنام (کمیته مجازات) گردهم آمده بودند و چون میدانستند چوب بستهای الیگارشی را کار پردازان استعمار بعده دارند بنابراین پیر حمامه بجنگ آنان میرفتند با گلوله به حیات آنان پایان میبخشیدند.

محقشم السلطنه در کابینه علاء السلطنه با کمک پسرش نصیر السلطنه که ریا کارانه

۱ - شرح زندگانی من جلد ۲ صفحه ۴۹۴۵ - ۳۲۸

وجاسوس مآبانه قاطی کمپته سری شده بود همه دا بدولت و پدرش معروفی کرد ، پاکترین فرزندان آنگوفوب مارا بدیار نیستی فرستاد (۱) .

دموکراسی ایران در چنگال
خانواده‌نین بستوه آمده کم مانده است
در تحت فشار مر تجمعین بکلی نابود
گردد.

قیام ما:

برای اینست که دموکراسی
ایران را از این شکنجه خونین نجات
دیدم.

* خیابانی *

بعد از استقرار مشروطیت زعمای ملی بفکر افتادند بنیاد امور مالی جامعه را که بر مبانی کهن و غیر علمی (در بسته اختیار الیگارشی) انجام می‌شد بهم دیزند، اساسی نوکه هم آهندگ بارزیم نواست چه ریزی‌کنند. بدین منظور گروهی از کارداهای کشور امریکا را که تا به آن روز در ایران آزمایش خوبی داده بودند استخدام و بسیار پرستی هورگان شوسته راهی ایران کردند.

نظام نوین مالی، رسیدگی به درآمد افراد، وصول مالیات، نظارت در نحوه هزینه ه، اینها بامنافع و مصالح لایه الیگارشی ایران مناقات داشت. یکی از لغزش‌های پیشوایان واقعی مشروطیت در درجه اول شرکت‌دادن عمال استبداد و طبقه اشراف خود کامه در انقلاب مشروطیت ایران و در درجه دوم کوچاهی در جلو گیری از افزایش قدرت و نفوذ آنان در زیم جدید بود.

دیدیم قصد اصلی هم انبازشدن افرادی بمانند سپه‌سالار، فرمانفرما، عین‌الدوله، علاوه‌الدوله، سعد‌الدوله، شاعع‌السلطنه با مشروطیت ایران نه بدأجهت بود که رژیم فردی ایران را تبدیل بیک سیستم دموکراسی کنند، بلکه آنان درست بمانند استعمار طلب‌های

* دومبارز جنبش مشروطه ۱۷۵

۱ - شرح زندگانی من جلد ۲ صفحه ۴۹۴ - ۳۲۸

امریکائی میبودند که پس از جنگ دوم جهانی در همه جا پوشش خواهی از ملت‌های استعمار زده را بین کردند، به جنگ استعمار انگلیس و فرانسه... رفتند تامیر اث خوار استعمار شوند، ملت‌ها از چاله در تیامده به چاهه فرو افتدند.

هدف اشراف ریشه‌دار و پادشاهی کهنه دستگاه استبدادی نیز از شرکت در انقلاب مشروطیت این بود قدرتها فردی را تضعیف کنند، کشور را در بست در اختیار الیگارشی ایران قرار دهند. از این‌رو می‌بینیم همینکه تهران پتصرف شورشیان در آمد سپاه‌الله، سردار اسد و بهبهانی... هر کدام مهره‌زنگیزده دستگاه حاکمه را از جیب خود درآوردند، به مشروطیت تحمیل کردند.

علاءالدوله را بفادس، قوام‌الملک را به کرمان، آصف‌الدوله را به خراسان سودار جنگ را به یزد....، فرستادند حساسترین پست‌ها را به فرمانفرماها، عین‌الدوله‌ها، سپردند.

بطوریکه برای این تحمیل‌ها، سرخخت‌ترین و دیرپاترین قهرمانان آزادی چون بیرم دلمده و نامید می‌شد درد دلمیکند: (عین‌الدوله، محمدشمس‌السلطنه وارد هیات دولت شده‌اند دیگر وقت تصمیم من رسیده بود، من با نامبردگان نمیتوانم همکاری کنم و بطور قطع باید استعفا دهم^۱)

بعقیده نگارنده از همان آغاز کیجر وی مستبدان مشروطه نماناید ستارخانه‌ها، با قرخانه‌ها، یار محمدخان‌ها، حیدر عمو اوغلوها و پیرم‌ها تن بدین انحراف میدادند، در برای تسخیر دژ آزادی از سوی الیگارشی ساکت می‌نشستند، اگر هم زورشان نمیرسید و چنانچه، پایداری و پایمردی آنان منتهی بشکست و بازگشت استبداد فردی محمدعلیشاه می‌شد بهتر می‌بود، تالیه‌های اشراف و مرجع با تجویز ضمی خود آنان در نقاب دموکراسی دگر بار بر مردم چیره گردند.

شوستر جوان کاردان، پرشور، آزادمنش و دموکرات وقی وارد ایران شد، بظاهر جامعه‌دا متحول از دوران استبدادی به دموکراسی الیگارشی ایران دید، بر حسب نیازیک جامعه دموکراسی، به نوسازی مالی ایران پرداخت. اینجا بود که لایه اشراف و خاندانهای حکومتگر دویست ساله ایران متوجه اهمیت خطركار (خزانه‌دار کل ایران) شدند، تصمیم گرفتند بهر بھائی شده است وضع پیش را حفظ کنند.

رهبر

نقابدار آزادی

در این موضع نخست وزیری ایران با سپهسالار تنگابنی (محمد ولیخان خلعتبری) میبود، سپهسالار از چهره های شناخته شده الیگارشی ایران جزء چند تن فتوval و نمیندار بزرگ ایران است . در دوازده سالگی لقب سرهنگی گرفت ^۱ بهنگام انقلاب مشروطیت نقش خود را ابتدا در لباس قره نو کر استبداد بخوبی ایفا نمود، در نخستین تظاهرات آزادی بخواهان در حوالیکه خود در تهران مردم را بگلوله می بست پس از نیز در مازندران خون مردم را بر زمین میریخت .

سپهسالار در سرگردانی آزادی بخواهان تبریز به مردم عین الدوّله بهم حاضر سنگر آزادی پرداخت و بقول سیاح : باعین الدوّله بدینجهت اختلاف پیدا کرد (سبهدار اصرار داشت به هیات اجتماع حمله کرده تبریز را ویران و اهالی بیچاره را قتل عام کند^۲) . در انقلاب رشت نیز خدعاً گرانه تسلیم کمیته انقلاب شد، با عنوان رهبر شورشیان و از دگرسو بقصد حکمرانی قزوین راه تهران را پیش گرفت، ولی همینکه در تهران به جمع اشراف نقابدار مشروطیت پیوست بانیروی ارتجاعی بیشتر نخست وزیر شد . شوستر شخصیت وجناح اور اچنین شناسائی میکند (وی از اعاظم رؤسای مستبدین مقتند بشمار میرفت، در دو سال ایالت ایران املاک معتبر و دارای صدها دهات بود^۳) جوان روشنفکر امریکائی دید این رئیس دولت انقلابی (بابت مالیات گذشته هفتاد دوهزار تومان به خزانه دادنی است) ولی وقتی بعنوان یک مأمور وظیفه شناس از سپهسالار مطالبه حقوقی میکند، سپهسالار جواب میدهد: (باید دولت از خدمات او ممنون بوده مشارالیه و اولاد او و احفادش را تاده نسل پشت بعد از تأثیه هر قسم مالیات معاف بدارد^۴) .

حکومت

ارثی

آری؛ بر اسٹی چنین بود انقلاب ایران از دیدگاه اشراف کهنه کار و بورو کراطهای دوران استبداد این بود که اختیارات رژیمهای فردی را بخود منتقل کنند، دیگر کسی نتواند به املاک و ثروتهای آنان به چشم بدنگاه کند. از اینرو می بینیم سپهسالار که در میان آنان سادگی بیشتر داشت این حکومت را ارثی میداند.

گرچه دیدیم سپهسالارها پیش بر دند، اولاد و احفاد آنان کما کان مستدهای وزارت و کالات را اشغال کردند. ولی شوستر که خود را یک دموکرات باشوف و پرباور میدانست

۱ - یادداشت‌های سپهسالار ۱۲

۲ - خاطرات سیاح صفحه ۶۰۶

۳ و ۴ - اختناق ایران ۷۴ - ۷۳

نکسی نبود به الیگارشی این آجازه دهد روی نشهای خونین شهیدان آزادی جشن رژیم اشرافیت را برپادارند، پایکوبی و دست افشاری کنند.

اختلاف فاحش بین دو اندیشه (نخست وزیر، خزانه دار کل) بود؛ شوستر عقیده داشت که باید از سرمایه داران مالیات گرفت؛ بویژه اگر رئیس دولت سرمایه دار باشد، باید بیش از دیگرات دعایت اصول وقواین را کند. ولی سپهسالار هنتقا خود را مشمول پرداخت مالیات نمیدانست عقیده داشت باید نسلهای بعد خاندان خلعتبری، ازمالیات معاف و گل مرسید جامعه باشند.

اما کسی که در این کابینه شاید بیشتر از سپهسالار ناراحت می‌بود، وزیر دارائی و هنفکر سپهسالار، محتشم السلطنه بود. ابتدا اینان باین در آندر زندگان نظر شوستر را نسبت بخود تغییر دهند.

نوگر استبداد یا ولی همینکه دیدید مجلس و نمایندگان واقعی مردم از خزانه دار کل هواداری می‌نمایند و اختیارات کل قانونی را به او دادند، سپهسالار رهبر انقلاب به تحریریک وزیر دارائی که بیشتر از همه به محدوده قدرتش تجاوز شده بود قهر کرد، تهران را ترک و راه شمال را پیش گرفت و با کمال پر روتی (اظهار کرد تمام حقوق و اقدار اتی را کادر ۱۹۰۹ بذور شمشیر سپهسالاری افواج ملی تحصیل نموده خزانه دار کل آنها را سلب کرده است^۱) پیرم معتقد است سبب این قهر سپهسالار بجهه‌ت جلو گیری از پولهایی بود که (با اسم قشون به حب اهیم اعظم و دیگران میرسید^۲) سپهسالار تاروز پیوستن به انقلابیون یا کام کوچک بسوی آزادی و ملت بسر نداشته بود، انقلابیون بنام مصلحت اورا سر کرده خود کردند بنوشه (عباس خلیلی) او با دو سیما عمل، میکرد بظاهر مشروطه طلب و رهبر شورشیان بود ولی در باطن خود را حکمران محمدعلیشاه در قزوین میدانست. انقلابیون او را برای فتح تهران پیش اندخته بودند ولی او رهسپار محل مأموریت خود بود^(۳) سپس نیز در میان راه چندبار میخواست بادشمن کنار آید، میثاق خود را با مردم بشکند، از ترس جان سپس بهوای ریاست و حفظ موقعیت خود دم بر نیاورد تا بتهران رسید.

دیدیم چنین کسی خود را چون فاتحان بزرگ ^۱ بما نند اسکندر و چنگیز و تیمور

۱ - تاریخ اختناق ایران ۱۳۸

۲ - پیرم خان سردار ۲۵۶

۳ - تاریخ سیاسی و اجتماعی (تهران مصود شماره ۱۴۵۴ - ۲۱ شهریور ۱۳۵۰)

میدانست که بانبوغ نظامی و فردی و به ضرب بازو و شمشیر تهران را فتح کرده است، مردم در حکم ملت مغلوب و شکست خودده و اوسور داری فاتح است، هرچه میگوید و میخواهد باید همه گوش کنند.

و حال آنکه انقلابیون برای این خون ریختن و جان باختن تاریخ زور و قدری را از بین بینند، قانون وارد مردم پر جامعه حاکم باشد.

در غیاب سپهسالار اقتدارات دولت در دست محتشم السلطنه میبود، او برای اجرای مقاصد خود دلسوزد کردن و (چوب لای چرخ گذاشتن) هر فاراد بلژیکی جانشین (نوز) نماینده استعمار را بجان شوستر انداخت، مدیر کل گمرکات را تحریک به نافرمانی از خزانه دار کل کرد.

شuster در این باره چنین میتویسد: [من رقهای به محتشم السلطنه وزیر مالیه و معاون رئیس وزراء نوشت که دیگر نمیتوانم بهینم کار باینحال باقی باشد. اگر برای قبول و اطاعت نمودن مسیوم مر نادر از نفوذ و اقتدار مجلس و قانونش، اقدامات فوری نشود، مجبور خواهم بود که مستقیماً به مجلس را پورت نمایم.]

دوم زویه ۱۹۱۱ (پنجم در ۱۳۲۹) کایننه «مستعفی شد» ولی زود ملتفت شدم علت غائی و غرض اصلی کایننه از این استعفا تعطیل والتوای (پیجیدگی و دشواری) جریان امور امور بود و مایل بودند که امور کایننه موافق دلخواه خودشان باقی بماند...]

شuster علت استعفای کایننه سپهسالار راهبراهی آنان با مأموران استعمار طلب بلژیکی و کارشناسی علیه خود میداند، بتویه در مورد مخالفت سپهسالار و محتشم السلطنه معتقد است (آن از تغییر و تصرف

در طریقه سابقه مالیه چندان خوش نبودند) و میخواستند مالیه کشور بهمان وضع پیش باقی بماند، تاراه هر گونه سؤاستفاده و فرار از تعهدات مالی برای آنان باز باشد، کما کان چون زالوئی خون مردم را بمنکرد دولت و ملت را بسوی فقر و نابودی بکشانند. دکتر قاسم غنی معتقد است در این موقع (ریاست وزرا به محتشم السلطنه تکلیف شد ولی از قبول آن امتناع ورزید) وقتی کایننه سپهسالار ترمیم می گردد با او گذاشتن وزارت امور خارجه نظر محتشم السلطنه برای افزایش قدرت در دولت تأمین میگردد، محتشم السلطنه تمایلات روسی داشت از اینرو وزارت خانه ای باو واگذار شد تا در نقشه های بعدی دولت امکانات سپاسی بهتر

مشروطه نمایان استبداد طلب

۱ - اختناق ایران ۱۲۵

۲ مجله یادگار سال اول شماره شماره ۸ صفحه ۷۳

بدست آید.

گروه اشراف واستبداد طلب که با جریانات دوکرات مابانه از استقرار رژیم جدید دلتنگ و پیشمان بودند بفکر میافتدند برای حفظ منافع طبقه اشراف، خری را که خسود به پشت بام برده‌اند خود پائین بیاورند و برای دستمالی قیصریه را آتش زندند. بدین منظور در خفا با بازگشت محمدعلیشاه هم رای نشان میدهند، به تقویت مستبدان میپردازند.

محمدعلیشاه شوستر در این مورد مینویسد (آشکارشده که بعضی از اعضاء کابینه با مشمولیت سپهبدار، محتشم السلطنه و معاون‌الدوله هم و محتشم السلطنه خود را برای مدافعت شاهد صرف نموده بودند سپهبدار ساکن‌انه در عمارت بیلاقی خود در شیراز که خارج از شهر بود مقیم شد روز بروز اجرای احکام یافرم را راجع به دستگیری مستبدین پتأخیر میانداخت، اهل تهران فوراً از مخالفت سپهبدار ظنین شدند و از کابینه‌هم حقیقتاً چیزی باقی نمانده بود^۱)

دکتر هلال‌زاده مینویسد (این شهود که سپهبدار رئیس‌الوزراء و محتشم السلطنه وزیر خارجه درخوا با مستبدین و شاه مخلوع همدست‌هستند و مقاومت و اقدامی برای جلوگیری از ورود شاه مخلوع به تهران نخواهند کرد بزرگترین عاملی بود که سبب یأس شده و مشر و طه خواهان را متوجه کرده بود...)^۲)

بطوریکه اشاره شد خوب‌بختانه رهبران اصول واقعی مشروطیت چون پرم ... در این موقع بیدار و هشیار بودند با تشکل نیروی کم ولی از محافظت‌کیفی قوی خود، آماده دفاع از آزادی شدند.

پرم مبارزترین قهرمانان آزادی که در این موقع ریاست شهر بانی را داشت و با مستبدین میجنگید ولی (معاون‌الدوله و محتشم السلطنه دونفر وزیر کابینه در کار او اخلال میکردند^۳) .

صمصام‌السلطنه یکی از شخصیت بر جسمیه و ارزنه مشروطیت و عضو مقتصدر کابینه علیه سپهبدار و محتشم السلطنه قیام میکند، بادلیستگی و باورپاک بجنگ استبداد نیمه جان‌میرود، حتی با سادگی و دلپاکی به نایب‌السلطنه پیشنهاد میکند: برای قطع کامل ماده فساد بهتر است مرا بعنوان نماینده دولت نزد محمدعلیشاه بفرستید، من با فداکردن جان

خود و ترور وی بدست خویش کار را یکسره خواهم کرد . صمصم السلطنه در بساده تباینی اعضاء کابینه با مستبدین نسبت به سلطنت از همکاران خویش که یکی از آنان محتشم السلطنه میبود ابراز عدم اعتماد میکند.

آزادیخواهان بشدت بجنگ مستبدین میروند، همکاری صمصم - طوفان
السلطنه دیر جنگ و پرم رئیس مقنده شهر بانی کار را بر مستبدان محتشم السلطنه دشوار میکند ولی (سپهبدار و محتشم السلطنه و معاونالدوله در خصوص دستگیری و مجازات مفسدین معروفی که آشکار و علی رؤس الاشهاد برخلاف پیشرفت دولت مشروطه اقدامات میکردد) .

مجلس باقدرت اذآزادی دفاع میکرد و از صمصم السلطنه و پرم جانبداری مینمود تا اینکه کارد با استخوان مردم از کارشکنی دولت سپهبدار و محتشم السلطنه رسید در ۲۷ زویه (۱۳۲۹) رجب کلای مجلس با اکثریت تامه رای به اخراج و تبعید سپهبدار و محتشم السلطنه داده فوراً هیائی را نزد نایب السلطنه فرستادند که از او استعفای دو وزیر را خواهش کنید و قبول شد آن اقدام هوایی کدر اتفاقشات را صاف کرد (۱)

پرم این موضوع را چنین تایید میکند: (بتذریج علناً سپهبدار دولت معاونالدوله و محتشم السلطنه با چهار وزیر دیگر که دموکرات یا محتشم السلطنه متمایل به دموکراتها بودند در جلسات کابینه نزاع در گرفت و اختلافات جلسات هیات وزراه علني شد به خارج سرا برگردانه، و کلای مجلس که حقاً نهایه تمایلات و افکار عمومی بودند به اکثریت تامه رای عدم اعتماد به سپهبدار و محتشم السلطنه دادند، روز ۲۸ ربیعه اول نایب السلطنه فرستادند تا آن دوراً وادر با استعفای کنند، بدین ترتیب کابینه ائتلافی از میان رفت)

باید دانست محتشم السلطنه نیز وندترین وزیر این کابینه و بازیگر اصلی حوادث و عقل منفصل سپهسالار میبود، بهمین جهت میبینیم پرم رئیس شهر بانی وقت در سقوط کابینه میفوسید (دولت محتشم السلطنه کنار نهاده شده) .

وقتی صمصم السلطنه روی کار میآید از ترس اینکه میسادا سپهبدار و محتشم السلطنه

۱ - پرم ۲۵۸

۲ - ۳ - پرم ۲۵۱ - ۱۵۳

۴ - پرم ۳۷۷

به خرابکاری پردازند آنانرا تحت نظر دولت قرار میدهد. آزادیخواهان و مجلس و مردم همه بهیک پارچه به تقویت دولت میپردازند، نیروی ملی با کمک دولت ملی و سردار جنگاور و پرباور چون پیغمبر مجنبگ استبداد میرود، گروهی از سر دسته مخالفان را بازداشت میکند.

محمدعلیشاه از شمال و سالارالدوله (ابوالفتح فاجار) از غرب حمله میکنند، زور گویان و قلعه‌های بیداد گردند و خون آشام محلی که مدتی بود بازدارکشناور و چپاولشان کشاد شده بود از آذربایجان، فارس خوزستان و لرستان، دست به بسیع میزند قوام‌الملک و خرزعل و دلی پشتکوه تدارک یورش مستجملی را فراهم کرده، داؤد خان گلهر، سردار اشرف بکمک سالارالدوله میشتابند.

یکی از کارهای خوب پیشوایان آزادی در این موقع شیوه سریع، قاطع و شدید آنان میبود که اگر این درس تاریخ، سرهشق نهضت‌های بعدی قرار گرفته بود. در حادث و رویدادهای سیاست مسامحه و مساهله و پیش نگرفته بودند، بطوطه قطع امروز ما در این پاگردان تاریخ نبودیم.

پروانه
آزادی بسوخت ارشادالدوله (علی‌خان کاردي) سردار دد منش خود میبود، تا راه را برای بازگشت او به سلطنت هموار کند.

ارشدالدوله با سرعت خود را تا نزدیک تهران، ورامین و امامزاده جعفر رسانید. این پیشرفت اوضاع تهران را با سرعت بسود استبداد تغییر میداد ولی پیغمبر که بقول گسر وی دومین قهرمان بزرگ آزادی ایران میبود بدون لحظه‌ای در نگاه بمعقامه ارشادالدوله شناخت. سردار محمدعلیشاه را اسیر کرده، بی‌آنکه کوچکترین تردید بخطاطر خود راه دهد، بامحاکمه صحرائی تن ارشادالدوله را با گلوههای ملی سوراخ سوراخ نمود. (البته این کار از نظر الیگارشی ایران چندان آسیب‌پذیر نبود چه ارشادالدوله خود از لایه‌های پائین جامعه بود).

پیغمبر بعد از پیایان کار ارشادالدوله به غرب شناخت، تاسالارالدوله را نیز به ارشادالدوله ملحق کند. در این جبهه فرمانفرما با دو سیمای مقضاد علیه سالارالدوله تلاش میکرد، ولی پیغمبر میدانست اگر فتح نصیب فرمانفرماها شود پرداخت جریمه آن از طرف مردم سنگین خواهد بود. از این‌رو متهو رانه خود را بخطاطرانداخت، چون پروانه‌ای خود را به آتش زد، هم شمع را خاموش و هم خود را خاک‌سپر ساخت. با این حمامه آزادی، عمال نقابدار دست

از سیاست (هم این وهم آن) برداشتن، درنتیجه جنین شریف استبداد در حرم خفه گردید.

یکی از لغزش‌های پیشوایان آزادی در این لحظه حساس تاریخ، خوش چیرگی باوری و انساندوستی آنهاست با اینکه سرهادر بزرگ کوییده شده اشرف بود ولی بهبیج رو صلاح نبود به بچگان افعی مجال زندگی داده شود، الیگارشی یکی از ظاهر الصلاحترین بازیگران خود را به جان صمصم السلطنه انداخت. هنوز کفن خون آلود شهیدان جنگهای شمال و غرب خشک نشده بود، هنوز دلها جریحه دار و دیدگان اشک‌آلود از مرگ دو قهرمان بزرگ آزادی، دو دشمن بی امانت مجنحه السلطنه (پیرم و یار محمدخان) میبود که سروکله مجنحه السلطنه پیداشد.

شایدهم باشهادت این دو گرد آزادی، دست وبال الیگارشی و مستبدان بازتر شده بود. بازی صمصم السلطنه کابینه خود را ترمیم میکند که ناگهان از میان کابینه آزادیخواه سروکله مجنحه السلطنه پیدا میشود. از معنی این کابینه مجلس مشنج میشود.

(چون به اسم وزیر عدلیه میرسد مایبن هیات مقدسه و کلا درباره رد و قبول مشارالیه بحث و مذاکره میشود^۱)

(شاهزاده سلیمان میرزا لیدر حزب دموکرات به مجل مخصوص نطق رفته اظهار کرد: اگرچه رئیس وزراء طرف اطمینان کامل و کلا میباشد ولی حزب دموکرات نمیتواند یکی از اعضاء کابینه را بسم وزارت بشناسد. درحالی که صدای ای غضبناک و خشم آلود اعتدالیون بلند بود رئیس وزراء به محل مخصوص نطق رفته و تقدیر سختی برخلاف حزب دیموکرات نمود. هؤتمن‌الهالک رئیس مجلس رئیس وزراء را متنبه نمود که بر حسب قوانین داخله مجلس قدری ملایم و نرم باید گفتگو نماید، باین جهت رئیس وزراء تعرض نموده و از مجلس خارج گشت. درحالی که با خود میگفت بختیاری‌های خود را آورده و تمام دموکراتها را بقتل خواهم رسانید. رئیس روحانیون طهران، بنی‌امام مجلس و حزب دموکرات، حمله و تعرض نمود، رئیس مجلس آشخاص را قسم داده و سه هرتبه امر بسکوت نمود در مرتبه سوم بواسطه مخالفت با قانون داخلی مجلس، شخص مذبور مقص و مستوجب حبس گردید. وقتی که کار به اینجا رسید، هیات مجلس با آواز و همه‌مه، متفرق شده و ذلت و حقارت آن جلسه پارلمان ایران، ثبت اوراق تاریخ گردید^۲) *

۱ - روزنامه رسمی (مذاکرات مجلس) دوره اول تئنیمیه

۲ - اختناق ایران ۲۲۰

هر ۵۵ باد
خانه‌هاین پست

شوستر معتقد است شرکت محتمل‌السلطنه در کایینه بعلت (تعلقات عمیقه با مشاهیر قفسولخانه روس) بوده است تا (محمدعلی را به سلطنت برقرار نمایند)

با اینکه عمال استبداد (سالارالدوله، شجاعالدوله، شعاعالسلطنه....) دچار شکست شده بودند باز الیگارشی ایران خواب استبداد را میدید، چه از دید اشراف خود کامه و خوشگذران ایران رذیم محمدعلیشاه بهتر از دهوكراصی بود، در رذیم فردی کسانی یافت نمیشد، بقول امیر بهادر (پسر اورا در ردیف پسر یکسبزی فروش قرار دهند). با اینکه با کشته شدن (بیرون و یار محمدعلیخان...) جناح آزادیخواهان ایران تعصیف یافته بود ولی با کسانی بمانده حیدر عمو او غلو و خیابانی و هیرزا کوچک خان بودند که وجودشان صاعقه مرگ برای استبداد بود.

درست در همین روزهای بسیع استبداد ناگهان گلوله‌ای در تهران صدا کرد و با این تکه سرب سوزان (علاءالدوله) نخستین قره‌نوک استبداد و قهرمان فاجعه آغاز شر و طیت (مسجدشاه) یکی از پادوهای محمدعلیشاه به سرای خود کامکی و خون آشامی خود رسمید. دست خون آسودی که از آستین حیدر عمو او غلو در آمد کار خود را کرد. مستبدان دچار وحشت شدند، از آنسو مجلس جرأت بیشتر یافت، مردم با یکپارچگی و فشردگی کم نظیر در برابر تزاریسم و عمال او در ایران و کایینه روس گمرا ایستادگی کردند.

(بواسطه این انفاق و اکثریت آراء و کلام مجلس مطابق قانون اساسی کایینه مضمحل و منحل گردید بسیاری از مردم در خیابان لاله‌زار که خیابان معروف تهرانست جمع شدند نعره‌ها بلند بود : مرد باد خانه‌های، خدار گواه می‌طلبیدند که برای محافظت وطن خود بجهان دادن حاضر خواهند بود^۱) بدنبال فرار محمدعلیشاه استبداد طلبان نخشم خورد و ارباب محمدعلیشاه را برانگیخته بودند تا وجود (شوستر) را بهانه قرار دهد ایران را اشغال کند.

شوستر در مورد حمایت مردم از مجلس و مخالفت با دولت و قدرت و جنبش ملی، می‌نویسد (دماغ کایینه ایران را که چندی قبل به تسليم کردن خود ملت، خوش بروشاد داخل گشته بود مثل توده آتش سوزانید^۲)

اینچنان اندیشه‌های پلید محتمل‌السلطنه روش گمرا در کایینه بادهوا شد (اعضاء کایینه

۱ - اختناق ایران ۲۸۰

۲ - اختناق ایران ۲۳۲

شمنده ویمناک از مجلس بیرون رفته) .

دراین جنبش زنان مبارز و میهن پرست ایران نشان دادند در لحظات خطر شرف و شخصیت شان به رای باالترا از محترم السلطنه است .
شuster این جهاد زنان را (سرآمد کارها^۱) میداند و از آنسان تجلیل میکند از شدت خرسندي شمار میدهد : (۱)

سیصد تن زن نقابدار ورزمنده پسوسی پارلمان که تحت فشار جدید
ازسوی بیگانگان و خود کامان دولت قرار گرفته بودند سرانین
شدند ، نقابهای خود را بدور آنداختند باطینجه های بر همه اعلام
خطر کردند که اگر نمایندگان درصیانت (شرفملت ایران) تردید
نمایند مردان و فرزندان خودمان را کشته و اجسادمان را همینجا می اندازم^۲) این
دمو نستر اسیون مقدس و ملی کایینه را از پای در آورد در حقیقت دولت محترم السلطنه
ساقط شد .

ولی بطوریکه دیدید از این پس باز محترم السلطنه در انواع کایینه ها باشخصیت های
متضاد (عین الدوله ، صممالمالک ، مستوفی الممالک^۳ . . .) شرکت میجوید وقتی در
کایینه علاوه السلطنه (نیای خاندان علاء) عهده دار وزارت دارائی میبود به والیکری
آذربایجان برگزیده میشود .

احمد کسری درباره این مأموریت حاجی چنین مینویسد : (در
همان سال داستان دلگذار کشثار مردم ارومیه باشد آسورها رخ
داد این مرد که در چیزی زمینه آن داستان نیز دست میداشت بو پرواپی
از خود نمود و برای آنکه دادخواهان را بخود راه ندهد شاهکاری نشان داد و آن نشکه

۱ تا ۲ - اختناق ایران ۲۴۲ - ۲۲۷

۳ - هیرزاده عشقی روزنامه نگار و شاعر شهید راه آزادی که با الیگارشی ایران
بویه اشراف و استبداد طلب سخت میجنگید بهنگام تشکیل کایینه مستوفی الممالک جانبداری
میدریغ از وی میکند ولی نقطه ضعف کایینه را شرکت محترم السلطنه در آن میداند در
روزنامه پیشثار خود (قرن بیستم) بوزیر عمارت دولت میقازد . شاید همین فعالیت و
همکاری با مستوفی نام و آبروجی میکند که Russell راسل وزیر
مختار امریکا در گزارش خود محترم السلطنه مینویسد .

(روزنامه قرن بیستم شماره ۷ - ۲۹ جمادی الثانی ۱۳۴۱)

بادی مردم ارومی بیدیدش رفتن و پاسخ شنیدند و حضرت اشرف بزیارت عاشورا مشغولست اورا نمیتوان دیده، گویا سی هزار تومن حقوق را به او میدادند که بزیارت عاشورا پردازد، آسودهها آنجا مردم بی گناه را بکشند وزنان و دختران را بکشند و ببرند و در اینجا ریا کارانه اللهم لمن اول ظالم ظلم حق محمد و آل محمد بخواند).

در آنمان بدنیال انقلاب اکابر روسیه سپاهیان روس باشتاب و جاگذاشتن مهمات بوطنشان بازمی گشند گردهی بدخواه و آشوب طلب در صدد دستیابی باین ایزادهای جنگی بر میآیند، آزادیخواهان هرچه ازوالی میخواهند جلوای نکار را بگیرد محتمل السلطنه کاری نمیکند، کسری مشروحاً این موضوع را باد میکند^۲)

در درگیری شدید الیکارشی بادمو کراسی در ایران اشراف آزادی
نما ازیک امتیاز برخوردار بودند که در میان لایه پرباور و ملی و
اشراف پر احساس این خلاعه کاملاً دیده میشد.

اندیشمندان اشراف واکسپورد دیده و دادای بالاترین نشانهای خدمت و لیاقت بمانند
ناصرالملک تاکتیکی پیش کشیدند که مردانی به‌سانند مستشارخان، باقرخان،
یارمحمدخان از حقیقت این نقشه‌ها آگاه نبودند.

مسئله تحجب تاکتیک رنگ آمیزی نویی بود که الیکارشی ایران قدرت خود را در
سنگرهای پارلمانی و حزبی بسیع کرد. الیکارشی ایران در سنگر (اعتدالیون) جای
گرفت با تیرهای فرزانگی و محافظه کاری و برخورداری از قدرتهای کهنه داخلی و خارجی
به جنگ (حزب دموکرات) مردان باعقیده و پر احساس دانلایی رفت.

محتمل السلطنه بقهران فراخوانده شد او را با قدرت تحجبی به‌جنگ آزادی فرستادند
در سال ۱۳۲۷ ه. ق. (۱۹۱۹ م.) وقتی ونوق‌الدوله قرارداد

قطعه‌یور
سیاسی
بردگی درآمد گروهی از شخصیتهای سرشناس علیه این قرارداد
دست به اعتراض و مبارزه زدند از جمله صادق صادق (مستشار‌الدوله) اسماعیل همت‌خان
(مستشار‌الدوله)، هر تضیییه‌یور (مستشار‌الملک) و معین التجار (حاج محمد بوشهری) در
این گروه بودند، محتمل السلطنه نیز برخلاف انتظار به‌آن پیوست و به مراده مخالفان به قم
تبعدید شد. شیخ‌حسین لتكرانی که آن‌روزها از کوشندگان رزم‌نده و جوانان علیه استعمال
می‌بود معتقد است محتمل السلطنه برای پاک‌کردن گناهان گذشته خود و اغفال و اغواتی مردم
باینان پیوسته بود چنانچه بعداً پرسش نصیر‌السلطنه نیز که بظاهر با ترویستهای انگلیسی
(کمیته مجازات) بود مأمور دو جانبیه از کارد آمد رفیقان را (لو) داد.

آدمهای پاکدل و پاک آن دیشه هیچگاه نیاز به نگاه عوض کردن، گول زدن و فریب دادن، ندارند ولی آنها ممکن است در صدد این هستند در لباس شبانی به داشتنی گرگ صفتانه پردازند لازم است در کسوت دوستی با جرگهدی گران در آیند، در لحظه لازم ضرب خود را بزنند. حوادث بعدی نشان داد بدنبال این تظاهر آزادی خواهانه محتشم السلطنه دست بکاری میزند که اثرات ضدمی آن کمتر از کارهای گذشته نبوده است

محتشم السلطنه بعنوان پیشکار محمد حسن میرزا و لیمعهد و والی آذربایجان به تبریز میرود و در جرگه اعتدالیون در میاید، نقش لازم خود را در این باره اینجا میکند. در این زمان در آذربایجان دو گروه سیاسی متفاوت بوجود آمده بودند که یک گروه محمد حسن میرزا قاجار (ولیعهد)، حسن محتشم السلطنه نصرت‌السلطنه عمومی احمدشاه رئیس قشون و حزب اعتدالیون، جناح مخالف: اکثریت مردم بودند که بوسیله حزب تیر و مند دموکرات تحت رهبری خیابانی و نویری هدایت میشدند، عبدالله بهرامی که از تهران بریاست شهر بانی آذربایجان مأمور می‌شود با دموکراتها میبود. بجهت موقعیت و قویت این دو جناح در برابر هم قرار گرفتند، اعتدالیون هواخواه امپرالیسم انگلیس، دموکراتها مخالف هر نوع استعمار بودند.

محمد حسن میرزا که شاهزاده‌ای خوشگذران و عیاش بود با دموکراتها بروزه عبدالله بهرامی رئیس شهر بانی مخالفت میکند، احضار اورا از مرکز می‌طلبید یکی از علیش این بود (مخارج قهقهه خانه حضرت والاحواله نظمیه بود ماده‌یانه سه‌هزار تومن نقد تقدیمه بود که مرتب بوسیله خان ناظر و پسر داختنده تمام اینها قطع شده است) اذاین عمل دموکراتها و بهرامی ولیعهد بسیار ناداحت میشود، در صدد برگشت اوضاع بحال سابق می‌افتد.

یوزبashi واسطه اصلاح می‌گردد به رئیس شهر بانی پیشنهاد میکند (شما بیان بدهید معامل دو سال حقوق اداری خودتان را وکدفه نقد دریافت نموده راحت و بسیار وصدا به تهران مراجعت کنید. تبریز جای شهانیست در اینجا رئیس نظمیه باید یکنفر مثل خودشان (باشد) ولی رئیس شهر بانی ایستادگی میکند بوضایی خود ادامه میدهد، اعتدالیون، محمد حسن میرزا و محتشم السلطنه برای درهم شکستن قدرت شهر بانی یعنی مجاهدان درستکار و وظیفه شناس و پاسبانان دموکرات بفکر کودتا می‌افتدند گروهی از اشرار و توبیچیان و قزاقان را در شهر گردمی‌آوردند، اختیار آنانرا بدست یک آدم بدساقه خود کامه می‌سپارند. بر خود رئیس شهر بانی با این فرد در اطاق والی (محتشم السلطنه) و مجادله آنان بخوبی نقش محتشم السلطنه را در حمایت از دشمنان آزادی و جانبداری از اشراز نشان میدهد.

خیابانی و

محتشم‌السلطنه

کودتا با توقیف رئیس شهریاری و حبس و بی احترامی به او شروع می‌شود، سپس با وضع بدی او را سوارگاری کرده به‌قصد تهران او را از تبریز بیرون می‌فرستند. ولی بزودی دموکراتها و مردم آگاه می‌شوند خیابانی رهبر حزب دموکرات نزد محتشم‌السلطنه والی میرود به او پر رخاش می‌کند و (می‌گوید تاظهر امروز میرزا عبیدالله‌خان باید سر خدمت خود مناجعت نماید و گرنه شما هم باید تشریف بیرون و از اطاق خارج می‌شود، محتشم‌السلطنه اظهار میدارد که شما پنج دقیقه در آینه‌جا تشریف داشته باشید تامن مراتب را بعرض برسانم.)

محتشم‌السلطنه می‌خواسته از ولی‌عهد کسب تکلیف کند ولی (هر حوم شیخ جواب میدهد شخص مسئول شما هستید مادیگری را باین سمت نهی شناسیدم باشاده محتشم‌السلطنه عده‌ای از رؤسا تا پله کان عمارت پشت سر شیخ روان شده که بلکه اورا دوباره به‌اطاق رجعت دهنده، او قبول نکرده و از عمارت ایالتنی خارج می‌شود^(۱)) از آنسو مردم بزودی مشکل می‌شوند شر باشندج رئیس شهریاری را از دست مأموران ولی‌عهد می‌گیرند او را باشکوه احترام تمام بشهر بر می‌گردانند، (تمام سرباز و توپچی از صاحب منصب و نفرات پاپرادر گذارده...) بعد از تحقیقات معلوم می‌شود (والا حضرت و محتشم‌السلطنه امر بتوقیف و دستگیری عبدالله خان بهرامی داده اورا بمعیت قزاق شبانه به تهران تبعید کرده‌اند^(۲))

پیروزی دموکراتها و آزادیخواهان گروه ناپاک و بداندیش مرتعمان را چنان سرافکنده و زبون ساخت سر دسته‌آنان، (ولی‌عهد عالی فاپوردسمی خود را ترک کرده و به باعث شمال تغییر منزل داد و از آنجا تکراری به دبار فرستاد و تصمیم خود را که منی برمراجعت به تهران بود اطلاع داد.^(۳))

در کودتای ۱۲۹۹ محتشم‌السلطنه که وزیر خارجه دولت سپهبدار (فتح‌الله‌اکبر) بسود بازداشت می‌شود ولی با سقوط دولت سید خسیان الدین طباطبائی وی در کابینه هم‌زنجیر خود احمد قوام‌السلطنه (۱۲ خرداد ۱۳۰۰) عهده‌دار وزارت فرهنگ در جستجوی هی‌شود سپس در ۱۳۰۲ پیشکار آذربایجان می‌شود، به عضویت مجلس مؤسسان درمی‌آید ولی در اخذ آرا نسبت به خلع سلطنت قاجاریان و بنیان پادشاهی پهلوی (۹ آبان ۱۴۰۴) وی بالاجازه در جلسه حاضر نمی‌شود.^(۴))

۱ - تاریخ اجتماعی و سیاسی ایران ۵۶۴ - ۵۶۵

۲ - تاریخ اجتماعی و سیاسی ایران ۵۶۶ - ۵۶۵ - ۵۶۳

۳ - تاریخ بیست‌ساله : حسین‌مکی ۴۶۵

محتشم‌السلطنه مردی دیندار و دلبسته به مسائل اسلامی مینمود ولی گوئی این رنگ و نعمت دینی بمنظور (دماگوزی) بوده از آن بسودکار و پایه و پیشه خود سودمی‌جستاده است .

حسن اسفندیاری (محتشم‌السلطنه)

محتشم‌السلطنه اغلب وضو و نماز خود را در جلو مردم و محل کار (مجلس یاد وزارت خانه) انجام میداد و در نزد مردم بقدری خود را معنقد پرپاکرس مسائل شرعی نشان میداد وقتی در سال ۱۳۵۶ ه . ق . از سوی رضا شاه بر گزینده میشود به لندن رود و در جشن تاجگذاری پادشاه انگلیس ، نماینده باشد ، هنگامیکه میخواسته برو در دنیا متجمع فرستاده درجه اعتراف قبله لندن را ازا پرسیده که نمازش در آنجا نادرست نباشد) و حال آنکه

رئیس نیروی فانگذاری ایران که خود مدتری نیز سفیر ایران در انگلیس بوده است قبله را در لندن خوب می‌شناخت. و انگوی این نخستین مسلمان در انگلستان نبود در همان روزه‌ها صدھا مسلمان در لندن می‌بودند و همکیشانی در سفارت داشت که قبله را می‌شناختند. نظر محتشم السلطنه از اینکار عوام فریبی، تظاهر بدینداری و خشکه مقدس بوده است.

رجل دلخک
گوناگون نوشته‌اند^۱ که این کرداد پست درست شبیه عمل آن وزیر نوکر ماب دوره‌های (تیرانی) سده‌های تاریک است که وقتی فرمانروائی هوس خوردن بادنجان می‌کند، مقرب الخاقان دهان را درستی بازهنجان می‌گشاید اما همینکه آثار بعدی این غذا وضع معده را منقلب می‌سازد و حکمران از بادنجان بدیگوید وزیر نیز این غذا را بیاد نکوهش می‌گیرد.

فرمانرواء عصبانو شده می‌گوید: تو مگر آن نیستی ساعتی بش آنمه تعریف از بادنجان می‌کردم و حال اینهمه بد گوئی از آن؟ پاسخ می‌گوید: قربان من نوگر شما هستم
نه نو گر بادنجان

میدانیم یکی از شیوه‌های مندرس و فرسوده و پوسیده سنت گرایان درباری و سیاسی تملق و تبعص آنان در پیشگاه قدرتهای فردی است، از این روکسروری او را در دوران ریاست مجلس و مظہر قدرت بعنوان (یک رجل دلخک)^۲ معروفی می‌کند.

با اینکه رضاشاه از توده مردم بود سالیان دراز طم بینوایی و در بدری بیداد گری از اشراف و الیگارشی ایران را چشیده بود از تملق و گرافه گوئی خوش نمی‌آمد، ولی امثال محتشم السلطنه می‌کوشیدند با قلم و چکش تملق از اویلک فرعون و جبار بفراشند.

اللهیار صالح برایم شرح میداد : به نگام بازدید شاه فقید از سبلو وقتی از پله‌های سبلو باشیم می‌اید محتشم السلطنه با آنحال کھولت از ملتزمان عقب می‌افتد، در پله‌ها جا می‌ماید وقتی شاه در محوطه سبلو محتشم السلطنه را کنار خود نمی‌بیند می‌پرسد : حاجی کو؟ به محتشم السلطنه خبر میدهد که شاه اورا می‌طلبید؛ حاجی محتشم السلطنه نفس ذنان

۱ - کتاب رضاشاه صفحه ۵۹

۲ - دادگاه ۶۵

با آن هیکل چاق و کوتاه، خود را به شاه میرساند، خود را بیای بلی قربان گویان به پس ای شاه می اندازد. سردار بزرگ ایران اذاین عمل متملقانه رئیس مجلس در جلو روزنامه نگاران و خبرنگاران و نمایندگان سیاسی خارجی سخت ناراحت میشود، با پرخاش و تندی به او، میگوید: بلندشو، بحر فم گوش کن این چه کاریست میکنی.

باید در حفظ قول و گفتار افراد امین و راستگو بود، المهم از صالح در مختصر است اخلاقی محتشم السلطنه افزود: ولی محتشم السلطنه شخصی دلسوز پر عاطله بود، ذنگی ساده داشت، درخانه اش که بعد بیهادستان رازی شد به روی همه بازیود، همه را دی پذیرفت، لااقل با رفاقت امتواضعنه خود خرسند بن میگرداند.

این سلطان ما یک نفر است چه کند
با اینه هم گر گه که دور و ش را گرفته اند؟
سید جمال الدین اسد آبادی *

(روزی که مجلس ایستگاه راه آهن گشایش یافته یا روزی که رضا شاه پدیدار آن رفته یکی از حاضران شاه را بالقب انوشیروان میخواند با آن مناسبت رضا شاه رو پنهانیاری رئیس مجلس گردانیده میگوید: آیا من عادلت رم یا انوشیروان؟.. اسفندیاری شریعت آغاز میکند داعلیحضرت عدالت انوشیروان یک شهرتی بود عدالت اعلیحضرت واقعیست، رضا شاه سخن اورا بریده میگوید: ونه.. گفتگو در آنست که انوشیروان با وزیری همچون بود رججه و عدالت میکرد، من ناشما.. هادعدالت میکنم یک دشنام ذشی بزانمی آورد. کسر وی سو افزایید: پیداست که رضا شاه این ناز ابدخواه کشوده عیشه ناخت و دشمن، آشنه

ولی ناچار می بود نگاهشان دارد.^۱)

سایکس این دویادرا به گونه دیگر درباره ناصر الدین شاه و ائمگارشی ایران دیده بکند، جواب شاه را درباریان چنین مینویسد:

« من خیلی از انوشیروان عادلت رم ... انوشیروان دارای وزیری معروف به نام بزرگمهر بوده هر وقت که سلطان از طبق عدالت منحرف میشد وزیرش اورا از آنحراف بازمیداشت اما وزیر من شماها هستید که همیشه می گوشیده را از جاده راستی وعدالت منحرف صاندید و با وجود این من دارای شخصیت عادلانه ای هستم و بنابر این من اذ انوشیروان عادلت رم ...»
بطور قطع شما اگر اطراقیان شاه را در ۶۷ سال بعد در همان مراسم گشایش راه آهن

* مجله یندماسال دوازدهم

۱ - دادگاه صفحه ۵۲۴

۲ - تاریخ ایران ۲۷۵

نگاه کنید خواهید بیدر فرمان را همان اطرافیان ناصرالدین شاه ول کن، عامله آبوده اند الیکارادشی ایران کما کان به دسایس خود مشغول بوده است.

فرزدان آن وزرجال ناصری: **صدیق الملک** (میرزا محمد استفتیاری) نصیبو-
الدوله (عبدالوهاب بدد)، **حسام جمیلی** (فوجعلی خان شیرازی)، **ناصر الملک**
(محمود قراگوزلو)، **مؤتمن الملک** (سعیدانصاری)، **عماد الدله** (امامقلی
دولتشاهی)، **مخبر الدله** (علیقلی هدایت)، **معاون الملک** (عبدال فروهر)
محمدعلی معین الوزاره، حکومیاشی... بعد گین و ارشاد را در میان گرفته اند بنابراین
رضشاه کبیر حق داشت مثل ناصرالدین شاه با آنها بکوید: من باشما... ها عدالت میکنم (۱)
در همین تشریفات وقتی رضشاه از خشنودی مردم از احداث راه آهن از رئیس مجلس
می پرسد، محتشم السلطنه کر نش کنان به تملق همیشگی میپرسد: (بلطفه بان، بلطفه بان، رضشاه
که به اخلاق محتشم السلطنه آشنا بود روی خود را او مینماید و اظهار میدارد:

این دیگر جایش اینجا نبود، نگفتم بعضی اوقات زیاده روی میکنم^۲
پادار قرین رئیس قانونگذاری دوره رضشاه محتشم السلطنه میبود که از دوره هشتم تا
سیزدهم نماینده مجلس و چهار دوره آخر دیر است را بعده داشت.

چهار دوره رئیس محتشم السلطنه از لحاظ ترکیب دموکراسی شخص اول یا ل جامعه
توده گراید، چه در دموکراسی هیچ چیز بالاتر از ملت و قانون نیست،
قالابی مجلس وی رئیس قانونگذاری نماینده گان مردم بشمار میرفت. احترام
اماعز اده بامقولی اوست، حداقل رئیس نیروی مقننه، خود باید حرمت قانون را نگاهدارد.
بنابر سنده محکم خانوادگی (دستمه بدرش صدیق الملک در پشت قران)، محتشم السلطنه در
عید غدیر چهارشنبه ۱۸ ذیحجه ۱۲۸۳ - ۲۳ آوریل ۱۸۶۷ مسیحی متولد شده است^۳) در
یکشنبه ۳ فروردین ۱۳۱۴ (۱۸ ذیحجه ۱۲۵۳) هفتاد ساله میشود، بنابراین طبق مدلول
قانون اساسی وی دیگر نمیتواند کاندیدای نماینده گشود. ولی وی حرمت پایگاه مقدسی را
که خود در رأس آن میبود نیز پس از میگذارد. در دهه میان دوره مجلس ۱۵ خرداد ۱۳۱۴
(۴ ربیع الثانی ۱۳۵۴) نماینده مجلس و مسیس رئیس نماینده گان و مظاهر قانونگذاری
و در ادوار ۱۱ و ۱۲ و ۱۳ همچنان برخلاف قانون اساسی نماینده مجلس میشود تا اینکه در

۱ - مرآت البلدان ۱۳۸-۱۱۹، دولتهاي عصر مشروطه ۳۰-۲۱۱-۲۰۲

۲ - سالنامه دنیا سال ۱۳۴۱ صفحه ۲۶۵

۳ - مجله یادگار شماره ۸ صفحه ۷۲۲ سال اول ۱۳۲۳ خورشیدی

سال ۱۳۲۲ با آغاز مشروطه سوم رئیس مشروطه پیشین در مردم هشناخ سالگی از عالیترین مقام ملی بر کنار می شود^(۱) و بطور قطع اگر وضع ادامه می بافت وی تا واپسین لحظات زندگی برخلاف قانون بر مسند ریاست مجلس قرار داشت. وی در آخرین روزهای مجلس بزرگترین امتیاز را برای شخص خود گرفت ماده واحدهای را از تصویب مجلس گذراند که بر بنیاد آن ماهانه دهزار دیال مقرری مادام عمر برای خود تعیین کرد. بعیده پژوهندۀ برای یکملت هیچ خیانتی بالاتر از این نمیتواند باشد که رئیس اسمی فائز نگذاری و نمایندگی مردم، ملت و قانون اساسی را به مسخره بگیرد، آنرا سیله ارضی خواستهای شخصی خود قرار دهد.

**آسوده ترین
رئیس مجلس**
محترم السلطنه آموده ترین و راحت‌ترین و بی دردسر ترین رؤسای مجلس بیست دوره تفکینیه بود. چون در تمام دوره ریاست او برای نمونه در یکی از جلسات جز «صحیح است» و «احسن و آفرین» حتی یکنفر از نمایندگان کلمه و جمله انتقادی به زبان جازی نساخته بود^(۲).
محترم السلطنه مدتها عضو فرهنگستان ایران، رئیس جمیعت ایرانی جامعه ملل و عضو شورای عالی مجمع عمومی شیر و خود شید سرخ بود.
محترم السلطنه (حسن اسفندیاری) در ۱۳۱۷ به عنوان رئیس «لنزمیں و همراهان در ازدواج ولیمه‌های ایران با شاهزاده فوزیہ بمقصر عزیمت می‌کند.
در ۱۳۲۲ از کار ریاست مجلس و نمایندگی بر کنار می شود، در او آخر سال ۱۳۲۳ بعلت بیماری در بیمارستان رضا خانه بستری می‌گردد، پس از عمل جراحی در ساعت ۹ روز شنبه ۵ اسفند ۱۳۲۳ (۱۱ ربیع الاول ۱۳۶۴، ۱۳۶۴ فوریه ۱۹۴۵) بدرود زندگی می‌گوید. محترم السلطنه را برادری نیز بنام عبدالله مستشار وزراء می‌بود که از صاحب منصبان وزارت خارجه بشمار میرفت^(۳) مدتها دیر سفارت ایران در پاریس، لندن.. بود در ۱۳۰۹ دیده از جهان فربست.

۱ - گاهنامه تهرانی، ایرانشهر جلد ۲ صفحه ۹۸۴

۲ - سالنامه دنیا سال ۱۳۲۱

۳ - نشریه وزارت خارجه شماره ۳ سال ۱۳۲۸ صفحه ۸۹۶

باید همیشه قدرت را بکسی سپرد که ولع
آنرا نداشته باشد.

*
افلاطون

موفق‌السلطنه (موسی نوری اسفندیاری)

موسی نوری اسفندیاری فرزند جعفر یمین‌الممالک که در ۲۷ آذر ۱۲۷۴ (۱۸۹۵ م) دیده بجهان میگشاید. تحصیلات خود را در دارالفنون، مدرسه سن‌لوئی بازیجام میزساند، سپس در سنبله ۱۳۰۲ وارد خدمات دولتی در وزارت دارائی میشود، بعد طبق روال این خاندان محل خدمت خود را به وزارت خارجه تغییر میدهد. همترین مشاغل او چنین بوده است: ڈنرال قنسول تفلیس (۱۲۹۵)، نایب سفارت ایران در روم (۱۳۰۳ خ)، رئیس اطلاعات (۱۳۰۶) رئیس اداره اقتصادیات (۱۳۰۹)، رئیس اداره ترجیحات (۱۳۰۶)، رئیس اداره عهود و جامعه ملل، نایب سفارت ایران در برلن، عضو جامعه ملل، مستشار سفارت‌کبرای ایران در استانبول (۱۳۱۲). رئیس اداره کنسولی،

* بازیگران عصر طلایی ۲۱۱

رئیس اداره مستشاری ، مدیر کل اداری ۱۳۱۶ ، وزیر مختار ایران در عراق (۱۳۱۹) - ۱۳۱۷) سفیر کمپین در برلن (۱۳۲۰ - ۱۳۱۹) برای بار دوم سفیر ایران در بغداد ۱۳۲۲ - ۱۳۲۰ سفیر کمپین ایران در توکیه (۱۳۲۴ - ۱۳۲۶) وزیر کشاورزی (۱۳۲۴) سفیر کمپین در آنکارا (۱۳۲۴) ، وزیر امور خارجه در کابینه ابراهیم حکیمی (۲۰ ۱۳۲۳) وزیر امور خارجه در کابینه احمد قوام (۲۳ شهریور ۱۳۲۶) ، وزیر امور خارجه در کابینه عبدالحسین هژیر (تیرماه ۱۳۲۷) سفیر در دھلی (۰ - ۱۳۳۰) - ۱۳۲۷) سفیر در توکیو (۱۳۳۲ - ۱۳۳۵) سفیر در درم (۱۳۳۸ - ۱۳۳۵) ، سفیر در پاکستان (۱۳۴۰ - ۱۳۴۷) دگر بار سفیر در امویکا (۱۳۴۱ - ۱۳۴۰) عضو اجلاسیه مجمع عمومی . رئیس هیات نمایندگی ایران (۱۹۴۷ م.) (۱) عضو مجلس سنای اداره ۴-۵-۲

دروس آموزنده

دموکراسی

از کارهای ضد دموکراتی وی در وزارت ، معامله ایست که با احمد قوام میکند: قوام پس از اینکه قضایای آذربایجان و مستله مقاوله نامه نفت را در مجلس حل میکند ، یک گروه نیرومند سیاسی در داخل دولت و مجلس علیه او بسیع پیشود تا کابینه اورا ساقط سازد ، ولی مجلس در آذربایجان را با ۴۶ رأی در برابر ۳۹ رأی مخالف نسبت بدولات وی ابواز اعتماد میکند.

با این رأی مخالفان نیرومند از پای نمی-

نشینند به کارشکنی علیه او میپردازند. قوام که با همه گمودها رجل استخواندار نیرومندی بود ، تسلیم قدرتهای ضد دموکراتی نمی شود ، در مجلس مخالفان را از دسته بنده غرض آمیز بر جذب میدارد و چون هیچ حربه ای علیه اوباقی نمیماند وزیر این کابینه را تحریک میکند بعلت واهی و مسخره دستگمی استعفا نمایند ، موسی نوری اسفندیاری با تفاوت جم ، هژیر ، دکتر سجادی ، دکتر

اقبال ، حکمت ، بوشهری ، عدل (وزیران کابینه) استعفا میکنند . در نتیجه کابینه قوام ساقط میگردد ولی قوام در ۲۸ دی سال پیش درس آموزنده بزرگی به نخست وزیر ایران با شخصیت و دموکرات ایران میدهد البته اگر گوس شنواری باشد ، از اینراه میتوان گامهای هشت و

۱ - سالنامه دنیا ۱۳۲۵ ، سالنامه پارس ۹ ، ۱۳۰۹ ، نشریه اخبار و اسناد وزارت خارجه

اساسی در تکامل دموکراسی ایران برداشت، قوام بدنیال پاشاریها در آستانه سقوط گایینه، در پارلمان ایران ضمن نطق پرداز خود میگوید:

(عمل عدم استعفای من... برای این بود که نمیخواستم تسليم زور ا شوم.. بلکه از همان راه که آمده ام بروم^(۱))

اما کار دیگر نوری اسفندیاری، اقدام ضد ملی وی در پست وزارت خارجه در کابینه عبدالحسین هریر شاگرد خانم لمبیتون Mrs. Lamton بود.

جوب لای
چرخ مردم

وی بظاهر برای سرکشی به سفارتخانهها و باطنان بمنوان مأموریت ویژه بهار و پامبر و د. در این موقع ناگهان (رادیو لندن اظهار می دارد آقای نوری اسفندیاری با هسته^(۲) بون وزیر خارجه انگلستان درباره قانون اساسی ایران صحبت کرده است^(۳)) این عمل نوری اسفندیاری درست در حساس ترین لحظات سیاسی ایران، طرح موضوع استیفای حقوق ملت ایران از نفت بود که در نود به اندریشه بنیاد مجلس مؤسان میافتد. گفته های نوری اسفندیاری موجی شدید اذوقان و خشم و اعتراض مردم ایران علیه دولت بر می انگیزد، بطوری که مصاحبه وزیر خارجه ایران با وزیر خارجه بریتانیا تکذیب می شود

حسین یاهین حضور ویکی از رجال عصر برادر موفق السلطنه است.

فرزند محمدقلی منتخب الملک، نواده علیرضا پسر عمومی محمدصادیق -
الملک متولد ۱۲۵۷ ه. ق. (۱۸۴۱)
خدمات خود را از وزارت خارجه آغاز میکند، عهددار مشاغل مهم
زیر بوده است.

منتهی خوب الملک ۳
(محمد تقی
اسفندیار)

مدیر کل اداره ممالک شرقی (۱۳۱۰) سفير ایران در اسپانيا (۱۳۱۳ - ۱۳۱۱)
سفیر ایران در کابل (۱۳۱۴) کفیل وزارت کشور، معاون وزارت خارجه، در ادوار ۱۱ و ۱۲ و ۱۳ بمناسبت گی مجلس تعیین می شود^(۴) در ۱۳۱۸ خ. بدرود زندگی میگوید.

۱ - روزنامه دموکرات ایران شماره ۳۰۵ - ۱۹ آذر ۱۳۲۸

۲ - روزنامه سیاست ما شماره ۴۱

۳ - نمایندگان مجلس

با اینکه وجود چنین کتاب در قفسه کتابخانه های ما خسالی هی بود و مؤسسه تحقیقات اجتماعی و بانو شجاعی محقق کتاب در تهیه آن کوشش زیادی بکار برده اند ولی با کمال بقیه پاورقی در صفحه بعد

رضا اسفندیاری

اسفندیاری، رضا متولد ۱۳۰۲ دارای
م-آفوق لیسانس درجه-۴
(M.S.) در علوم سیاسی و وود به خدمت دروزارت

خارجه ۱۱/۲۴

مشاغل مهم وابسته سفارت کبیر ای شاهنشاهی
ایران در لندن ۳۶/۲/۱۲ هم‌اکنون سرکنسول
ایران در زنجیر است^(۱)

عضو فراماسونری (لژمولوی)^(۲)

بقیه پاورقی از صفحه‌های قبل
تأسف در آن لغزشها و اشتباهات زیادی دیده می‌شود که در چاپهای بعدی پاره‌ای اصلاح شده
ولی قسمتی باقی مانده است.

چنانچه در باره خاندان اسفندیاری، رستم اسفندیاری (وکیل‌الملک‌سوم) پسر و کیل‌الملک
دوم (مرتضی‌قلی اسفندیاری) نواوه و کیل‌الملک اول را بغلط و کیل‌الملک ثانی، اسدالله
یمین‌اسفندیاری (یمین‌الممالک‌دوم) پسر یمین‌الممالک اول (جعفر یمین اسفندیاری) را بغلط
یمین‌المملک دوم نوشتند.

بویژه بعضی از اشتباهات بسیار چشمگیر و نشانه تحقیق‌سرسری بوده است فی المثل
پدر الامپیار صالح را سید حسن مظفر‌الممالک نوشتند خاندان صالح را جزء سادات
بشمار آورده‌اند. گرچه بعقیده پژوهندۀ پایگاه اخلاقی و اجتماعی الامپیار صالح کمتر
از اولیاء‌الله نیست بویژه درجهان ما شاید وجودشان در محمد‌محمد و فضایل تک باشد. ولی پسر
خاندان صالح (محمد‌حسن صالح میصر‌الممالک) است. این اشتباه آنگاه بسیار نمایان و بزرگ
جلوه‌یکنند که هنگام این پژوهش در رأس مؤسسه یکی از خاندانهای بر جسته‌کاشان شناس قرار
داشت که خود آثار گوناگون در باره تاریخ کاشان نوشته پیشگفتاری نیز براین کتاب گذاشته‌اند

نمایندگان مجلس ۳۸۱-۳۷۸-۳۳۸-۲۹۶-۹۸

تاریخ خاندان اسفندیاری ۸۸-۸۷-۱۰۲-۱۳۰

۱ - مجله وزارت خارجه شماره ۷، سه‌ماهه اول ۱۳۳۷ صفحه ۷۵

۲ - قرائموشخانه و فراماسونری جلد سوم صفحه ۲۹۵

**نصیرالسلطنه
(مهدي نوري
اسفندياري)**

پسر محشیم السلطنه در جمادی الثاني ۱۳۰۲ (۱۸۹۹ م) پا به جهان میگذارد خدمات دولتی خود را در کارخانه وزارت خارجه (کابون ارنی اسفندياري) آغاز میکند، سپس به مشاغل مهم ذیر ميرسد: معاونت اداره روس ۱۳۲۲ هـ ق.، رئیس اجرای محاكمات ۱۳۲۴، مدیر دارالتحrir و وزارت خارجه، رئیس اداره دول غیر همچوار.

به سال ۱۲۹۵ در اوج فعالiteهای بیگانه پرسنی در ایران گروهی از جوانان پاکدل و پر شور و آزاد اندیش و مجاهدان مشروطیت سازمانی بنام (کمیته مجازات) تشکیل میدهند دست به ترویج عناصر متمایل و نوکر مآب سیاست انگلیس (منجمله سه تن از فراموشی ها^۱)

میز نند، حاج نصیرالسلطنه وارد این سازمان میشود، ظاهرآ با انکلوفوپها همکاری میکند.

حاج نصیرالسلطنه

این کمیته با عملیات تو و پیشی خود عرصه را بر نوکران انگلیس خیلی تفک کرده بود بطوطه یکه عناصری چون نصرت الدوله خواب راحت نداشتند، با اینکه در اطراف خوابگاه خود پشت هر درختی محافظت گماشنه بودند باز هر شب چندبار جای خود را عوض میکردند. بیگانه پرسنان میکوشیدند با هر بیها شده است این سازمان را کشف و افراد آنرا نابود کنند.

گویا نصیرالسلطنه با عمال بیگانه تماس میگیرد، با قول و قرار هویت کمیته مجازات را آشکار میکند.

عبدالله مستوفی در کتاب خود به این خبر چینی و خیانت اشاره میکند^(۲) عبد الله بهرامی که خود دست اندکار این سیاست میبود در این باره می نویسد (میان

۲ تاریخ زندگانی من... جلد ۲ صفحه ۴۹۴
۱ - روزنامه قیام ایران شماره ۴۹۶ - ۱۱ بهمن ۱۳۲۷

دوستان بهادرالسلطنه گه بیشتر پلو نزدیک بوده‌اند نصیرالسلطنه پسر محظی‌السلطنه بود. او را بندبیج به اسرار دکمیته تا اندازه‌ای که میدانسته است آشنا کرده بود نصیرالسلطنه با نصیرالدوله و تیمور تقاش مربوط بوده و با آنها اشتراک مساعی داشته است و اطلاعاتی را که بواسیله بهادرالسلطنه تحصیل نموده با آنها رسانیده است^(۱)

نایابک درونی و نایبکاری یک عنصر دوره و دوچاره از اینجا پیدا می‌شود که در دو جناح بنتداد و مخالف و تقد (آنگلوفیل و آنگلوفوب) شرکت می‌کنند، کوسه دیش پهنه که نمی‌شود یا دوست انگلیس یادشمن او.

باری بر ملاکردن اسرار کمیته نزد دشمنان ایران بی پاداش نبود، نصیرالسلطنه بالا فاصله به حکمرانی فارس، و قلمرو (دوستان ساحلی) فرستاده می‌شود، راه ترقی را برای خود بیهای دانشمن و پاکترین خونهای جوانان باز می‌کند، در سال ۱۳۰۸ استاندار کرمان، در دوره چهارم قانگذاری، نایانده مجلس^(۲) سپس سفیر کبیر ایران در پاریس دهلی، توکیو، توکیو می‌شود و بعد به کفالت وزارت دادگستری میرسد. نصیرالسلطنه به دریافت نشانهای لیاقت شیر و خودشید از درجه اول با حمایت سبز، نشان طلای علمی، نشان لژیون ارل دوم نایبل می‌گردد.

حقاً وی با تحویل قاتلان فراماسونها خدمت بزرگی به سیرخ کرده بود، بنابر این سزاوار هر گونه مقام و رتبه و نشان و مدال بود.

کتاب معروف و مهم (چهره آشنا جهانی) او را بعنوان چند سیاستمدار بر جسته ایرانی معرفی می‌کنند^(۳)

حاج نصیرالسلطنه (مهدى‌خانوری اسفندیاری) در سال ۱۳۴۲ خ. بدرود زندگی می‌گوید.
امیر محمد اسفندیاری پسر حاج نصیرالسلطنه اسفندیاری متولد ۱۲۹۲ ه. ق. ، ۱۸۷۵ م) دکتر در علوم اقتصادی و اجتماعی از دانشگاه تزویج تاریخ و درود به خدمت وزارت خارجه
۱۳۲۸/۲/۳۱ آخرین سمت: کنیل اداره روابط خارجی.

۱ - تاریخ سیاسی و اجتماعی دوره قاجاریه صفحه ۵۱۴

۲ - نایانده‌گان مجلس ۲۷۵

مقام : دبیر اول

مهمنترین مشاغل او وابسته نمایندگی دائمی ایران در سازمان ملل متحده بیو بورک

امیر-هوسین اسفندیاری

۱۱/۱/۳۴ رئیس دفتر نایب نخست وزیر ۲۵/۲/۱ ، کفیل اداره روابط خارجی مشاور هیات نمایندگی ایران دریانده مین دوره اجلالیه ، مشاور هیات نمایندگی ایران در شورای امنیت ۱۳۳۳ ، عضو هیات نمایندگی ایران در جشن دهمین سال امضاء منشور ملل متحد ، کمیته اقتصادی پیمان ب بغداد ... مشاور سیاسی هیات نمایندگی ایران در سومین دوره اجلالیه شورای وزیران پیمان بغداد منعقد در کراچی ۱۳۳۶ (۱) کاردار سفارت در قاهره ۱۳۲۹ هم اکنون سفير کبیر ایران در چکسلواکی است.

فتح الله نوری اسفندیاری فرزند محتشم السلطنه متولد ۱۲۶۸ خ . (۱۸۸۹) کار خود را در وزارت خارجه آغاز میکند ، مشاغل مهم ذیر را مددگار بوده است . رئیس اداره مجلات و تذکره و تابیت ۱۳۱۶ ، دیپلم سوم و سپس دبیر دوم و بعد دبیر اول ایران در لندن (۱۲۹۸ - ۱۲۹۳) معاون اداره سیاسی (۱۳۰۳) را یزن سفارت در واشنگتن (۱۳۰۵) ، را یزن سفارت در پاریس (۱۳۰۸) ، کارداد سفارت در لندن کاردار سفارت در پاریس ۱۳۱۲ ، رئیس تشریفات وزارت خارجه (۱۳۱۵) عضو هیات مدیره شرکت بیمه (۱۳۱۶) رئیس هیات مدیره شرکت بیمه ، نماینده ایران در شرکت فلت ایران و انگلیس . وزیر مختار ایران در واشنگتن ، عضو شورای عالی سازمان برنامه ۱۳۲۸ ، رئیس هیات اقتصادی در کنفرانس بین المللی اقتصادی کشورهای اسلامی در کراچی سپس

باگارتلهای

بین المللی ۱۳۲۶ ، رئیس انجمن نظارت انتخابات تهران در دوره حساس انتخابات ۱۸ و سپس در همین دوره در فراهم کردن خدمات تصویب قرارداد کنسرویو نفت بموجب تصویب نامه نقش اساسی بعده میگیرد ، به مراه دوره (دکتر علی امینی وزیر دارالائمه ، هر قاضی قلی بیانات مدیر عامل شرکت ملی نفت) با نمایندگان کاردار تلهای نقی جهانی به مذاکره و معامله می‌دازد و سپس نیز در موضوع

نقی

غراحت شرکت میکند.

نوری اسفندیاری مدّتی نیز وزیر مختار ایران در لهستان می‌بوده دارای استعداد نویسنده‌گی میباشد از آثار بر جسته وارزنه او کتاب سیاسی (بُستاخیز ایران) است. بسال ۱۳۲۸ از طرف روزنامه رسمی میاهدی از شخصیت‌های مجھول المکان مالیات بر درآمد انتشار یافت که موجب سر و صدا قرار گرفت، در این صورت نام گروهی از رجال و بر جستگان درجه اول کشور (نخست وزیر، رئیس مجلس، وزیر....) دیده میشود از آن جمله از حاذان اسفندیاری نام فتح‌الله نوری اسفندیاری و پسر ارش عباسقلی اسفندیاری جزء سیاهه بود (۱)

غلامحسین اسفندیاری فرزند محتمل‌السلطنه متولد ۱۲۸۲ آجودان اسفندیاری ویژه (۱۳۱۸)، رئیس دفتر وزارت جنگ بعداً به‌سازمان بر نامه انتقال می‌پاید شاغل سمت‌های مهم می‌شود. مدّتی در اروپا مأموریت داشته است روزنامه معروف (مردانه روز) مینویسد (در مردم سویس و فرانسه اورا بعزم قاجاق طلا جلب و تحويل پلیس می‌نمایند)

سر تیپ عباسقلی اسفندیاری

سر تیپ اسفندیاری متولد ۱۲۷۰ هـ ق.

سال ۱۸۹۰ پسر محتمل، عباسقلی السلطنه، تحصیل کرده سن سیز فرانسه که کارداری و کارآئی سپاهیگیری او در جنگ بین‌المللی اول درجه به مادران مورد توجه مقامات ارشی فرانسه قرار میگیرد، دولت فرانسه شخصیت نظامی او را کتبیاً می‌ستاید پس از ورود به ایران مشاعل مهم زیر را بهده میگیرد: فرهانده پیاده نظام هنگ ۲ زاندارمی، رئیس عملیات لشکر جنوب، رئیس رکن ۴ ستاد ارتش، سپرست نیروی هوایی، مدیر دروس داشکده افسری، سپرست دیپلمات نظام مرکز رئیس رکن ۱ ستاد ارتش، بطواریکه دیدیم نام او

۱ - تاریخچه ملی شدن نفت در ایران - ۴۸۲ - ۴۳۱

۲ - روزنامه کارزار شماره ۱۵۹ و ۱۶۱ (۲۴ بهمن ۱۳۲۸ استند)

۳ - مرد امروز شماره ۹۴ - ۱۹ بهمن ۱۳۲۵

در شمار شخصیت‌های مجھول المکان مالیات بر درآمد همراه برادرش منتظم السلطنه بود^(۱) سو قیب اسفندیاری متولد ۱۲۸۰ هـ ق. (۱۹۰۱ م) فرزند محتشم السلطنه دکنر در طب از فرانسه، فارغ‌التحصیل دانشکده افسری که پس از زور و خدمت در ریاست بهدادی و سپس به استادی دانشکده طب در تهران رسید از رجال و بر جستگان کشور که دارای مشاغل مهم بوده است، مدتقی نیز عضو هیات عامل سازمان بر نامه شد.

غلامحسین اسفندیاری و نصرالله اسفندیاری (سردار مخصوص) نیز از فرزندان سرشناس محتشم السلطنه هستند.

محمود اسفندیاری متولد ۱۲۹۵ خ. (۱۹۱۶ م) پسر سردار مخصوص، دارای مدرک مافوق‌الیسان در رشته علوم سیاسی از دانشگاه لیز، ورود به خدمت وزارت خارجه ۱۹۴۹/۹/۲۴ مهمنترين مشاغل: دبیر دوم سفارت استکهم ۲۴/۴/۲۱ ، دبیر دوم سفاهت برن ۲۶/۸/۲ ، معاون اداره گذرنامه ۲۹/۸/۲۸ ، منشی

مخصوص وزیر خارجه ۳۰/۲/۱۲ ، منشی مخصوص وزیر مقام ریاست اداره ۳۰/۶/۱۲ ، مقصدى رایزن سفارت برن ۱۲/۱۱/۱۰۰ ، سرپرست کنسولگری ژنو ۱۱/۱۱/۳۱ ، مقصدى سرکنسولگری ژنو و نماینده دائم ایران در دفتر اروپائی سازمان ملل متحد ۱۲/۲/۳۲ ، مقصدى رایزن سفارت برن ۲/۷/۳۱ ، رئیس اداره کار گزینی بودجه ۱/۳/۳۴ ، مقام وزیر مختار ۱/۱/۳۶ و در مأموریت‌های مهم هیات اعزامی ایران بدیوان دادگستری محمود اسفندیاری لاهه، هیات‌مدیره کار، اتحادیه مؤسسات صلیب سرخ، کففراں‌های بین‌المللی کار و قلع شرکت می‌جوید^(۲) هماکنون کاردار سفارت ایران درسوئیس است. با پوزش، شناسایی نسل روز خاندان اسفندیاری در همینجا پایان می‌بریم.

۱ - همین کتاب صفحه پیش (۱۱۰)

۲ - مجله وزارت خارجه شماره ۷ سه‌ماهه اول ۱۳۳۷ سفحه ۸۸

پیو ندهای

سیاسی

خاندان اسفندیاری با خاندانهای حکومنگر سیاسی : بیات -
 آهی - خواجه نوری - اتابکی - گلایی - قاجار
 فرمانفرماهیان - ابراهیمی - شکرائی - معیری - اکبر
 اقبال - عامری - بهزادی - سپهر - فرخ - جهانبانی - علائی - اردلان و
 فرزانه اینجینین بننگی دارد.

سهام ارسلطان (عباسقای بیات) شوهر حاجیه شوکت الدوله خواهر سردار نصرت اسفندیاری . مجیدآهی نوه دختری صدیق الملک اسفندیاری . عزیز الحاجیه خواجه نوری مادرزن محتشم السلطنه اسفندیاری . امیر دوست محمد خان تیموری (نیای خاندان کلایی) داماد محمد ریبع اسفندیاری ، و کیل الدوله (برادر علی اصغر اتابک) پدرزن موفق السلطنه اسفندیاری . مرتضی قلی و کیل الملک داماد فیروز میرزا فرمانفرما ، باجناق مظفر الدین شاه . دختر هنخبار الملک ابراهیمی عروس عدل السلطان اسفندیاری ، محمود اسفندیاری داماد سودار اکرم قراگوزلو ، باجناق شکرائی ، معیری داماد مرتضی قلی خان و کیل الملک . محسن اکبر داماد یمین اسفندیاری علی اقبال داماد محسن اکبر ، امان الله عامری داماد سردار نصرت اسفندیاری ، موسی نوری اسفندیاری شوهر خواهر حکیم الملک (علی نقی فرزانه) ، باجناق هورخ الدوله سپهر - مهدی فرخ - محمد حسین جهانبانی . یهین اسفندیاری باجناق عبدالله امیر علائی . رضا اسفندیاری داماد ناصر قلی اردلان . مستشار الوزراء اسفندیاری داماد سراج الدوله بهزادی

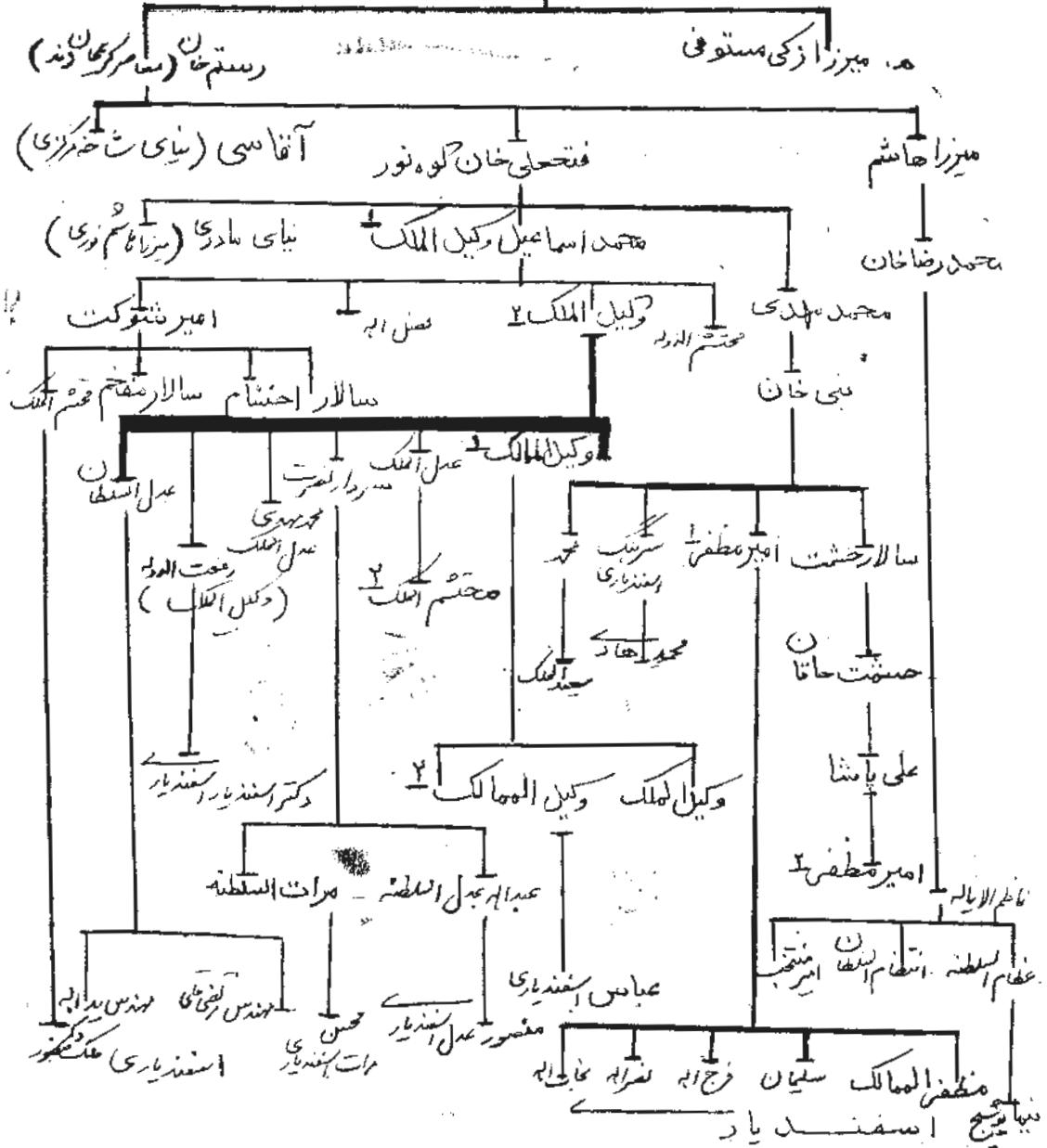
نحو دارها :

نمودار نیروی قانونگذاری خاندان اسفندیاری صفحه ۱۱۳

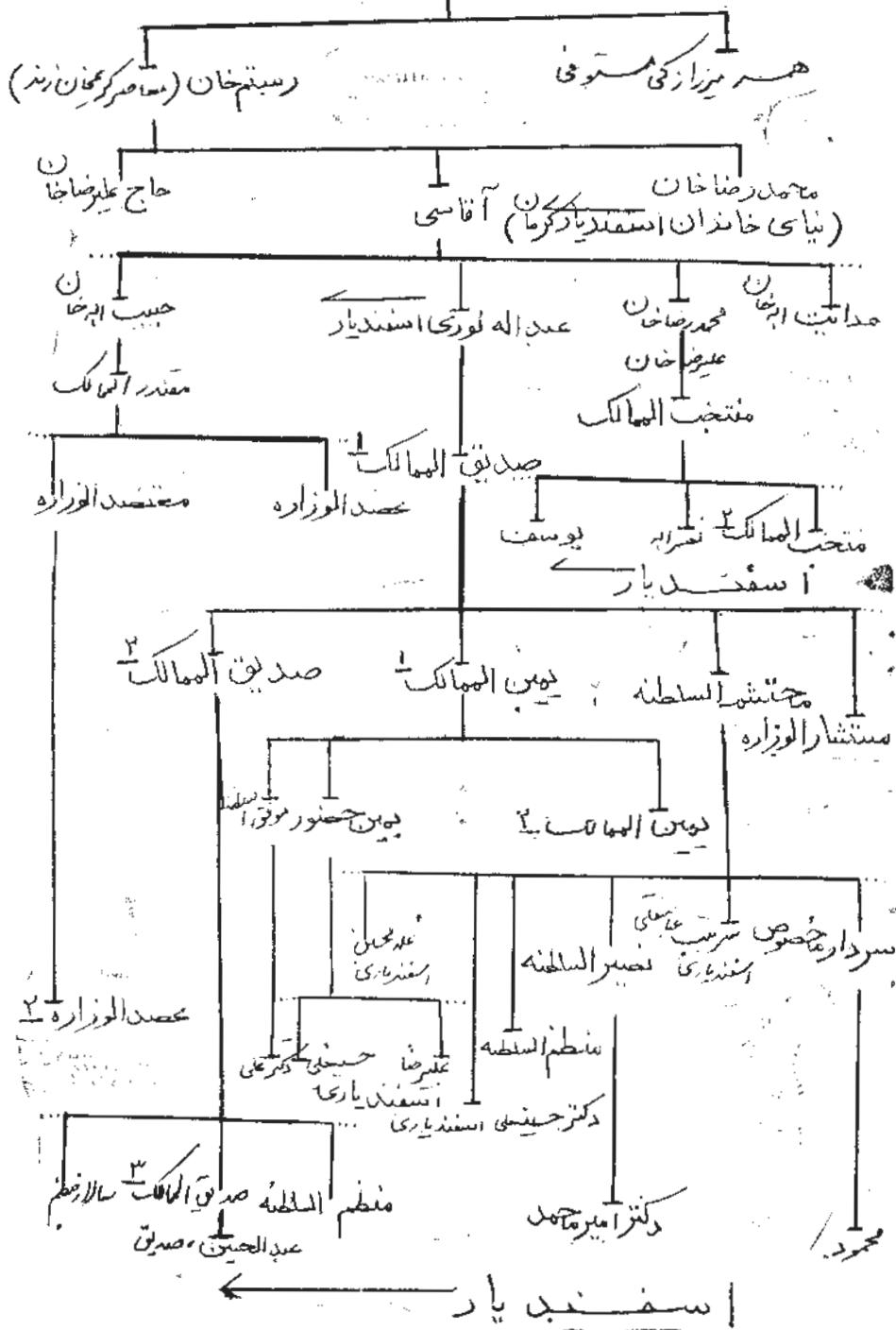
تبیان نامه خاندان اسفندیاری (۱) صفحه ۱۱۴

تبیان نامه خاندان اسفندیاری (شاخه کرمان) صفحه ۱۱۵

اسفت دیار (۰۷۰۰۰۰۰۰)

اسفندیار (۱۰۶۰ هـ ق.)

پاره‌ای از مایه‌های این کتاب

- آثار الباقيه عن القرون الخالية : ابو ریجان بیرونی ، اکبر داناسرت ۱۳۲۱ ،
ابراهیم کلانقو : سیاوش دانش ، چاپ و حیدریا ، ۱۳۴۸
- ابن اسفندیاری : بهاء الدین ، نفس ، مجتبی مینوی ، ۱۳۱۱
- اختناق ایران : مودگان شوستر ، مترجم ابوالحسن موسوی شوستری ، برزگر ،
رایین ، چاپ افست ۱۳۵۰
- افتخار عوالم شیعه : نورالله خان ایلچی ، نشرالسایکس (کتابخانه مجلس شورای اسلامی)
- خبر ایران : ابن اثیر ، محمد ابراهیم باستانی ، دانشگاه تهران ، ۱۳۴۹
- الیگارشی یا خاندانهای حکومتگر ایران : ابوالفضل قاسمی ، چاپ آشنا ، ۱۳۵۳
- انقلاب ایران : ادوارد براون ، احمد پژوه ، کانون معرفت ، ۱۳۳۸
- اخبار الطوال : ابوحنیفه دینوری ، مکتبه العربیه ، بغداد
- ایران از آغاز تا اسلام : ومان گیرشمن ، محمد معین ، ترجمه و نشر کتاب ، ۱۳۴۹
- ایران در دوره سلطنت قاجار : علی اصغر شیمی ، چاپ ابن سینا ، ۱۲۴۲
- ایران در ساسانیان : آرتور کریستنسن ، رشید یاسمی ، ۱۳۱۷
- ایران در جنگ ایزرسی : مورخ ادوله سپهر ، چاپ بانک ملی ، ۱۳۳۶
- بازیگران عصر طلائی : ابراهیم خواجه نوری ، مطبوعاتی پروین

برهان قاطع : محمدحسن برهان ثیریزی لکنهو چاپ سنگی
بیرنگ : عبدالعلی لطفی ، دضالطفی ، تهران ۱۳۳۵

تاریخ انقلاب مشروطیت ایران : دکتر ملکزاده ، کتابخانه سفراط ، تهران

تاریخ ایران : سرجان ملکم ، ضیاءالادبا ، چاپسنگی بهشتی ۱۳۲۳ هـ ، ق.

تاریخ ایران : رابرт گوان واتسون ، وحید مازندرانی ، انتشارات سخن

تاریخ پیدایش ایران : نظام الاسلام کرمانی ، بنیاد فرهنگ ۱۳۴۲

تاریخ بلعمی : ابوجعفر طبری ، ابوعلی بلعمی ، بنیاد فرهنگ ، ۱۳۴۵

تاریخ بیست ساله : حسین مکی

تاریخ زوابط سیاسی ایران و انگلیس : محمود محمود ، چاپ اقبال ، ۱۳۳۱

تاریخ زندگانی من ... : عبدالله مستوفی ، کتابفروشی علمی ، ۱۳۲۵

تاریخ خاندان اسفندیاری : اسدالله نوری اسفندیاری ، چاپ اقبال ، ۱۳۲۹

تاریخ فلسفه : ویل دورانت ، عیاض ذرباب خوئی . تهران ، فرانکلن

تاریخ کرمان : احمدعلی وزیری ، باستانی پاریزی ، ۱۳۴۰ تهران

تاریخ گزیده : حمدالله مستوفی ، عبدالحسین نوائی ، امیرکبیر ، ۱۳۳۹

تاریخ هاذندران : اسماعیل مهجری ، تهران ، ۱۳۴۲

تاریخ مشروطه ایران : سیداحمد کسری : چاپ امیرکبیر

تاریخ ایران : ژنرال پرسی سایکس ، فخرداعی ، تهران ، ۱۳۲۲

جنگ انگلیس و ایران : جرج هفت ، حسین سعادت نوری ، ۱۳۲۷

جنگ جهانی در ایران : سرکلامونت اسکرین ، غلامحسین صالحیار

جنگ سرد آفت : پیرفونتن ، دکتر شمس الدین امیرعلائی . تهران .

حقایق الاخبار ناصری : محمدجمیر خورموجی ، خدیو جم ، چاپ زوار ، ۱۳۴۴

حقوق بگیران انگلیس : اسماعیل رائین

خاوران گوهر ناشناخته ایران : ابوالفضل قاسمی ، چاپ تهران ، ۱۳۴۸

خطارات سیاح یادوره خوف و وحشت : حاج سیاح ، انجمن آثار ملی

خطارات خطرات : مخبر السلطنه

دولتهای عصر مشروطیت : جمشید ضرغام بروجنی ، اداره کل قوانین مجلس

دادگاه : سیداحمد کسری شرکت چاپاک ، ۱۳۲۳

دست پنهان سیاست انگلیس در ایران : خانمک ساسانی ، چاپ بابک

دایرة المعارف جامعه‌شناسی ایران : غلامرضا انصافپور شرکت انتشار ، ۱۳۵۲

- دومبارز جنبش مشروطه : رحیم رئیس نیا ، ابن سینا ، تبریز ، ۱۳۴۸
- روزنامه خاطرات اعتمادالسلطنه : محمد حسن اعتمادالسلطنه ، ایرج افشار ، تهران ، ۱۳۵۰
- روزنگاری که تندشت : صنعتنیزاده کرمانی ، اسفند ۱۳۶۴ ، تهران
- روضه الصفا : رضاقلی خان هدایت ، چاپخانه حکمت ، قم ، ۱۳۳۹
- زندگانی حسن اسفندیاری : نیما یوشیج
- سیاست‌گران قاجار : خان ملک ساسانی ، کتابخانه طهوری ، ۱۳۳۸
- سفر نامه سایکس : پرسی سایکس ، حسین سعادت نوری ۱۳۳۶
- شاهنامه : فردوسی چاپ‌سنگی . بهبهانی ۱۲۷۲ ه . ق .
- فراموشخانه و فراماسونی در ایران : اسماعیل رائین ، چاپ ایتالیا ۱۹۶۸
- فداکاران فراموش شده آزادی ، دکتر سلام الله جاوید ، چاپ فردوسی ، ۱۳۴۷
- کارنامه‌شاهان : آتور کریستن سن ، امیرخانی . سرکار امیری ، تبریز ، ۱۳۵۰
- کتاب آبی : وزارت خارجه انگلیس ، سردار اسد ، تهران
- کتاب رضاشاه : نعمت‌الله مهرخواه ، چاپخانه سپهر ، ۱۲۳۵
- گاهنامه : سید جلال الدین تهرانی ، چاپ تهران
- گیلان در جنبش مشروطیت : ابراهیم فخرائی ، شرکت سهامی کتابهای جیوی ، تهران ۱۳۵۲
- مرآت‌البلدان : محمد حسن اعتمادالسلطنه ، چاپ‌سنگی ، تهران ، ۱۲۹۶
- مرزهای دانش : اداره رادیو ایران ، تهران ، ۱۳۳۹
- هر وجذهب ... : ابوالحسن مسعودی ، ابوالقاسم پاینده ، ترجمه نشر کتاب همیختی در ایران : سعید نفیسی ، نورجهان ، تهران ، ۱۳۴۳
- مشروطه گیلان (یادداشت‌های رابینو) : محمدرش ، چاپ طاعتی ، رشت ۱۳۵۲
- مقالات تاریخی : دکتر فریدون آدمیت ، انتشارات شبگیر ، ۱۳۵۲
- ناسخ التواریخ : محمد تقی سپهر ، چاپ تهران
- پیرم خان : اسماعیل رائین ، چاپخانه مازگرافیک ، انتشارات ذرین ، ۱۳۵۰

نسخه‌های خطی، عکسی

اسناد دولتی گرمان : کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران گنجینه خطی و عسکری
و میکرو فیلم

افضل التواریخ : کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران گنجینه خطی و عسکری و
میکرو فیلم

روزنامه دولت علیه‌ایران : کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران گنجینه خطی
و عکسی و میکرو فیلم

فرماندهان گرمان : کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران گنجینه خطی و عسکری
و میکرو فیلم

روزنامه، مجله، سالنامه

چاپ تهران	احمد‌هاشمی	روزنامه اتحاد ملی :
«	محمد مسعود	» مرداد روز :
«		» دموکرات ایران :
«	سید محمد‌هاشمی	» رسمی کشور شاهنشاهی :
«	اسلامی	» زبان ملت :
«	دانش نوبخت	» سیاست‌ما :
چاپ کلکته (هند)	جلال الدین حسینی	» حمل المتنین :
چاپ تهران	حسن صدر	» قیام ایران :
«	مصطفی زاده	» کیهان :
«	میرزا ده عشقی	» قرن بیستم :
«	مجید موقر	» مهر ایران :
«	ملک‌الشعراء بهار	» نوبهار :
«	امیر مجاهد	» سالنامه پارس :
«	عبدالکریم طباطبائی	» سالنامه دنیا :
چاپ برلن		» مجله ایرانشهر :

مهندس والا	تهران عصور :
ایرج افشار	راهنمای کتاب :
علی اصغر امیرانی	خواندنیها :
دکتر سیف الله وحیدنیا	وحید :
وزارت خارجه	وزارت خارجه :
عباس اقبال	نشریه اخبار :
حبيب ینهمنی	یادگار :
	یغما :

کتابهای لاتین

Brown, E. G : Crief Narative of Recent Event In Persia .

Christensen, A : L'Iran sur les sassanides .

Europa. Publications LTD : The International who's who .

Fraser, J : Travels And Adventores In Peian Provinces .

Churchil, G : Biographilal notices persian statesmen And Notables .

Hekmat, N : Russian And Great Britain in Iran

Od'onovan, L. E. : O Merve oasis .